

Sommighe nieuwe schriftuerlijcke liedekens

bron

Sommighe nieuwe schriftuerlijcke liedekens. Cornelis Claesz., Amsterdam 1591

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_som002somm01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Quelques nouveaux
chants conformes à
l'écriture sainte, tirés
de l'ancien et du
nouveau testament,
rassemblés et publiés
en l'honneur de Dieu
et pour l'édification des
pieux chanteurs.

Amsterdam,
C. Claez,
1591.
(En Hollandais.)

Quelques nouveaux chants conformes à l'écriture sainte, tirés de l'ancien et du nouveau testament, rassemblés et publiés en l'honneur de Dieu et pour l'édification des pieux chanteurs. Amsterdam, C. Claez, 1591. (En Hollandais).

[Godt schiep den man eerst al van den begin]

Na de wyse: Ghy die niet meer int vleesch en sijt.

GOdt Schiep den Man eerst al van den begin, Gen.2/27.
 Blies hem het leven in, Sap. 1/23.
 En maeckte om zijn ghewin Gen. 2/22.
 Een Vrouwe van zynen beenen, 1. tim. 1/13.
 Den Man tot een hulpe na zynen sin,
 Hy hietste een Mannin,
 En heeft haer oock niet min,
 Veracht noch willen vercleenen, Gen. 2/23.
 Als zijn eyghen Lichaem, Mat. 19/5
 Zijn vleesch zijn bloet te saem, mar. 20/8.
 Bemijnde hy haer puere, Eph. 5/31.
 Als zijn eyghen vleesch ende natuere. 1. Cor. 6/20.
 Een wyse Vrouwe moet ick prysen dan
 Wel salich is de Man, Pro. 14/4.
 Die een vercryghen can, Tob. 6/14.
 Al in de vreesse des Heeren, Tob. 7/16.
 Thouwelijck is een eerlijck ghespan, Heb. 13/4.
 Die hem recht houdt daer an, Luc. 14/20.
 En niet en scheydt daer van, 1. cor. 7/10.
 Malcanderen houden in eeren,
 Ghy Mannen al ghemeyn,
 Bemint u vrouwen reyn, Gal. 2/22.
 Als u vleesch en ghebeente,
 So Christus dede zijn ghemeente. Eph. 5/25.
 Wie soude niet prysen der Vrouwen aert Pro. 31/15.
 Die smorghens haer verclaert, Pro. 14/1.
 Als een licht onbezwaert,
 Zy doet haer huys gheheel verlichten,
 Een wyse vrouwe met den man vergaert
 In 't houwelijck ghepaert,
 Is zijn troost en welvaert, Eccl. 25/2.
 Al moet de Vrouwe somtijts zwichten Eccl. 37/5.
 De Man haer wederpaer
 Woont met wijsheyt by haer,
 Die in Godts vreesse leven,
 Want zy is hem van Godt ghegheven.

Eph. 5/25. Ghy Mannen veracht niet u Vrouwen
 Maer gheeft haer lof en prijs,
 En eerbaerheyt jolijcs,
 Zy gaet boven den fynen gouwe,
 Pro. 32/20 Haer vriendelijck eerbaer wesen propijs,
 Pro. 18/22 Is als der Roosen rijcs,
 Nae der Schriften advijs,
 Zy is ghelijck des Hemels douwe,
 Pro. 12/4. Een schoone gulden crans,
 Een glorie des Mans,
 Gheen schat gaet haer te boven,
 Of een wyse Vrouw' is meer te loven.

Pro. 12/4. Een wyse Vrouwe is haer Man een vreught,
 Zy verlangt zijn jeucht,
 t' Herte des Mans verheucht,
 Al deur haer vriendelijck aenschouwen,
 Te recht ghy die wel prysen meucht,
 Want zy al door haer deucht,
 Haers Mans herte beweucht,
 Als hy bedroeft is door t' benouwen,
 Een wijs Man doet oock dat,
 Troost haer als een broos vat,
 Als zy dan troost behoeven,
 1. Pet. 3/18 Seer noode soud' hy haer bedroeven.

1. Tim. 2/9 Een wyse Vrouwe na Petrus woort
 Is onderdanich hoort,
 Haren Man onghestoort,
 Op dat zy die t' woort Godts niet ghelooven
 Soude moghen winnen door haer accoort
 Zy gaet cuyschelijck voort,
 Eph. 5/22 Als den blinden dit spoort,
 Merckt dat zy van Godt is hier boven,
 Want haer herte niet en staet
 Nae costelijck ghewaet,
 1. Pet. 3/3. Om t' Lichaem te vercierren,
 Tit. 2/3. Zy is saechtmoedich van manieren.

Soudemen niet beminnen zijn vrouwe jent,
 Gen. 2/24. Want zy verlaet present,
 Mat. 19/5 Al haer vrienden bekennt,

Om haren Man uyt reynder herten,
 Haer jonste so vriendelijck tot hem went 1. Cor. 6/16
 Wt liefden excellent,
 Die in haer herte prent,
 Al lijdt zy somtijts pijn en smerte, 3. esd. 4/20.
 Haer liefde vergaet niet,
 Door armoed' noch verdriet,
 Want door haer wyse zeden,
 Alsoo 't Godt beschickt is zy te vreden. Eph. 5/31.

Wy lesen in Esdre al van den Wijn, Mat. 6/31
 En van den Coninck fijn, 3. Es. 3/11.
 Maer dat die Vrouwen sijn, 3. Es. 4/13.
 Al veel excellenter beseven,
 Zy gaet te boven den Roosemarijn,
 En haer woorden divijn,
 Sijn den Man een Medecijn, 3. Es. 4/18.
 Zy reynicht dat huys hier beneven, Prov. 31.
 Als water der Fonteyn, 3. Es. 4/13.
 Maeckt zy alle dinck reyn,
 Van alle vilonye,
 Dats een wijs Man een Melodye.

De mannen hebben seer groot onverstant Gen. 2/24.
 Die haer Vrouwen playsant,
 Die staen in harer handt,
 Van herten niet recht en beminnen, Mat. 19/5
 T' is teghen natuere dat seggh' ick u, want Eph. 5.22.
 De Beesten op het landt,
 Die Godt te samen heeft gheplant,
 Elck haer wederpaer seere versinnen,
 En houden Gods ghebodt, Gen. 7/1.
 Daerom ghy Mannen sot Eze. 20/42.
 Die hier in dolen, Jere. 8/4.
 Merckt wat uwen Godt u heeft bevolen. Gen. 2/24

Desghelijcx is een man in swaer bedwanck,
 Die heeft een Vrouwe Wanck,
 Quaet, spytich, stuer en stranck,
 Wil hem niet onderdanich wesen, Gen. 3/16.
 Zy gaet altijd haren ouden ganck, Col. 3/18.
 Zy wordt haer Man een stanck, 1. Pet. 3/1.

Eph. 5/22Dit maeckt de liefde cranck,
 Veel quaets coemt daer uyt gheresen,
 Och t' is so zwaer een cruys,
 Daer 't so gaet in een huys,
 Malcanderen zy vernielen,
 O dat cost so menich harer Zielen.

Pro. 13/17Maer een eerbaer schamel vrouwe vroedt
 Dat is eens Mans behoedt,
 Zy doet den armen goet,
 Zy is als een gulden colomme,
 Die verciert staet op eenen silveren voet,
 En als een keerse soet
 Op een candelaer doet,
 Pro. 31/27 Verlicht zy dat huys rontomme,
 Zy en eet so men siet,
 Prov. 1/11Haer Broot in luyheyt niet,
 Pro. 31/10Zy is vol charitaten,
 Haer man mach wel op haer verlaten.

Prince, wie soude de vrouwen verleen
 Die hoort haer deucht verbreen,
 Pro. 31/23Want haer man wort ghemeen,
 Pro. 18/22Door haer vermaert by wyse lieden,
 Eph.5/20Als hy siet by d' Ouders des landts alleen
 Dus en achtse niet cleen,
 Hier mede wil ick hier uyt scheen,
 Neemt doch ten goeden mijn bedieden,
 Wt liefden ist verbreet,
 Tot die de waerheyt weet,
 Ghedenckt dit al u daghen,
 Opdat wy 't namaels niet beclaghen.

[Wy vinden claer beschreven]

Nae de wyse: Het soude een proper Meysken.

Dan. 4./Wy vinden claer beschreven,
 T' welck is tot onser leer,
 Al van Susanne leven,
 En wat twee Richters bedreven,
 In 't aenschouwen van Godt den Heer.
 Zy sijn t'samen verdreghen,
 Maer seer qualijck bedacht,

Hebben seer stil ghesweghen,
 Daer in den Boomgaert ghelegghen,
 En Susannam aldaer verwacht.

Als zy haer nu quam baden,
 Soo heeft zy daer in 't goe,
 Wt vrese van den quaden,
 Haer twee Maeghden gheraden,
 Gaet en sluyt den Boomgaert toe.

Doen creghen door t'betrouwen,
 Dees loose twee ouders moet,
 Spraken in haer aenschouwen,
 Susanna ghy fleure der Vrouwen,
 Hier alleen onsen wille doet.

Maer weyghert ghy ons sonden,
 Een seer schandelijck dinck,
 Sullen wy van u oorconden,
 Dat wy u hebben ghevonden,
 Ligghende by een Jonghelinck.

Susanna werdt te suchten,
 Segghende in haren noot,
 Volghe ick dees boose cluchten,
 Den doot mach ick niet ontvluchten,
 Och nu ben ick in lyden groot.

Doen zy in Liefden branden,
 Sprack Susanna daer in't slot,
 Liever wil ick met schanden
 Hier vallen in s' menschen handen,
 Dan sondighen voor mynen Godt.

Dus heeft zy sonder toeven,
 Seer gheroepen en gheclaecht,
 Maer dees twee oude Boeven,
 Om Susanna te bedroeven,
 Riepen oock seer onvertzaecht.

Doen nu dit roepen hoorde,
 Het Huysgesinne versaemt,
 Van d' Ouders in accoorde/
 Seer schandelick van woorde,
 Hebbent haer die knechten gheschaemt.

Want noyt t' eenighen daghen,

Meer dan op t' selve pas,
 En hoorde men van haer claghen,
 So eerlijck had zy haer gedraghen,
 Waer deur elck seer verwondert was.

S' anderen daeghs sonder falen,
 T' volck seer druckich belaeen,
 Moest men Susanna halen,
 Die Ouders seer wel ter talen,
 Hebben dus haer reden ghedaen.

Dit is voor ons ghebleken,
 Dat ghetuyghen wy nu claer,
 Een Jonghelinck versteken,
 Doen haer twee Maeghden weken,
 Isser voortgecomen by haer.

Dit regiment bespiende,
 Met desen Jonghen gast,
 En sulcken schand' aensiende,
 Den Jonghelinck ons ontvliende,
 Hebben wy haer daer aenghetast.

Daer op wert zy eendrachtich,
 Ter doot toe ghecondemneert,
 Zy riep, och Godt almachtich,
 Ghy weet t' is leughenachtich,
 Daer men my nu mede blameert.

Alsdus ter dootwaert gaende
 Susanna verduldich fijn,
 Daniel die haer vermaende,
 Dit oordeel teghen staende,
 Van dat bloet wil ick onschuldich sijn.

Doen hem dus hoorden claghen
 De Rechters, hebben zy ghesecht
 Nu Godt door zijn behagen,
 U beroept jonck van daghen,
 Sitt by ons, ende ons onderrecht.

Daniel sprack, die beyde
 Ghetuyghen daer nu vals,
 Datmense my nu scheyde,
 En van malcanderen leyde,
 Dat sou blijcken op haren hals.

Hy brocht dees valsche tonghen,
 Aldus uyt haren droom,
 Vraghende onbedwonghen,
 Hebt ghy haer also bespronghen
 Nu seght op, en onder wat boom.

Eenen Lindeboom groene,
 Heeft daer den eenen ghenoomt.
 T' was wel van haren doene,
 Want met haer leughenen coene,
 Hebben zy haer selven verdoemt.

Godes Enghel salse vinden,
 Met haerlieder discoort.
 Schoon vrouwen zy beminden,
 D' ander vergat al die Linden
 En die quam met een Eycke voort.

Deur al haer discorderen,
 Moeste nu Israel,
 Dees twee tuyghen cassenen,
 Ter doot toe condemneren,
 En volbrengghen des Heeren bevel.

Oorlof, hier mede uyt
 Wy hier nu desen sanck,
 Van dees twee loose spruyten,
 Die Daniel in 't besluyten,
 Met haer eyghen reden bedwanck.

[Godt sprack in voorleden tyden.]

Na de wyse: Hoort cloecke Bourgioenen, in Vlaenderlandt.

GOdt sprack in voorleden tyden
 Tot Jonam seer vertsaecht,
 Maeckt u op sonder myden
 Tot Nineve, en ghewaecht,
 Dat zy om t' quaet, t' welck my mishaecht
 Werden geplaecht, t' is my gheclaecht,
 Hy heeft tot Japho na een Schip gevraecht.

Om voor den Heere te vlieden,
 Ginck hy te schepe daer,
 En gaf schip-loon den lieden,
 En voer ter Zee met haer,
 Doen sandt Godt sulcken wint voorwaer

Dat zy daer naer, wierpen van vaer,
T' goet uyten schepe, want het woech te zwaer.

Met vreesen en met beven
Elck zynen Godt aenriep,
Maer Jonas daer beneven
Die lach in 't schip en sliiep,
Die Schipper snellijck tot hem liep,
In 't schip seer diep, staet op, hy riep,
Roept uwen Godt aen die den Hemel schiep.

T' lot te werpen hy ghevalle,
Gaven zy wel confoort,
Zy consenteerdent alle,
Om weten met accoort,
Om wien dat haer die Zee dus stoort,
Zy wierpen voort // t' viel soo 't behoort,
Op Jonas, die moeste dan buyten t' boort.

Als die Schip-lieden vernamen
Zijn onghheoorsame daet,
Vraechden zy nae t' betamen,
Waerom hebt ghy doch dit quaet,
Voor Godt ghedaen, lieve wat raet?
Hy sprack, verstaet // uyt nijt noch haet,
Werpt my in de Zee op datse stilder gaet.

Noch roeyden zy eendrachtich,
Nae t' landt met groot ootmoet,
Maer de Zee was te crachtich
Door windt en grooten vloet,
Doen baden zy, o Heere goet,
T' onschuldich bloet doch van ons doet,
En wierpen Jonam in de Zee met spoet.

Doen stilden haer die baren,
Het hiel op van stormen groot,
Maer die Schiplieden waren
Vol vrees in grooten noot,
En dachten, nu is Jonas doot,
Die voor Godt vloot, maer Godt besloot
Hem in den visch die hem te lande schoot.

Dry daghen en dry nachten
Was hy daer in bewaert,

Lijdszaam moest hy verwachten
 Gods ghenadighen aerdt,
 In den walvisch was hy ghespaert,
 Met druck bezwaert, geheel vervaert,
 Godt was hy danckbaer, die hem heeft verclaert.

Godt liet hem weder hooren,
 Doen Jonas lach op 't Landt,
 En gheboodt hem als vooren,
 Doen hy hem eerstmael sandt,
 Jonas begonst aen eenen cant,
 Met goet verstandt, te predicken, want
 Godt was te vreesen also hy bevant.

Daer zijn noch veertich daghen,
 En Ninive sal vergaen,
 Doen zy hoorden ghewaghen
 Van Jonas dit vermaen,
 Gheloofden zy zijn preken saen,
 Gheestich beraen, t' Conincklijck graen,
 Heeft selfs in sacken boete ghedaen.

Menschen ende Beesten
 Vasten met groot gheween,
 Den Coninck met den eersten
 Trock af zijn Purpur reen,
 Met eenen sack ginck hy hem cleen,
 En hiet elck een, t' vasten verbreen,
 Wie weet sprac hy, t' quaet mochte God verleen.

Als Godt dit al aenschoude,
 En haer wercken aensach,
 Het ongheluck beroude
 Hem, door haer groot gheclach,
 Zy vasten daer nacht ende dach,
 Sonder verdrach, Godt die t' vermach,
 Keerde die plaghe en den grooten slach.

Doen verdroot Jonas te leven,
 En sprack, dit dacht ick wel,
 Dat ghy noch soudt vergheven
 Haer sonden seer rebel,
 Daerom verliet ick u bevel,
 En sochte snel, een Schip niet el,

Om t' ontvlieden op de Zee seer fel.
 Hy setten hem teghen t' Oosten
 In der hitte bevanck,
 Daer liet hem Godt vertroosten
 In al zijn lyden cranck,
 En liet daer een Cauwoorden ranck,
 Nae Jonas danck, wassen seer lanck,
 Godt sandt een worm smorghens diese dwanc.
 Godt liet die rancke bederven
 Die in eenen nacht op quam,
 Doen wilde Jonas sterven,
 Flau van der Sonnen vlam,
 Sijt ghy om der Cauwoorden stam,
 Die op u clam, met rechten gram,
 Vraeghde de Heere al tot Jonam.
 Jae tot der doot ellendich
 Ben ick toornich met recht,
 Sprack Jonas onbehendich
 Tot Godt die hem uytlegt,
 Sijt ghy om die Cauwoorde slecht,
 Daer ghy af seght, so vast ghehecht
 Hoe soud' ick dan dooden so menich knecht?
 My jammert te verdoene
 Die Stadt groot om bespion,
 Sprack Godt tot Jonas coene,
 Want daer waren ghesien
 Wel hondert en twintich duysent Lien,
 Wanckelbaer rien, die niet en schien
 Het quaet van t' goet, en lieten haer castyen.
 Oorlof dits Jonas leere,
 Maer daer is op dit pas,
 Een die noch meerder eere
 Weerdich is dan Jonas,
 T' ghecroockte riet, t' roockende vlas,
 Liet hy soot was, dits so ick las,
 Godts Soon ydoone die ons al ghenas.

[Ghy die daer ooren hebt die hoort.]

Na de wyse: T' zaet van der vrouwen seer minjoot.

Apo. 2/7. GHy die daer ooren hebt die hoort,
 Mat. 19/3 En roemt te leven na Godts woort/

Die zijn knyen voor Godt hebt geboghen
 Merckt oft ghy gaet doer d' enghe poort, Mat. 7/13
 Oft ghy des vleesch lust hebt versmoort Rom. 8/3.
 Op dat ghy niet en sijt bedroghen, Colos. 3/5.
 Sijt ghy een rancke in Christi, Joan. 15.5
 Door zynen Gheest suldy wijsheyt suyghen
 De waerheyt sal u maken vry,
 Dijn vruchten sullent wel ghetuyghen. Joan. 8/32.
 Beproeft u selven nu ter tijdt, Rom. 6/18
 Oft ghy in den Gheloove sijt,
 Is Christus in u, volght zynen reghel, 2. Cor. 13/5
 Volght zijn voetstappen naer subijt,
 So wie hem een Christen belijdt, Joan. 10/4
 Siet de Schrift aen als een spiegel,
 Want wie ghelooft, so de Schrift seyt
 Van diens lichaem sullen vloeyen Joan. 7/38
 Vruchten des levens vol claeerheyt,
 Als een Roos onder de doornen bloeyen. Cant. 2/2.
 Dees schrift ghy wel bedencken meucht
 Waer is die uytvloeyende deucht?
 Och waer sijn des Heylichs Gheest vruchten
 Waer is de vrede die elck verheucht? Gal. 5/22.
 Waer wort die dwalende beweucht Ephes. 5/9
 Van ons, tot weenen ende suchten?
 Dus oft wy schoon gheen quaet en doen,
 Dat helpt al niet, ten sijn maer droomen
 Tot goet doen moeten wy ons spoen,
 Anders sijn wy onvruchtbaer Boomen.
 Dits een christen die Petrus prijst,
 Die uyt zijn gheloove deucht bewijst, 2. Pet. 1/5.
 In der deucht wetenheyt verduldich,
 Sulcke liefde oock in hem rijst,
 Dat hy gheerne zynen Broeder spijst, Esa. 58/7.
 Oock t' ghemeyn volck is hy ghehuldich, Job/4.5.
 Sijn dese dinghen by u vriendt, Syr. 7/35.
 So bewijst uwe Charitaten, 12/8.
 Want wie Godt niet neerstich en dient, Gal. 6/11.
 Is blindt gheheel van Godt verlaten. Esa. 9/12.
 Merckt aen de woorden Christi sijn, Mat. 9/17

Voorwaer men doet gheen nieuwen wijn
 In oude vaten, t' is verloren,
 Joan. 3/3. Wat gheen vernieude Menschen en sijn,
 Gal. 6/5. Oprecht sonder gheveynsden schijn,
 mat. 9/16 Die bedriecht hem selven al te voren,
 Anders ist maer een nieuwe lap
 Sonder gheloof op een oudt laken,
 T' is ydel waen en lichten clap,
 Maer anders heeft dat niet te maken.

Weet ghy niet dat een Christen bloot
 Ghedoopt is in Christus doot,
 Rom. 6. Haer sonden tsamen met hem begraven,
 Colos. 2. Op dat ghelijck Christus devoot
 Verweckt is, door Gods crachten groot,
 Soo moeten wy oock door Gods gaven
 Leven in een nieu leven soo,
 Rom. 6. Want zy en gheven niet haer leden
 Tot wapenen der sonden snoo,
 Van den doot sijn zy opghetreden.

Want een christen die is voorwaer
 Mat. 5. 16 Een licht ter werelt openbaer,
 1. Pet. 2. 12 Hy soeckt zijn Bruydegom alleyne,
 Joan. 8. 12 Hy heeft oock verlanghen daer naer,
 Cant. 3. 1. Hy verblijft hem in lyden swaer,
 Psal. 42. 2 Hy is een levende Fonteyne,
 Gala. 6. 16 Een Lust-hof ofte Paradijs
 Cant. 4. 15 Van costelijcke cruyden rijcke,
 Hy is een Zalve seer propijs,
 Cant. 4. 10 Seyt Salomon in zijn Cantijcke.

Vrienden sijn wy aldus bereet,
 mat. 22. 11 Bewaert doch wel u Bruylofts cleet.
 Dies niet, steeckt dat in gheenen hoecken
 Op dat ghy niet den vriendt heet,
 Den Bruydegom die 't al wel weet
 Sal ons seer haest comen besoecken,
 Merckt hoe hy den Vyghebom vervloect
 mat. 11. 14. Die schoone verciert stont met blaren,
 Luce 13. 7. Siet toe eer dat hy ons besoeckt,
 Op dat wy alsoo niet en varen.

Paulus oock claer te kennen gheeft,
 Soo wie dat nae den vleesche leeft, Rom. 8/13
 D' eeuwige doot die moet hy sterven,
 Want wie Christus Gheest niet en heeft,
 Zijn woort dach ende nacht aencleeft,
 Dat Rijke Gods dat moet hy derven,
 Al werden zy hier glat en vet, Abac. 1/16
 En roemen vele van Gods Tempel,
 Soo roemden die in Mosis Wet, Joan. 8/5.
 Sijt ghy wijs, neemt aen haer een exempel.
 En roemt doch niet groot ende smal, Luc. 18/11.
 Ghelijck doen der Sotten ghetal,
 Maer laet dijn werck u selven prysen,
 Want dat brocht Israel in den val,
 Hoe wel zy Gods volck hieten al,
 Haer werck gaf een ander bewysen,
 Daerom verliet haer Godt terstont,
 Haer dwaesheyte heeft hy haer verweten,
 Ghy en sijt Gods volc niet spreect Gods mont, Rom. 4/12
 Want ghy hebt al mijn Wet vergeten.
 Beseghelt u ghelooft ghewis, Rom. 6/4.
 Wie met Christo opghestaen is,
 Soeckt dat daer boven is ghepresen,
 Op dat doch niemant en slae mis
 Als die Ghemeynde van Sardis,
 Zy roemden oock al wat te wesen,
 Van t' leven hadden zij den naem, Apoc. 3/1.
 Maer zy waren doot door haer sonden,
 Waeckt ende bidt vrienden eersaem, Mat. 24/24.25.13.
 Op dat wy so niet sijn bevonden.
 Die van Laodicea blent, Mar. 13/33.
 Die Joannes ons maeckt bekent, Luc. 21/33.
 Cout noch heet zy oock en waren, Apoc. 3/15.
 Tot roemen hebben zy haer oock ghewent,
 Ons en behoefte gheen dinck present,
 Al rijck ghenoech was haer verclaren,
 Ellendich waren zy en stout,
 De Gheest bewijst wel haer misdaden,
 Haer eerste Liefde was vercout, Apoc. 2/4.

Denckt oft ghy vry sijt van die schaden.

3. Reg. 1/5. Adonia veel droefhey smaect,
 Om dat hy hem selfs Coninck maect,
 Teghen Godts Woort, hy wort verdreven
 Wie aen een Christen name raeckt,
 Maer niet na t' woort des Heeren haect
 De Croone wert hem niet ghegeven,
 Joan. 8/5. So roemden hen oock die Joden bot,
 Haer selven zy Godts Kinderen maken,
 Tit. 1/16. Zy segghen vele, zy kennen Godt,
 Maer met haer wercken zy 't versaken.

Hoe mach het volck so sijn bedacht,
 Dat op Godts woort so weynich acht,
 Och die 't bedenckt mochts wel weenen,
 Wie verlicht is al van den nacht,
 En dat niet na en volght met cracht,
 Haer herte moet wel wesen steenen,
 Exo. 34/33 Een decksel voor haer herte hangt,
 1 Cor. 3. 16 Al ist dat zij 't lesen ofte singhen,
 Doof blyven zy sonder verstandt,
 Och sijn 't niet claghelijcke dinghen.

Rom. 8/3. O ghy traghe merckt Paulus leer,
 galat. 3/13. Waeromme dat Godt onsen Heer
 Zynen lieven Soon heeft gheschoncken,
 Om onse arme Ziele teer
 Te verlossen uyt sdoots verseer
 Daer wy al laghen in versoncken,
 Tit. 2/3. Om dat hy hem soude bereen.
 Een sonderlingh volck seer vierich,
 Dat neerstich ware groot ende cleen,
 Nae goede wercken seer gierich.

Een yder dit wel overlegt,
 Oft hy is van 't neerstich volck slecht,
 mat. 6/19. En niet meer staet na schat oft eere,
 Luc. 12/33. Dan nae Hemelsche dinghen recht,
 Tit. 6/6. Die dat doet is een christen knecht,
 Die loon sal hebben van den Heere,
 Daer en is vasten noch waken sterck,
 Noch gheen blychap in cruys by namen

Noch oock gheen sonderlinghe werck,
Daer zy de werelt by beschamen.

Weet ghy niet, doet Paulus ghewach,
Dat Godts volck in den laetsten dach Sap. 3/8.
Die werelt moeten helpen rechten, mat. 19/28
Op dien dat coemt eenich beclach, 1 Cor. 6/2.
In 't Oordeel hy niet staen en mach,
Godt sal selve teghen hem vechten,
Met der Werelt werdt hy verdoemt,
Och, Och, wat sal men dan begonnen, Luc. 12.46
Dus oft men hem een Christen noemt,
Lacy wat is daer me ghewonnen.

Veel sullen seer verwondert staen,
Als dat Oordeel Gods sal aengaen,
Segghende: O Heere, Heere, mat. 7.22.
Hebben wy niet seer wijs beraen, Act. 19.13.
Veel crachten en deuchden gedaen?
Maer Godt sal seggen, na Schrifts leere,
Voorwaer ick en hebbe u noyt ghekent,
Wijckt van my boose generatie, Psal. 6.9.
Gaet in dat eeuwighe torment, Matt. 7.23. 25.42.
Ghy hebt versuymt mijn groote gracie.

Dus u niet als de werelt stelt, Luc. 13.25.
Haer vruchten schynen wel in 't velt, Rom. 12.2.
In cleeren, huysen, en in drincken, Gala. 5.19
Vol giericheyt nae goet en ghelt, 1 Joan. 2.15.
Maer dien schat, daer de Schrift af melt
T' is selden dat zy daer op dincken, Esaie/33.
Al ist dat men haer seght oft print, Jere. 18.11 20.25.5. 35.15
Ende vermaent met vele tranen,
Gheen boete men in haer en vint,
Dan soo langh zy 't hooren vermanen. Eze. 18.19

Och siet bet toe dan Israel, Jone/3.8.
En wandelt recht nae Gods bevel, Num. 14.37.
Dat ons die Heydens niet beghecken,
Zy seyden, schrijft Ezechiël,
Is dit des Heeren volck rebel, 1 Cor. 10.5
Dat uyt zijn landt heeft moeten trecken Eze. 36/20
Laet doch claerder schynen u licht, Mat. 5/16

Eph. 4/29 53. Waer ghy woont onder wat gheslachten,
 Al wat die werelt niet en sticht
 Wilt u doch neerstich daer af wachten.

mat. 6/20. Christus die spreeckt met woorden plat,
 Luc. 12/33. Een yeghelijck vergaert zynen schat
 Inden hemel, maer niet op Aerden,
 Psa. 42/3. Seght lieve vrienden, doen wy dat?
 2 Cor. 5/2. Veel mannen Gods met tranen nat
 Heb. 12. Met verlanghen dien schat begheerden,
 Spr. 41/25 Waer u schat is, daer is u hert,
 Sap. 5/9. Dus hebt ghy u schatten daer boven,
 2. Cor. 3/3. Waerom vreest ghy voor sdoots smert?
 So doen zy die Godt niet ghelooven.

Wat dunckt u lieve dit wel vaet,
 Volghen wy hier in Christus raet?
 T' waer goet dat elck hen wel besaghen,
 Want wie na schadt beneden staet,
 Ghelijck dat doet die werelt quaet,
 Die salt hier namaels wel beclaghen,
 Want een Christen die is een brief
 Van alle Menschen scherp ghelesen,
 Dus en sijt niet meer dijn eyghen dief
 Van dijn arme Ziele in desen.

Psal. 51/3. 56.2. So wie hem hier in schuldich dinckt,
 Betert u, en niet meer en hinckt,
 Psal. 51/4 En seght met David nu ten stonden,
 Psa. 51/12 O Godt my u ghenade schinckt,
 Ick kenne dat mijn boosheynt stinckt,
 Wascht my doch reyn van myne zonden
 Schept in my een nieu herte eest,
 Gheneest mijn Ziele door u jonste,
 Gheeft my weder dynen Gheest,
 Die sal my leyden in u woonste.

Mijn seer lieve vrienden siet,
 Singht uyt ghewoonte niet dit liet
 Lichtveerdich, maer met wyse sinnen,
 So daer wel veel singhens gheschiet,
 Maer ten behaeght den Heere niet,
 So Godt door Amos spreeckt uyt minnen.

Doet wech van my al dat ghebleet Amo. 5/32
 Der Liedekens, en al u snaren,
 Want dat was Godt om hooren leet,
 Om dat zy niet oprecht en waren. Amos 6.
 Die dit stelde niet om ghewin,
 Hem selven vermaent hy daer in,
 En al diet singhen en hooren,
 Wapent u vroom na Christus sin, Eph. 6/10.
 Elck heeft te stryden meer oft min, 2. Pet. 5/9
 Teghen veel vyanden vol tooren,
 Wilt niet als de vertzaechde vlien,
 Maer staet vast tot der doot ghetrouwe, Deu. 20/1
 Vecht vromelijck tot op u knyen. Judit. 7/6
 Dat ghy de Croone meucht behouwen. Apoc. 3/11.

Een nieu gheestelijck Liedeken,

na de wijse Christelijcke verstroyde vremdelingen.

T'welck is ghemaect en gesonden na der liefden zeden,
 Tot vertroostinghe mijn vrienden in Landen en Steden.

Door J. Jansz.

GHedronghen vinde ick my met Gheest en sinnen,
 Tot mijn vrienden die ick int herte binnen
 Ghedencke, siet, dus met dit Liedt,
 Wilt uwen druck verdinnen,
 Besonder die nu verstroyt sijt,
 Wensch ick uyt goeder minnen, 2. thes. 3/3.
 Dat Godt u al bevrijdt, Esa. 5/2.
 Voor t' quaet t' ewigher tijdt. Esa. 59/1.
 Want hy can u wel bevryden voor qualen Nu. 11/23
 Al ist tydelijck berooft van de Walen,
 Wy moeten net // nu sorghen bet,
 Al voor den principalen, 2. Cor. 4/7.
 Die wy hebben in 't Aerden vat,
 Treden recht snoder falen
 Voor op den enghen padt, Mat. 7/13
 Om bewaren dien schat.
 Voor desen schat moesten wy sorge dragen, Apo. 16/15

Heb. 19/36 Al ginckmen ons rooven, vervolghen, jaghen
 Jaco. 5/8. Wy moeten fijn, nu lijdsaem sijn,
 In dees ghemeene plaghen,
 Die Godt over de Landen sendt,
 Voor desen tijt wy saghen,
 Die Heeren waren blent,
 T' onswaert Malecontent.

Voor dees tijt vonden wy qua pertinenten
 Door bevel van Vorsten en Regenten,
 Nu over al // in 't Vlaemsche dal
 Sijn veel Malecontenten,
 Die de Menschen doen groot ghewelt,
 Rooven lijf, goet, en Renten,
 Juweelen ende ghelt,
 t' Volck is qualijck ghestelt.

T' is om te hebben met 't volck medelyden
 Soomense siet dolen aen alle zyden,
 Loopen van vaer // hier ende daer,
 Connen haer niet verblyden,
 Door de levende hope fris,
 1. Pet. 1/3. Dat Godt wel can bevryden:
 Act. 20 32. T' recht gheloove ghewis
 2. The. 3/2 By vele niet en is.

Die nu meenen te hebben sonder mincken
 t' Gheloove, die moeten haer eerst bedincken,
 Oft zy voortgaen // na Schrifts beraen,
 Recht deure sonder hincken,
 Leven zy na Gods woorden niet,
 Den moet sal haer ontsincken,
 Na Schriftueren bediet,
 Als zy sijn in t' verdriet.

Aldus mijn lieve vrienden sonder sneven
 Act. 14/21. 16/6. Laet ons bewaren desen schat verheven,
 t' Gheloove sterck // met woort en werck
 Bewysen door ons leven,
 2. Pet. 1/5. Waer wy wonen in Landt oft Ste,
 2 Cor. 6/4. Daer me te kennen gheven,
 Dat wy den Godt vol vre,
 Dienen met neerstiche.

Laet ons hem dienen als ghetrouwe knapen,
 Die lust en vreucht in des Heeren woort rapen,
 Neerstich arbeydt // met goet bescheyt,
 Om volghen zijn voetstappen, 1. pet. 2.22.
 Op dat wy 't mercken alghemeen, Joan. 10/4.
 Dat ghy sijt Christus Schapen,
 Of tot t' Kuddeken cleen,
 Quame altemet een.

Wilt vierich in des Heeren woort voortvaren, Rom. 12/11.
 Om hier en daer een troppelken vergaren
 Als lichten sijt // bereet altijd,
 De waerheyt te verclaren, Phil. 2/15.
 Oft yemant waername verstaet,
 Daer deure liete varen
 Zijn sondich leven quaet,
 Om leven nae Godts raet.

Neerstich moeten wy sijn in alle sticken,
 Oft wy daer deur yemant mochten verquicken
 Die op de voet // de rechte boet, Mat. 3/8.
 Ende hem wilde schicken,
 Volghen den Herder vermaert
 Om t' Kuddeken verdicken,
 Datter vele vergaert
 Schaepkens na Christus aert. Luc. 13/22

Daertoe moeten wy arbeyden ter degghen
 Door de liefde, so Christus is genegghen, Act. 17/30.
 Begheert en leert, dat elck bekeert 2. pet. 3/9.
 Van zyne boose wegghen,
 Om vercryghen d' eeuwige vreucht,
 Alst u so is ghelegghen,
 Verclaert des Heeren deucht.

Vrienden vertelt s' Heeren deucht boven maten.
 Bysonder daer herten sijn om te vaten,
 Man, Wijf, ghelijck t' sy arm oft rijck, Eph. 4.29
 Diet al willen verlaten,
 En versaken haer selven puer, mat. 10/37
 Tot bewijs dat zy 't haten.

Luc. 14/26 Laten t' boos leven stuer
Doet daer neerstich labuer.

Ghewillich gaen wy aen sulck volck te wercke
Daer goet verstant by is, elck hier op mercke
Onderscheyt doet, van t' quaet en goet,
Door Godts woort, als de stercke,
mat. 25/24 Laet u ponden woekereren saen,
Hier binnen swerelts percke.

Luc. 19/16. Wilt na winninghe staen,
Die t' pont hebben ontfaen.

Die t' pont der kennisse na zijn begheeren
Heeft ghecregen van Godt, moet hem geneeren
Om winnen meest, hem selven eest,

1. cor. 9/27. Anders moet hy ontbeeren
1. cor. 6/10. Christus, uyt zijn rijcke geheel,
Gal. 5/20. Die luy en boos van afferen
Is, verliest sulck Juweel,
Apo. 22/15 In den poel wert zijn deel.

Die hem selven te winnen heeft begonnen
Door t' pont met Gods hulpe so zy best connen
Jude/22. Moet sijn bereet, uyt liefden heet,
T' gheloove ander te jonnen,
Door handel en wandel hoort,
Ofter yemant ghewonnen
Wierdt, en quame voort,
1. Pet. 3/1. Door t' wercken sonder woort.

Rom. 12/6 Daeromme vrienden wilt uytdeelen de gaven
1. cor. 12/4 Die men gecrijght al deur sheylich Geests laven
1 pet. 4/10 Ledich en cuys, in s' Heeren Huys,
Als Christelijcke slaven,
Vroom door t' gheloove henen drijft,
1. tim. 6/17 Den rijcken van zijn haven
Jacob 2/5 Mede deelt en gherijst,
En den armen vroom blijft.

Laet ons mijn vrienden, wy verstroyde bende
mat. 24/13 Soecken vroom, vast te blyven tot den ende
mar. 13/13. Om cryghen loon // van Godt ydoon,
Als zijn rechte bekende,
Apoc. 2/10. Die boven gout oft silver gaet,

Elck die in 't goede wende,
 Van u swack broer verstaet,
 Ghedenckt uwen Lidtmaet.

Een Liedeken van t'Konincrijk,

Nae die wyse: Menschen eerbaer.

OMdat men siet,
 Int houwelijck misbruyck gheschieden
 Van vele niet
 Onderhouden, na Schrifts bedieden,
 Daerom wil ick u lieden,
 Een aenwysinghe doen bequaem,
 Hoe men behoort // met goet accoord,
 Altijdt te leven in dien staet eersaem.
 In den begin, Gen. 1/27.
 Schiep Godt den Mensch Adam divyne
 Sach voor goet in, Gen. 2/18.
 De Mensche niet alleen te syne,
 Hy schiep ten sulcken fyne, Gen. 2/18.
 Adam een Wijf tot hulpe goet,
 So is eerbaer, t'houwelijck daer,
 Begonnen in 't lustich Paradijs soet.
 T' listich Serpent Gen. 3/1.
 Nydich, heeft Eva daer ghebeten,
 Tot quaet ghewent,
 Van den verboden Boom te eten,
 D' welck zy deden, te weten
 Eva, en gaf Adam oock terstont
 T' eten daer van // waer door zy dan,
 Quaemen in een eeuwich last swaer verbondt. 4. Esd. 48
 Tot Eva was Gen. 3/16.
 Van Godt geseydt, zy soude baren,
 In lydens pas,
 Haer kinderen met groot bezwaren,
 Noch seyde Godt dat haren
 Wille soud' onderworpen sijn
 Haren Man al // ende hy sal,
 Oock u Heere wesen, op elck termijn.
 Met arbeydt groot, Gen. 3/17.

Sprack Godt Adam sult ghy labeuren,
 Winnen u broodt,
 In t' sweet uws aenschijns wel besueren,
 Met commer, en ghedueren
 Tot dat ghy weder wort subijt
 In aerden stof // daer ghy sijt of,
 Gen. 3/16 So moeten wy de schult draghen altijt.
 Draghen die schult
 Moeten altijts Mannen en Wyven
 Ghy Mannen sult
 Moeten u huys met goet bedryven
 Voren staen en gheryven,
 In tijdelijck besorghen wel,
 Van u handtwerck // met groot opmerck,
 Gen. 3/17. Als een goet huyshouder, na Godts bevel.
 Een Wjff die moet
 Eph. 5/28. Ghehoorsaem, onderdanich wesen,
 Coll. 3/18. Haren Man vroet,
 In alle dinghen, so wy lesen,
 Eph. 5/23. Hy is haer Hooft ghepresen,
 Ghelijck Christus is t' Hooft certeyn,
 Van zijn bruyt coen // t' lustich Syoen
 Apoc. 1/5. T' welck hy uyt liefden door zijn bloet maeckt reyn.
 Eph. 5.25. Ghelijck Christus
 Zijn Bruyt in liefden quam versinnen,
 So moet aldus
 Een Man zijn Wjff altijt beminnen,
 Als zijns selfs herte binnen,
 Gen. 2/24. Want zy twee sijn een lichaems vleesch,
 Eph. 5/31. Dus hoort wel toe // dat ghy weet hoe
 Men leven moet, na Schriftueren heesch:
 Schriftuere leert,
 Eph. 5/24 Ghelijck die Bruyt Christi ghegheven,
 Ghehoorsaem eert
 Haer Bruydegom hooghe verheven,
 So moet oock in dit leven,
 Een wjff tot onderdanicheyt,
 Sijn haren Man, daer in zy can,
 In alle dinghen goetwillich bereyt.

Mannen verdraeght 1. Pet. 3/7.
 U Wif als t' swackste vat beseven,
 Dat u mishaeget,
 Dat straft oock vriendelijck ghedreven,
 Met wetenschap aencleven,
 Woont by haer niet bitter fel,
 Als een Leeuw quaet // wreet obstinaet, Col. 3/19.
 Maer met verstant regeert u ghesin snel. Syr. 4/37.
 Snel wel regiert Pro. 19/18
 U kinderen quaet boos van zeden, Syr. 30.1.
 Tot deughden stiert, deu. 32/46
 Haer van joncx in ghehoorsaemhede, Eph. 6.4.
 Ghy Vrouwen doet oock mede,
 Hier in u beste met bescheyt,
 Als een ghenaeamt // Christen betaemt,
 Haer tot een voorbeelt, een goet leven leydt.
 Leydet oprecht
 een leven goet vol deuchts verciere, 1. Pet. 3/1.
 Eenvuldich slecht
 Niet uytwendich in pronck hantieren, 1. Tim. 2.9
 Maer een gheest van manieren,
 Sacht en stil, is hooghe gheacht,
 Met schaemte vlood // eerbaer minjoot,
 Weest so verciert, ghy vrouwen wijs bedacht.
 Ghy vrouwen oudt, Tit. 2/3.
 Leert die jonghe na Schrifts verclaren,
 Beschaemt, niet stout,
 Zedich sijn, cuysch haer huys bewaren,
 Ghehoorsaem Godts Dienaren,
 Haer kinders beminnen ghelijck,
 Sonder versmaen, doen onderdaen,
 Van joncx geschickt sijn tot het eeuwich rijck. Syr. 26.1. 16
 Wel hem die heeft,
 Een deuchdich Wif, niet om volprysen Pro. 31.10
 Want zy begheeft Syr. 26.21.
 Haer tot arbeydt, nae Schrifts bewysen,
 En ghelijck in 't oprysen,
 De sonne verciert de Werelt wijt,
 So is ydoon // een deuchdich schoon

Wijf, een cieragie in haer huys verblijt.
 Een Wijf playsant,
 Pro. 13/10 Deuchdich verciert die vreest den Heere,
 Is triumphant,
 Boven peerlen verheven seere,
 So moetmen haer in eere
 Pro. 19/14 Houden // en beminnen sulck deel,
 Als een lief dinck // en goet geschinck,
 Van Gode ghegheven een edel juweel.
 Hier mede sijt
 Bevolen eeuwich Godt Almachtich,
 2. Pet. 1. Om met jolijt
 Te leven na zijn woort warachtich,
 Elck in zynen roep eendrachtich,
 Joan. 15/6. Dus moeten wy in swackheyt cranck,
 Hulpe van Godt // hebben in 't slot,
 Voor een oorlof, wilt dit nemen in danck.
 In danck ontfaen
 Wilt dit Liedt, cort simpel vertellen,
 Wel gade slaen
 Ws selfs, ghy dochters en ghesellen,
 Die haer tot houwen stellen,
 Eph. 6/18. Begheeft u vyerich in 't ghebedt,
 Vraecht Godt om raet // eer ghy dien staet
 Aenveert, bedinckt daer in des Heeren wet.

Anno 1581.

Een nieu Liedeken,

op de wyse alst begint.

1. Pet. 1/1. Christelicke verstroyde vromdelinghen
 Jaco. 1/1. Rom. 13.4 Wilt U quaet snoo, wellustich vrees bedwinghen,
 1 Pet. 2/11 Op dat ghy meucht // met voller vreucht
 Mat. 7/13. Door d' enghe poort in dringhen,
 Die na t' nieuwe Jerusalem leyt,
 Maer om dien ganck volbringhen,
 Apo. 32.14 Met goe ghehoorsaemheyt,
 Wel moet men sijn bereyt.
 Hoe wy Pelgrims bereyt moeten wesen
 Eph. 5/13. Mach men in de Schriftuere clærlick lesen

Eerst van den stanck, der Zielen cranck
 Fraey ghesout wel ghenesen, Heb. 12/13.
 Dient te sijn een christen goet,
 Ghesont volck boven desen
 Men oock mede leyden moet,
 Eer t' reysen voortganck doet.

Met gesont volck in 't ghemoet wel te vreden Heb. 12/13.
 Moetmen eenvoudich rechs slechts doortreden
 Want t' is seer quaet, en gheen raet
 Met onghesonde leden, Mat. 5/29.
 Hier verre Pelgrimagie gaen,
 Dit leert natuere en reden,
 Dus Pelrim wel beraen,
 Weest Godts woort onderdaen.

Onderdanich sijnde Godts woort ontdekken
 Moetmen van alle tvlees en tgheests bevlecken 2. Cor. 7/1.
 Maeckt u heel reyn // bin swerelts pleyn
 Dat men gheen vuytle vlekken, 1/ Joan. 3/3.
 En sie aen u nieuw Pelgrims cleet, Jude 23.
 So meucht ghy mede trecken,
 Door Bosschen, Velden breed,
 Pelgrim wel bereet.

Die nieuw vercleet bereet sijn sonder quale Rom. 6/4.
 Om goets moets trecken na de hooghe sale Col. 3/10.
 Dienen voorsien // noch boven dien, 2. Cor. 5/8.
 Van Palster, Flassche, en Male,
 En cost om lijf en Ziele voen,
 Om dit als t' principale,
 Cryghen, o Pelgrims coen,
 Wilt dies u beste doen.

Doet hier in t' beste, want om gaen recht duere
 Vallet menich arm Pelgrim dickwils suere
 Midts dien dat hy // victalie by
 Hem niet en heeft ter cuere,
 Nochtans vroom sijnde in t'ghemoet, mat. 6/20.
 O leden Christi puere, Luc. 12/33.
 Rijcke sijnde ghegoet, 1. tim. 6/17
 Hier handtreyckinghe doet. 1. Joan. 3/17
 Doet handtreyckinge Gods vrome lidmaten,

Want dat is een goet werck der Charitaten
 D' welcke van Godt // als t' hoochste ghebodt
 Mat. 22.38 Ons hier is nae ghelaten,
 Joan. 13.14 Dus elck na zijn ontfanghen macht,
 Rom. 13.9 Aen d'arm Christen vaten,
 1. Pet. 4.8. Moet laten, dach en nacht
 Blijcken der liefden cracht.

Toocht cracht en daet der liefden groot en cleene
 Aldermeest tot s' gheest nootdruft in t' gemeene
 Deut. 8.3. Want by het broot // en leeft ter noot,
 Sap. 16.26. De Mensche niet alleene
 Mat. 4.4. Maer by alle woorden vermaert,
 Comende uyt Godts mondt reene,
 Dus nae Christenen aert,
 Hebt hier op goet regaert.

Mat. 25.25 Die hier in hebben aldermeeste gaven
 Luc. 19.20. Moghen haer pont in d' Aerde niet begraven
 1 Pet. 4.10. Maer onbesmet // elck Christen let,
 Nootdruftich spysen, laven,
 Na den vleesche en na den Gheest,
 Ghy Godtvreesende slaven,
 Binnen swerelts wilt foreest,
 Smaect dus der liefden keest.

Der liefden keest dus smakende te deghen,
 Al reystmen verre vele vremde weggen,
 Wanneer den tijt // ofte respijt,
 Eph. 5.4. Alsoo mach sijn gheleghen,
 Col. 3.16. Dat ghy wat solaseren meucht,
 Esa. 40.9. Laet ydel clap versweghen,
 1. Pet. 2.9. En vercondicht met vreucht,
 Alsdan des Heeren deucht.

Vercondicht wel gemoet de deucht des Heeren,
 Op dat ghy vrolijck meucht voort passeren
 En met een Liedt // weeren verdriet,
 Als Godts Pelgrims vol eeren
 Die de stadt trecken omme nae,
 Dus die verjubileren,
 Wilt roepen vroeck en spa,
 Rom. 8.15. Lieve Vader Abba.

Aenroep ghy hem tot een Vader verheven, Gala. 4/6.
 Die oprecht oordeelt na elcx werck bedreven 1. Pet. 1/17
 So leydet fier // uwen ganck hier,
 Met vreesen ende beven,
 Want in swerelts bosschagie breed,
 Staen vele na ons leven,
 Als Wolven, Leeuwen wreet,
 En vossen loos vercleet.

Hoe veel vreemt gheestighe wilde dieren,
 Soecken ons arm Pelgrims te schoffieren
 Dat merckt men wel // aen Israel,
 Die door haer misregieren, 1. Cor. 10.11.
 In 't beloofde landt quamen niet,
 Dat u lieder hantieren, Hebr. 4.1.
 Desghelijcx niet gheschiet
 O Pelgrims wel toe siet.

Siet toe Pelgrims dat ghy des Heeren erven
 Door onghehoorsaemheynt niet en moet derven Hebr. 4.2.
 T' is ons voorwaer // gheseyt als haer
 Dus om vol loon verwerven, 1. Joan. 5.8.
 Godt in allen ghehoorsaem sijt,
 T' vleesch lust laet heel versterven,
 Lost soo den quaden tijdt, Ephes. 5.17.
 En oock wettelijck strijdt.

Wettelijck strijden teghen swerelts benden
 Moet men met t'gemoets opgheschorte lenden 2. Tim. 2.5.
 Gods Harnasch claer // moet aen eenpaer 2. Cor. 10.4.
 Om onsen strijdt voleyndden,
 Soo Ephesien sesse staet, Eph. 6.11.
 Dus sonder omme wenden, Eph. 4.14.
 Den strijdt wel achte slaet
 Dat uwen ganck voort gaet.

Om voortganc cryghen in u pelgrimagie
 Als Caleb en Josue met couragie, Num. 13.8
 Reyn onbevleekt // mannelijck treckt,
 Door des werelts bosschagie,
 Maer het vol harnasch, Gods aenveert
 Leydet soo u voeyagie, Eph. 6/17.
 Met dien Palster u weert

Ghebruyckt anders gheen zweert.

2. Tim. 4/3. Maer zweert des gheest Gods woort palster eersame

Strijdt tegen alle geesten infame

1. Pet. 5/4 Dat ghy de croon // des levens schoon,

Meucht cryghen t' uwer vrame,

Wanneer uwen loop wert gheeynt,

En t' gheloove bequame,

Behouden ongheschent,

Die Croon wort u present.

Jac. 1/12. S' levens croon met geweld wy winnen moeten,

En met veel lijdens door de werelt wroeten

Act. 14/22. Maer als dit gaen // hier wert ghedaen,

Loon sal arbeydt versoeten,

Op dees belofte elck trooste hem,

En bereyde zijn voeten,

Heb. 12/13 Om gaen als Pelgrim tem,

Apoc. 3/12 21/2. Na t' nieuwe Jerusalem.

Hier hebt ghy Pelgrim Christus in 't *verbeyden*,

Een simpel verstandich cleyn onderscheyden,

Hoe dat men sal // binnen swerelts dal,

1. Pet. 1/17 Zijn Pelgrimage leyden,

Nae Syons stadt vol melodien,

Dat wy na ons arbeyden,

1 Joan. 5/7. Sien Godt eenich in drien,

Amen, so moet gheschien.

Geschreven desen 2. April, 1581.

Een nieuw Gheestelijck Liedeken in 't Amoureux.

Schoon Lief ghy sijt prijs weert alleyne

Apoc. 4/11 14/7. Vercoren Liefken over al,

Ghy spijst Ziel ende Lijf ghemeyne,

Joan. 6/32. Hier in dit Aerdsche dal,

Dees nydersche geschal,

Psal. 11/2. Met haerlieder loose treken,

Psa. 34.20 Zy beletten my mijn lief te spreken,

Cant. 5/7. T' welck ick noch langhe tijt beclaghen sal.

Mat. 10/22 Schriftuere, O Lief, is uwen name,

Al ben ick seer benijt,

T' onrechte Lief, soud' ick my schamen,
 Want ghy de Liefste sijt, Luc. 21.19.
 Sonder u bevrijt,
 En mach ick Liefken niet beginnen,
 Helpt mijn Lieveken den strijdt ghewinnen, Joan. 15/5
 Helpt my Lieveken uyt desen droeven tijt. 2. Cor. 3/7.
 Schoon Lief al soudt my moghen baten
 Ter werelt menich pont,
 Daeromme Lief, en sal ick niet laten, Esa. 53.5.
 Al ben ick seer doorwondt,
 Want in uwen mondt 1. pet. 2/32.
 En was noyt quaet bevonden,
 Dat mach ick Liefken wel oorconden,
 Alst u belieft maeckt my ghesondt.
 Schoon Lief ghy hebt my uytvercoren,
 Eer dat ick u vercoos, Joan. 15/16
 Ghy vondt my daer ick was verloren, Eph. 2/4.
 Ende ick was troosteloos, 2. Tim. 1/9
 Mijn wonden boos, Act. 16/36.
 Hebt ghy ghesont ghenesen,
 Met Olye ende Wijn ghepresen.
 Sorghe draecht ghy voor my altoos.
 Princersse Lief noyt uws ghelijcke,
 Beyde wijs en daer toe vroet,
 Al ben ick arm, ghy sijt rijke,
 T' stater al in u behoet, Sap. 11.22
 Maer wat ghy doet, Eph. 2.5.
 T' is uyt ghenade puere,
 Ghy sijt mijn lieveken reyn van natuere
 Door u comen wy in allen spoet.

Een nieu Liedeken,

Na de wijse: Ghy die niet meer in 't vleesch en sijt.

Tot prijs des hoochsten Majesteyt Psa. 66.5.
 Werdt hier een Liedt verbreyt,
 Van zijn wonderbaerheit,
 Vol onbegrypelijcke daden, Rom. 11.33.
 Van eeuwighe tijden was hy bereyt, esa. 43.13.
 Ghetuyght de Schrift planteyt, esa. 40.13.
 Van als t' begin gheleydt, Rom. 11.34.

Niemant wasser om hem beraden,
 Psal. 146. Hy heeft, den keest wel smaect,
 Genes. 1/1.Hemel, Aerde ghemaect,
 gen. 1/20.Zee en Rivieren,
 4 Esdr. 6/47.Voghelen, Visschen en dieren.

Door t' Woort maeckte Godt de Vaer
 Joan. 1/3.Dach ende nacht voorwaer,
 genes. 1/5Twee groote lichten claer,
 gen. 1.16.Om dach en nacht voren te stane,
 gen. 1/7.Scheyde dat water allegaer
 gen. 1/16.Hinck in 't midden van haer,
 t' Firmament wonderbaer,
 Setter in Sterren, Sonne en Mane,
 Door zijn woort crachtich saen,
 Dede hy t' water staen,
 Onder ende boven,
 Sulck Godt moet men prysen en loven.

Looft en prijst Godts hooghen naem
 Die van slijck t' zijnder vraem,
 2. Pet. 3/5Heeft ghemaect het lichaem,
 genes. 1/7.Al van den eersten Mensche,
 genes. 2/7.Blies hem in levende adaem,
 genes. 1/27Reyn, heylich nae t' betaem,
 Sap. 23.Levende Ziele al t'saem
 Syr. 17/9.Nae zijn beelde tot zynen wensche,
 gen. 2/22.Nam een ribbe uyt zijn lijf,
 En boude hem een Wjff,
 Met vleesch en beene,
 Looft desen Godt groot ende cleene.

Looft en prijst desen Godt goet,
 Al die door zijn woort soet,
 En met zynen Gheest vroet,
 Die int begin me was ontloken,
 In de Scheppinghe met der spoet,
 Joan. 1/1.Dreef hy op swaters vloet,
 genes. 1/3.Een eenich Godt ootmoet,
 genes. 1/3Wert met deze dry uytghesproken,
 Door Esaiam spreekt hy,
 Esa. 45/19Gheen Godt behalven my

Isser, wy lesen,
 Waer door alle dinck heeft zijn wesen. Esa. 43/11
 Desen eenighen Godt lof singt,
 Die doet al wat hy dinckt, deu. 32/39.
 Wat hy belast volbringt, psal. 66/2.
 Zynen wille vinden wy gheschreven,
 Wie hem vreest hem ghenade schinckt,
 Den stercken hy wel crinckt,
 Den machtighen wel dwinght,
 Stootse van haren stoel verheven, Job 34/21
 Coninghen herten want, Luc. 1/48.
 Heeft hy al in zijn handt,
 En sonder letten
 Can hyse wel af end' aen setten.
 Och hoe gheweldichlijck is hy,
 Die de Berghen, hoort my, Job 9/5.
 Verset verre ofte by,
 En die Rivieren doet versypen,
 Niet onmoghelijck is voor dy, mat. 19/26
 Maeckt deur u straffen ghy, Job 42/2.
 Dat de Zee drooghe sy,
 O Godt hoe hoogh' ist om begrypen,
 Ghy hebt alle ghewelt
 En de sterren ghy telt, Psal. 147.
 Alle te samen,
 Ende noemtse alle by namen.
 Ghewelt-hebber over al dat leeft,
 Door u aenschouwen sneeft, Psal. 140.
 De Aerde datse beeft,
 Aenroert de Berghen datse roocken/
 t' Water ghy in de wolcken gheeft, Ps. 147/8.
 Den Reghen dit aencleeft,
 d' Aerde die den dauw heeft,
 T' comt al van u, dits claer ontploken,
 En in den reghen wel,
 Gheeft ghy u Blixem snel, Job 9/6.33
 Al nae Schrifts leerern, Job 38/35
 Door dijn bevel moet hy wederkeeren.Ps. 147/16.
 Looft desen Hoochsten Regent, Syr. 43/32

Die sneeuw als wolle sendt,
 Job 38/29 Hier onder t' Firmament,
 Als asschen stroyt hy rijm op d'Aerde,
 Wt wiens lijf comt dat ijs solvent,
 Wie maeckt dat Water jent,
 Claer als glas excellent,
 Exod. 3/2. T' is dien die Moysen openbaerde,
 In een vierich ghesicht,
 Den Bosch die brande licht,
 Moyses bysonder
 Stont en besach dat groote wonder.

 Looft desen hooghen Godt den Heer,
 Door zijn donderen seer,
 De Berghen voor hem teer
 Spr. 43/30 Daveren, na Schrifts allieren,
 De Zee besluyt hy, na Schrifts leer,
 Met zijn woort en niet meer,
 Datse moet nemen keer,
 Wonderlijck is hy in 't regieren,
 Hy doorgrondeert terstont
 Haer diepte, en den afgrondt
 4. Es 11.16. Heeft hy ghemeten.

Joan. 42/2. Niet en isser buyten zijn weten.

 Syr. 45/4. Van de gedachten weet hy t' voorstel
 Hert en nieren hy wel
 Doorsoeckt, en niemant el,
 Heb. 4/12. Ende weet al smenschen bedryven,
 Jere. 17/10. Met zijn viervlammighe ooghen snel,
 Psa. 7/10. Siet hy t' bedencken fel,
 Heb. 4/13. En de wercken rebel/
 Daer en can niet voor hem ontblyven,
 T' is al claer en perfeckt,
 Voor hem bloot en ontdeckt,
 De conversacy
 Van gheslachte, tonghen, ende naem.

 1. Pet. 1/17 Vreest dien die gheen Menschen aensiet,
 Maer door wien t' quaet gheschiedt,
 Waer dat hy henen vliedt,
 Act. 10/34. Waer dat hy henen vliedt,
 En can desen Godt niet ontloopen/

De heele Werelt en spaerde hy niet, Gen. 7/33.
 Maer brachtse al in 't verdriet,
 Sonder te laten yet,
 Zy moestent over al becoopen,
 Sonder alleene die,
 Noachs huysghesin blie,
 In d' Arcke liet vloten,
 Met al datter in was besloten.

Veel daghen dreef se sonder grondt,
 Tot datse plaetse vondt,
 Al daer zy stille stondt,
 Dat d' Aerde droochde, en t' water stilde,
 Met Noach maeckte Godt zijn verbondt,
 En sprack met zijnen mondt,
 Dat hy die Werelt ront,
 Niet meer also verdoen en wilde,
 Tusschen u ende my,
 Sprack Godt tot Noach vry,
 Tot teecken hooghe
 Des verbondts, sette ick mynen boghe. Gen. 9/11.

Desen Godt is goedertier,
 Voor die hem vreesen hier,
 Maer die quaet van bestier
 Sijn, als die te Sodoma waren,
 Daer liet hy reghenen solfer en vier, Genes. 19.
 Om te verdoene schier,
 En aensach Mensch noch Dier,
 Maer Loth die wilde hy wel bewaren,
 Met zijn twee Dochters me,
 Al in een cleyne Ste,
 Dede haer vluchten,
 Vreest desen Godt wilt voor hem duchten.

Jonas om te ontvluchten Godt, Jone 1/3.
 En verlaten t' Ghebodt
 Van den Heere Zebaoth,
 Tradt van Godt na de Zee met vlyten
 En ginck te schepe, verstaet wel t' slot,
 Door tempeest of rabot,
 Wierpen zy, op hem viel t' Lot,

Ginghen Jonas in de Zee smyten,
 Godt beschickte terstont,
 Een Walvisch, die hem verslont,
 Hoort met den verstande,
 Binnen drye daghen wierp hem te lande.

Wie can desen Godt ontvlien,
 Sulck gheweldich ingien,
 Joan. 2/10 Dat Landt davert voor dien,
 Sam. 13/1 En den Hemel heeft na t' verclaren,
 Ps. 89/10. Die Sonne het schijnsel hy can verdienen,
 Zijn moghentheyt laet sien,
 mat. 8/26. Door zijn wercken de Lien,
 Met zijn woort stilt hy de Zee baren,
 Psal. 33/7. David die tuycht daer van,
 Jere. 5/12. Dat Godt die Zee wel can
 Job 38/8. Besluyten rassche
 Vast als in een lederen flassche.

Esdras ons noch schryven ginck,
 Dat Godt op t' water hinck,
 Die Aerde sonderlinck,
 En spant den Hemel daer boven,
 Als een ghewelf, hy omme vinck,
 Daer me des werelts rinck,
 esa. 44/25. Met zijn Woort alle dinck
 Doet hy, dus moet men hem wel loven,
 Van zyner plaetse en stant,
 Beweeght hy wel een Landt,
 Met groot vervaren,
 Dat daveren al s Landts pylaren.

Looft desen Godt, man, wijf, en kint,
 T' gheschiet soo hy 't versint,
 Jer. 10/14. Ende maeckt dat den windt,
 Joan. 2/8. Voort comt uyt heymelijcke plecken,
 Der Leeuwen muylen hy toebindt,
 Bewaert die hy bemint,
 Dat t' vyer haer niet verslint,
 En can die doode wel verwecken,
 Hy gheeft sterckheyt ende moet,
 Drooght uyt des waters vloet

Maeckte die bane
 Om zijn Volck door die Zee te gaene.
 Pharao meende met al zijn macht,
 Te verdoene het gheslacht,
 Dat uyt trock by der nacht,
 Met een groot heyr ginc hy 't nae jaghen
 Door die Zee te volghen had hy gedacht,
 Maer bleeffen in versmacht,
 Door Gods toornighe cracht,
 Met Knechten, Rossen, en Waghen,
 Godt Pharao daer verde, Rom. 9.
 En alle zijn Heyr me,
 Door groot afgrysen,
 Sijn moghentheyt ginck hy bewysen.
 Moyses met t' volck henen vloodt,
 Ghelijck hem Godt gheboodt,
 In de Woestyne groot,
 Daerse Godt overvloedich spijsde,
 Hy gaf haer t' eten Hemels broot,
 Teghen haer dorstich noot,
 Maeckte dat t' water sproot,
 Wt een steen, hy daer me bewijsde,
 Dat hy almachtich is, Hemel, Aerde ghewis,
 Moet obedientich
 Tot dienste staen Godt excellentich.
 Heer u handt hevet al ghemaect, Genes. 1/3.
 Doen ghy t' wordeken spraeckt, Hebr. 11/3.
 Het worde, den keest smaect,
 So ist dan al uyt niet gheworden,
 Door u goetheyt die niet en slaect,
 Liefde die vierich blaect,
 d' Aerde die niet en daect, Job 26/8.
 Hingt ghy aen niet, t' uwen confoorden,
 Al op t' water seer juyst, Esa. 20/12.
 Ghy metet met der vuyst
 T' water, wy lesen,
 Looft desen Godt hooghe ghepresen.
 Over al desen Godt vreest,
 Oudt, jonck, minst ende meest,

Die den wech maeckte t' eest,
 Job 28. Van den Blixem en van den Donder,
 En van den wind t' ghewichte eest
 Maeckte hy, smaect wel den keest,
 Al door zijn Heylich Gheest,
 Doet hy veel daden groot van wonder,
 Die heuvels na zijn behaegh
 Esa. 40/12 Weeght hy al met de waegh,
 En in 't ghewichte,
 Weeght die Berghen groot in 't gesichte.

In de Zee, heeft Godt vaillant
 Ghesaeyt ofte gheplant
 Sy. 43/36 So menich groot eylandt,
 En vaet den Hemel met der spannen,
 esa. 40.12. Begrijpt de Aerde triumphant
 Met zynen dryelinck, want
 Die heele Aerde playsant
 Is voor hem (hoort vrouwen en mannen)
 Wel so cleyn in 't aenschau,
 Als een druppelken dan,
 Dat in den morghen
 Esa. 40/15 Is ghevallen door zijn besorghen.

Een Eylandt is voor Godt certeen,
 Als een zandeken cleen,
 Tuyght ons Esaias reen,
 Wie can zijn moghentheyts uyt spreken?
 Hem moet men eeren en anders gheen,
 Almachtich Godt alleen,
 Die heel' Aerde ghemeen
 Is voor hem by een tongh' gheleken,
 Die in de waghe roert,
 Wonderlijck ghy uytvoert,
 U wercken crachtich,
 Ghy sijt wijs, sterck, goet, en waerachtich.

Psa. 97/5. Looft desen gheweldighen Helt,
 Judit. 5/5. Voor wien de Berghen smelt
 Als Was, dit Schrift vertelt,
 Zijn werck is crachtich en avysich,
 Over al heeft hy ghewelt,

Wat hy breeckt ofte velt,
 Niemant timmert oft stelt,
 Zynen toorne is seer afgrysich,
 Een gerecht Richter schier, Psal. 7/12.
 Een verterende vyer Psal. 98/6.
 Gaet voor hem coene, Psal. 97/3
 Om alle boosheyt te verdoene.

Vreest dit gheweldich Goddelijck graen,
 Door wien d' Enghels belae
 Met grooter vreesen staen,
 Tot vyervlammen maeckt zijn Dienaren
 Gheesten die tot dienste saen,
 Hooren nae zijn vermaen,
 Wat hy wil hebben ghedaen,
 Om zijn bevel te openbaren,
 T' moet al gehoorsaem sijn,
 In Hemel, Aerde fijn,
 Nae Schrifts ghetuyghen,
 Voor hem moeten alle knyen buyghen.

Eer ende prijs desen Godt sy,
 Want van hem lesen wy,
 Hoe die Seraphim vry, Esa. 6/2.
 Riepen tot Gods lof boven sommen,
 Heylich, Heylich, Heylich, daer-by
 Oock der Dieren ghecry,
 Heylich, Heylich is hy,
 Die was, is, en noch sal comen,
 Hemel en Aerde is, Heer
 Al vol van uwer eer,
 De wercken verheven
 Selve ghetuyghenisse gheven.

De g' heele Godtheyt en crachten dijn, Rom. 10/20.
 Daer in begrepen sijn,
 In de scheppinghe fijn,
 Die 't wel waerneemt met 't wasdom spoedich,
 Van u comet al broodt en wijn,
 Gheneest druck ende pijn,
 Gheeft als recht Medecijn,
 s Menschen behoeven overvloedich,

Ghy sijt die t' leven gheeft,
 En t' lichaem ghemaect heeft
 Met goen avyse
 Verleent ghy cleedinghe en spyse.

Van alle dinghen moeten wy danck
 Godt van spyse en dranck
 Segghen van den ontfanck,
 Hy gheeft al wat ons is behoevich,
 Om leven hier op zijn voetbanck,
 T' sy moe, creupel oft cranck,
 Maeckt hy wel op den ganck,
 En troost, die sijn Goddelijck droevich,
 Met zijn hulpe bystaet
 Zijn volck, en gheeftse raet,
 Waerschout van schalich,
 Hy verdoemt, en can maken salich.

Bidt aen Godt, die sijt benout,
 Ghelooft en vast betrouwt
 In 't hopen niet en flaut,
 Houdt u aen Godt, de liefde ydoone,
 Die t' willen en t' volbrenghe bout,
 Als hy t' voornemen schaut,
 Met zynen Gheest bedaut,
 Ende sandt zijn eenighe Sone,
 Al door zijn liefde groot,
 Om die ghelooven bloot,
 Hem om beclyven,
 Zy niet verloren souden blyven.

Dese Princier looft altemael,
 Eert hem als principael,
 Prijst hem in 't generael,
 Gheslachten, natien, en tonghen,
 Laudeert desen Godt liberael,
 Wiens ooghen als Cristael,
 Sorght hem lof na t' verhael,
 Als die t' nieu Liedeken songhen,
 Noch wonderdaden meer,
 Dede Godt onsen Heer,
 Soeckt mijn beminden,

In 't Lust-hof sult ghy veel meer vinden.
 Vreest gheen ellende,
 Maer vreucht bedrijft // loyalich fijn,
 Wie tot aen 't eynde
 Volstandigh blijft // sal salich sijn.

By my J. Jansz.

Datum desen 26. Julij 1579.

Een nieu Gheestelijck Liedeken,

op de wyse: alst begint.

Die Werelt is geheel in roere,
 Het volck is over al bevreest,
 Dat doet die Babylonische Hoere, Apo. 17/3.
 Die noch sit op t' ghecroonde Beest,
 Wy sijn hier in een wilt foreest, voorwaer
 Als wy vervolght sijn aldermeest,
 Laet ons niet wesen wanckelbaer. mat. 10/31
 Hierom mijn Broeders al te samen,
 En leeft niet in der sonden blent,
 Wilt u het Evangelie niet schamen, mar. 8/38.
 Maer blijfter by tot in den endt, Luc. 6/26.
 Al wort t' Lichaem gheheel gheschent, ghedoot Esa. 51/7.
 Vrienden en vreest voor gheen torment, mat. 10/28
 Strijdt voor de rechte waerheyt bloot. Luc. 12/4.
 Want Christus heeft selve gheleden, 1. pet. 2/21.
 En alle die Propheten soet,
 Hierom mijn Broeders in dit dal beneden
 Vreest niet des Werelts teghenspoet,
 Al moet ghy laten lijf en goet, met pijn,
 Denckt dat d' een vleesch het ander doet,
 T' sal hier namaels vergolden sijn. Heb. 10/30
 O Heere Godt van Hemelrijcke,
 Aensiet doch neder in 't Aerdsche dal,
 vertroost u Kinders al ghelijcke,
 Die hier vervolght sijn over al,
 Elck wilde wel sijn van u ghetal, certeyn mat. 7/13.
 Die Poort' is enghe, den Wech is smal, Luc. 13/22
 Die daer leyt tot den leven reyn. mat. 20/16

mat. 22/14Maer vele gheroepen weynich uytvercoren
 Psal. 6/1.Dacht ick (eylacen) sullender sijn,
 Sap. 16/12O Heere en straftse niet in uwen toren,
 Maer stercktse met u Woort divijn,
 Dat is oprecht ende fijn, alle Man,
 Ghy sijt alleen de Medecijn
 Die alle Menschen helpen can.

Veel Menschen lesen dy Schrifteure
 Maer lacy de liefde en isser niet,
 Joan. 10/7En laten Christus die rechte deure,
 14/6.Die wech, ende die waerheyt siet,
 Mat. 11/7Veel Menschen sijn gelijck een riet, dat waeyt,
 mat. 13/21Wanneer daer eenich vervolgh gheschiet,
 Zy sijn terstont gheheel ontpaeyt.

Ezechiels Prophecie al vooren
 Die dunckt my by nae sijn vervult,
 Ezec. 34/3.De Herders siet men vreucht oorbooren,
 Zy hebben t' vette Schaep ghesmult,
 Het verstroyde Schaepken heeft gedult, och jaet,
 Het wordt gheslaghen met onschult
 Al daer 't in de Woestyne gaet.

Die om des Heeren Name lyden,
 En vroom bekennen die waerheyt,
 Apoc. 3/4.Die sullen blincken in witte zyden,
 Een Bruylofts cleedt is haer bereydt,
 Dat is Godts kinderen toegheseyt, oprecht
 mat. 24/4.Siet dat u niemant en verleyt,
 2. thes. 2/2.Maer blijft Godt een ghetrouwe Knecht.

Hierom mijn Broeders doet u beste,
 Al om te leven nae Godts woort,
 Godt sal zijn volck bystaen in 't leste,
 En sterckheyt gheven alsoot behoort,
 Waer dat wy sijn Zuyt ofte Noort, sijt onvertzaecht,
 Al om te gaen door de enghe Poort,
 Hierom, mijn Broeders, sorghe draecht.

Een nieu oorlof-Liedeken,

na de wyse Rijst uyt des Doots bezwaren.

EEn liedeken wil ick gaen singhen,
 Dit wel ghedachtich sijt, Eccle. 3/1
 Dat hier nu alle dinghen,
 Moet hebben zijnen tijdt,
 Vergaren goet // oock scheidende doet,
 Al vallet dickwils swaer,
 Maer Godt die wil ons bringhen
 Weder by een hier naer.

T' scheidende ware meer treurlijck,
 Waer ons niet toegheseyt,
 By een comste gedenlijck,
 Hier naer in eeuwichheit,
 Waer wy met vreucht // sullen verheucht, 1. Thes. 4/18.
 Altijds wesen by een,
 Als dan wert niet ghebeurlijck,
 Dat wy dus soudende scheidende.

Na dien wy moeten scheidende
 Van een op dit termijn,
 Godts Gheest wil u gheleyden,
 En ons vertroosten fijn,
 Waer dat ghy gaet // wacht u van quaet,
 Vreest Godts toornicheyt stranck, Esa. 1/16.
 Wilt u also bereyden, 1. Pet. 3/10
 Want eeuwich is so lanck.

Laet u licht sijn gheresen Mat. 5/15
 Voor elck een openbaer, Joan. 15/8
 Dat daer door sy ghepresen
 Uwen Hemelschen Vaer,
 Hoe wel dat ghy // sult sijn van my,
 Lichamelijck absent,
 Sal ick u nochtans wesen 1. Cor. 5/3.
 Met mynen Gheest ontrent.

En wilt my niet vergheten Col. 2/4.
 Somtijts te schryven yet,
 Waer door ick mochte weten,
 Oft u wel gaet oft niet,
 Doet ghy my dat // ick hop' oock wat
 U desghelijcx te doen,
 Al sijn wy wijt gheseten,

Laet Liefde niet vercouwen.
 Eph. 6/19.Sijt my altijts ghedachtich
 Col 4/2.In u ghebedt tot Godt,
 Act. 20/32Die ons can stercken crachtich
 Om doen na zijn ghebodt,
 Ick wil oock dijn // ghedencken fijn,
 Want sulcx ons so betaemt,
 Op dat ons Godt almachtich
 Weder brenghe versaemt.
 Godt die wil u bewaren,
 Ick beveel u den Heer,
 Tot dat wy noch vergaren
 Daer gheen scheyden wert meer,
 Adieu tot u // die hier sijn nu,
 Hout dit mijn cort ghesanck,
 Als een simpel verclaren,
 Voor een Oorlof in danck.

Een nieu Liedeken,

na de wijze: Aenhoort uwen roep al te samen.

Deut.1/17Als wy om t' recht des Heeren,
 2. par. 19/5Lieve Broeders, vergadert sijn,
 So moeten wy eerst leeren,
 Tren. 3/40Ons selven ondersoecken fijn,
 Oft ons toecoemt op dat termijn,
 Mat. 7/1.Een ander te oordeelen,
 Rom. 2/1.Selfs onschuldich voor Godts aenschijn.
 Ozee 4/4.Want wie sondich van leven,
 2. par. 19/7Een ander veroordeelt hier,
 Die oordeelt daer beneven,
 1. Pet. 1.17Hem selven in 't helsche vyer,
 Deut. 10/17Daerom moetmen seer goedertier,
 Met vreesen ende beven,
 Deu. 13/6.Voor Godt rechten na zijn manier.
 Ezec. 14/7Niet aensien de Persoonen,
 Zach. 13/3Van wat state oft qualiteyt,
 Deut. 1/16Niet straffen oft verschoonen,
 2. par. 19/5Door onwil oft gunsticheyt,
 Maer doen elck recht met goet bescheyt
 Deut. 1/17Den cleyen als den grooten,

T' oordeel is Gods, so Moyses seyt.
 Om goe vree te maken. Deu. 25/1.
 In questien, t' sy groot oft cleyn,
 Men moet voor alle saken,
 Met onpartyscher herten reyn, Deut. 1/16
 Beyde partyen verhooren pleyn,
 Sonder een recht uyt spreken,
 Eer men de sake proeft ghemeyn.
 Want daer deur can geschieden,
 Dat den twist groeyt in 't herte seer,
 Wanneer twistende Lieden,
 Mercken des Richters verstant seer,
 Dat maeckt eensins grooten afkeer,
 Om t' recht niet te betrouwen,
 En andersins partye te meer.
 Met eenen gheest saechtmoedich Galat. 6/3
 Moeten wy onderwysen saen, Jac. 5/19.
 Die dolen overvloedich,
 Alsoo Paulus heeft ghedaen,
 Tot den Galaten vindtmen staen, Galat. 6/3
 Hoe zy waren vervallen,
 Maer hy arbeydt noch tot vermaen. Gal. 4/19.
 Paulus wijs en voorsichtich, Act. 15/1
 In tyde des twists heeft hy ghesocht,
 Raet, in saken ghewichtich,
 En also tot vrede gebrocht,
 Die in dolen waren gherocht,
 Segghende van besnyden,
 Of dat men niet salich sijn mocht.
 Na dit voorbeeldt beschreven, Phil. 3/17.
 Moeten wy wercken met accoort, Galat. 6/3
 In dwalen, twist beseven,
 Onderwijs doen alsoo 't behoort, Jac. 5/19.
 Daer nae machmen wel treden voort, Nu. 15/32.
 In s' Heeren naem te doene. Deut. 17. ende 19.
 Proeve der saken met Godts woort.
 Maer men mach niemant rechten, mat. 18/16
 Sonder ghetuyghenisse bloot, mt. 24/45.
 Dus als ghetrouwe Knechten,

Nu. 35/16 Moeten wy weten misdaet groot,
 Deut. 13/14. Niet twijffelen als wy ter noot
 Yemandts oordeel bestemmen,
 Rom 1/32 Dat hy voor Godt staet in de doot.
 deu. 13/14. Maer als wy seker weten
 Deut. 17/ ende 19. Door de Schrift, en ghetuyghen clær,
 Yemant stout en vermeten
 Nu. 15/30. In des vleesch wercken openbaer,
 Gal. 5/19. So moeten wy scheidten van haer,
 Rom. 16/16. Het Broederschap afsegghen,
 En dat hem naeckten een Oordeel swaer.
 Matth. 24 ende 25. Des Wets Ban, so wy lesen,
 Was sonder ontfermen subijt,
 Deut. 17. ende 19. Gantsch uytgheroyt te wesen,
 Maer den Ban der ghenaden tijt,
 Deut. 13. Is een vercondinghe met vlijt,
 1. Cor. 5/3. Des eeuwighen doots pyne,
 Act. 8/19. Der Broederlijcke ghemeyschap quijt.
 Rom. 1/32. Dus moeten wy uytvaghén,
 1. Joaz. 11. Den ouden onreynen deesem suer,
 1. Cor. 5/6. Gheestelijck Paesschedaghen
 Houden, in een nieuw soet deech puer,
 Vry van alle sondich labuer
 Gheloovich t' Lam Godts nutten,
 Dat Israel att in figuer.
 Exo. 12/3. Die dit Paeschlam onendich
 Deelachtich is, coemt toe dat hy
 Mach, broot en wijn uytwendich
 1. cor. 11/22. Nutten, en ghedencken daer by,
 T' lams bitter lyden, en dat wy
 Verlost sijn uyt des doots banden,
 2. Tim. 2.26. Waer van de Sondaers niet syn vry.
 Repose.
 Eenichsins twijffelachtich,
 Yemant bannen moghen wy niet,
 mat. 16/19. Op dat voor Godt Almachtich,
 mat. 18/18. Eerst in den Hemel sy geschiet,
 Pro. 17/15. Oock ist noot dat men voor hem siet,
 Jere. 6/14. Niet toe te segghen vrede,

Die doch toecoemt eeuwich verdriet. Eze. 13.10
 Den Ban is ons ghegheven, mat. 18/17
 In Godts ghemeente eersaem, 1. Cor. 5/3.
 En moet oock sijn ghedreven, 2. Tim. 2/20.
 Matich, tot reyn houden bequaem,
 Op dat wy onsen goeden naem 1. Cor. 5/6.
 Voor Godt en al de Werelt, Tit. 3/10.
 Niet en verliesen, na t' betaem. 2 Joan. 10
 Oock is den Ban ghepresen 1 Cor. 5/4.
 Sondaers tot beteringhe goet, 1 Tim. 1.20.
 Dies moeten wy by desen
 Haer neerstich vermanen tot boet, 2. thes. 3/15
 Onderwijs doen met woorden soet, Esa. 1/16. 55.6.
 En alle middel soecken,
 Om haer te helpen met der spoet. Eze. 34/11.
 Den swacken te verdraghden 1. Thes. 5/14,
 En ons die sterck sijn opgheleyt,
 En die cleynmoedich claghen, Rom. 14/1
 Vriendelijck sijn tot troost bereyt, Galat. 6/4.
 Dat ons onghemaniert niet greyt, 2 Thes. 3/6. 11/14.
 Te straffen oock met maten,
 Vreesende voor Godes Majesteyt. Deut. 25/1
 Voor Godt sijn wy ellendich, 2. par. 19/5
 Cranck, swack, en teere over al,
 Dus moeten wy behendich Rom. 7/18
 Een yeghelijck, waer in hy sal Job 14/1.
 Connen, malcanderen in misval, psa. 103/15
 Vergheven, en waernemen
 Als Kinderen van Godts ghetal. Matth. 6.14.18.21.
 Och oft wy t' allen stonden
 In desen reghel leefden wel, Col 3/12.
 Een yeghelijck zijn sonden Pro. 28/13
 Bekende, en versoende snel mat. 5/23.
 Den Broeder, na Christus bevel,
 Men soude vrede vinden,
 Daer dickwils is twist, tweedracht fel.
 O Prince Godt wil ons stieren psa. 143/10:
 Den rechten wech deur uwen Gheest,
 In u waerheyt regieren, Joan. 14/17.

Psal. 50/3 Op dat wy wesen onbevrees
 mat. 25/31 Voor u toecomste met tempeest,
 Psa. 7/12. Als ghy recht, Richter, rechten
 Deut. 10/17 Sult, ghetrouwelijck minst en meest.
 1. pet. 1/17. Wilt danckelick ontfanghen,
 Deut. 13. ende 17. Beminde Broeders dit nieu Liedt,
 Hoe men sonder verstranghen,
 Gal. 6/4. Moet handelen na mijn bediet,
 Deut. 1/17 Isser teghen u verstant yet,
 2. par. 19/5 So houdet my ten besten,
 Deut. 4/1. 12/33.
 Zach. 13/1.
 Apoc. 1/5.
 1 Joan. 1/2.
 Eph. 5/26
 mat. 11/28
 Col. 1/14 En volght altijd dat Godt ghebedt.

G.V.E.

Een nieu Liedeken,

nae de wyse: Jerusalem hoort, uws Conincx woort.

Fonteyne soet // alleyne goet,
 Om ons te wasschen schoone,
 Is Christus bloet, waerdeur men moet,
 Worden volmaeckt ydoone,
 Al die sondich belaeen,
 Haer in dit water baen,
 Sullen reyn worden saen,
 Dus comen wy ghestadich,
 Tot u, wilt ons ontfaen,
 Psa. 103/8 Want ghy sijt seer ghenadich,
 Exo. 34/6. Een claer Fonteyn // sijt ghy alleyn,
 Apo. 22/17 Levendich water fijn // als Wijn,
 Die t' herte reyn, verheught certeyn,
 mat. 9/12. En oprecht Medecijn.
 Esa. 55/1. Dit water claer // is openbaer,
 Joan. 7/37. Ghepresenteert te drincken,
 Apo. 22.17 Al die daer naer // dorsten voorwaer,
 Apo. 21/6. Om niet wil hy dat schincken,
 Al die comen tot hem,
 Apo. 21/2. In 't nieu Jerusalem,
 Joan. 10/3. Hoorende nae zijn stem,
 mat. 16/24. En haer selven versaken,
 Sullen als Schaepkens tem,
 Van den goeden dranck smaken,

In eeuwicheyt // wert haer bereyt Esa. 51/11.
 Te sijn in groote vreucht // verheucht,
 Dit al voorseyt // met groet bescheyt,
 Doet ons dit water deucht.

Maer Israel // verliet rebel, Jere. 2/10.
 Die goede water-ader, Jer. 17/12.
 En graefden snel // vuyl putten sel,
 Waterloos allegader,
 Veel vrende vonden sijn
 Ghebruyckt op dit termijn,
 Buyten Christum divijn,
 Om salicheyt verwerven,
 Maer eylaes Godts aenschijn
 Sullen zy moeten derven,
 Want alle die // Afgoderie, Apo. 22/15
 En sulcke sonden doen // seer coen,
 Godts heerschappie // sal straffen wie
 Zij sijn, naer dit saysoen.

Godts straffe sal // die Sondaers al, deu. 10/17.
 Treffen, en niemant sparen,
 Op den wech smal // sonder afval, Mat. 7/13
 Wilt ons, o Heer, bewaren,
 Laeft ons met des Gheests dranck, esa. 44/3
 Want wy inwendich cranck,
 Moeten ons leven lanck
 U hulpe sijn deelachtich,
 Om gaen den rechten ganck,
 Anders sijn wy niet machtich, Joan. 15/6
 Wat ons gheschiet // verlaet ons niet,
 Hier nu noch nemmermeer // o Heer,
 Als ghy ons siet // in swaer verdriet,
 Draeght onse swackheyt teer.

Prince ghy sijt // tot aller tijt, 1 cor. 15/57.
 Die ons helpt t' velt behouden,
 Ghy voor ons strijdt // als wy met vlyt, 2 cor. 2/16.
 Vierich sonder vercouden,
 Vrymoedich blyven staen,
 Sonder u af te gaen,
 Met t' Harnasch aenghedaen, eph. 6/10.

Bereyt om cloeck te vechten,
 Doende nae u vermaen,
 Matt. 24. ende 25. Als goe ghetrouwe Knechten,
 O Prince Godt // ick bid in 't slot
 Psa. 143.1 Mij ghebedt doch verhoort // en voort
 Apoc. 7.17. Nae u ghebodt // leydet ons recht tot
 Psal. 36.9s Levens Fonteyn accoort.

G.V.E.

Desen. 17. Februarij, 1589.

Een nieu Liedeken,

nae de wyse van den 23. Psalm: Mijn Godt voedt my etc.

1. cor. 6.8. Godt boven al in eeuwicheyt verheven
 1. tim/ 6.16 Woont in een licht, d' welc niemant in dit leven,
 Joan. 1/18 Gesien en heeft, noch sien en can met ooghen
 Exo/20.4. Dus wil hy niet. dat men hem sal vertoogen
 Deu. 4.15. Ghelijck een beelt, uyt Menschen werck geresen
 Esaie 40. ende 46. Want voor ons is onbegrijplich zijn wesen.
 In het begin, als God eeuwich almachtich,
 Rom. 1.23 Genes. 1. Schiep hy van niet, door zijn woort wijsheyt crachtich,
 Joan. 1.8. De Hemelen, Aerde, en die afgronden,
 Psal. 33.6. De Zee met al dat daer in is bevonden
 Pro. 3.20. Hy onderhout alle dinck met opmercken
 Hebr. 1.3. Dus voor ons, is onbegrijplich zijn werken.
 Pro. 3.12. Lof, prijs, en eer, sy desen God alleyne
 1. Tim. 1.17. Van hem heeft al, het wesen groot en cleyne
 Col. 1.16. Den sonnenschijn, vroegen regen en spade
 Deu. 4.19. Vruchtbaer tyden gheeft hy goe ende quade
 Mat. 5/45 Die hem recht kent, moet danckaerheit bewijsen
 Sap. 15.3. Dat is wijsheyt, volmaectt hooghe te prysen.
 Psal. 33.4 Leert nu wijsheyt, Godt in zijn woort waerachtich,
 Exo. 34.6. Bekennen recht, zijn aert en sin eendrachtich,
 Deut. 10.17. Hoe dat hy is, barmhertich en ghenadich,
 Oock rechtveerdich, om straffen t' volck misdadich,
 Exo. 34.6. Daerom men moet, nu ter tijt sorge dragen
 mat. 18.18 Alsmen oordeelt, dat het God mach behaghen.

In desen tijt twee Gods gheboden claerlijck Deut. 6.5.
 Noodich geleert sijn, en beleeft eenpaerlickmat. 22.36.
 Dat is, ghy sult God boven al beminnen
 Lief hebben van gantscher herten en sinnen
 T' grootste gebot, om de Wet te vevullen
 Die dit beleeft, zy Godt behaghen sullen.
 Zijn ghebodt is, andermael so wy lesen Lev. 19.19
 U Naesten sult ghy lief hebben by desen Mat. 7.12.
 Als u selven, hier is veel in gheleghen, Mar. 12/30
 Ander te doen, alsoo men is gheneghen, Rom. 13.8.
 Selve t' ontfaen, in 't slot wilt hier op achten Gala. 5/14.
 Godt sal rechten herte, sin, en gedachten. Jacob. 2.8

G.V.E. Hebr. 4/12

Een nieu Liedeken,

nae de wyse: Adam ons Vader wel.

*E*En Oorlof Liedt aenhoort,
 Dat ick u singhen sal,
 U vermanende voort,
 Te gaen op den wech smal, Mat. 7.13
 Om den ghenaden tijt, 2. Cor. 6.1.
 Seer costelijck beseven,
 Versuymelijck niet quijt Heb. 12.15.
 Te worden in dit leven.
 Levendich nae den Gheest
 Wedergheboren sijn, Joan. 3.3.
 Moeten wy aldereest
 Worden, op dit termijn, Mat. 18.3
 Want niemant sonder dat
 En sal Gods Rijck beerven,
 Willen wy in de Stadt,
 s Vleesch lust moeten wy sterven. Gala. 5.16
 Sterven svleesch lust quaet Colos 3.5.
 En verrysen oprecht, Rom. 6.4.
 Als een Goddelijck Zaet,
 In een goet leven slecht,
 Soo moet een Christen Kint,
 Als zijn Vader ghepresen,
 Gheaert ende ghesint, 2. Pet. 1.4.

In alle dinghen wesen.

Ten mach ons baten niet,
 Dat wy dus sijn ghenaemt,
 Als van ons yet gheschiet
 Anders dan het betaemt,
 2. Pet. 1/5. Daerom laet ons voldoen,
 Onsen Name ten fyne,
 Dat wy na dit saysoen
 Mat. 24.51. Niet en comen in pyne.

Laet ons altijdt voortan
 Ghedachtich sijn, waerom
 Dat wy ghenaemt sijn van
 1. Pet. 2/9 Het vrye Christendom,
 Broeders en Susters goet,
 Met noch namen seer schoone,
 Joan. 15.5 Vruuchtbaer wijnrancken soet,
 Mat. 5/13 Sout der Aerden ydoone.

Aen u mijn vrienden lief,
 Schinck ick dit Liedt present
 Als een memory brief,
 Om te maken bekent,
 Hoe dat mijn hope staet,
 1. Thes. 4/18. By u noch te vermeyden,
 Daer niemant door zijn daet,
 Oorsaeck en wert tot scheyden.

Na dien alle dinck nu
 Prov. 3/1. Heeft zynen tijdt, deurlijdt,
 Daerom vermaen ick u,
 Ro. 12/12. In hopen sijt, verblijdt,
 Wy sullen noch hier naer
 Weder by een versamen,
 Daer gheen scheyden wert swaer,
 1. thes. 4/18 In 't eeuwich leven, Amen.

Ten laetsten en vergheet
 Ons niet, na dien dat ghy
 Van ons eensdeels wel weet,
 Ons goet ghemoet tot dy,
 Oorlof ick segh Adieu,
 Godt die wil u bewaren,

Tot dat wy op een nieuw
Weder by een vergaren.

G.V.E.

Schriftuerlijck Refereyn.

MEt den nieuwen Jare laet ons leven Joan. 3/3.
 Als nieu gheboren kinderen verheven, Mat. 18.3
 Deur t' woort der waarheyt, begort met den bandt 1. Pet. 1/22. Col. 3/14.
 Der liefden vierich, van Godts Gheest gedreven, Joe. 14/26
 Als in de tafelen onser herten gheschreven 2. Cor. 3/2.
 Eenen claren brief Christi schoone playsant,
 Die een yegelick mach lesen met goet verstant,
 En met vreuchden Godt loffelijck prysen mat. 5/16.
 Aensiede ons licht hooghe oprysen, 1 pet. 2/12.
 Als een claer Morghen-sterre triumphant, Esd. 58/8.
 Den naeckten cleeden, den hongherigen spysen mat. 25.35
 In summa, alle goede wercken bewysen, Tit. 2/14
 Volghende van herten die waarheyt naer
 Want sodanighe fijn // moghen roepende sijn Rom. 8/15
 Abba lieve Vader, in dit nieuwe Jaer. Gal. 4/6.
 Die gheboren sijn uyt Godt Almachtich 2. pet. 1/4.
 Sijn oock de Godtlicke natuere deelachtich 1. ioan. 4/16
 Hy is de Liefde, een Godt des vreden, Heb. 13/26
 Zijn kinderen moeten oock sijn eendrachtich 1. Cor. 1/9.
 Vreedsaem, en duer het gheloove crachtich Heb. 11.
 Den enghen wech gehoorsaem treden, Mat. 7/13.
 Lijdsaem, goets moets, met goede zeden Heb. 10/24.
 Malcanderen tot liefde verwecken,
 Haer naesten ghebreck swyghen en decken
 Want wy sijn al te samen leden, Eph. 5/30.
 Christus is t' Hooft reyn sonder vleckten, Eph. 5/23.
 Laet ons hem bidden sonder vertrecken,
 Dat hy ons gheve zijnen Gheest eerbaer, Luc. 11/13.
 Alsdan moghen wy, Godt wel namen vry Rom 8/15
 Abba lieve Vader, in dit nieuwe Jaer. Gal. 4/6.
 Die nieu gheboren sijn, na Christus aert matt. 22/36.
 Beminnen Godt boven al vermaert.
 Ende zynen naesten als hem selven doet Mat. 7/12.
 Heeft oock lief dien, die van hem is ghebaert, 1. Joan. 5/1

Nae Christus ghebodt, so Joannes verclaert
 Joelis, 13.34. Waer by men kenlijck weten moet,
 Dat ghy (seyt hy) sijt mijn Discipel goet
 Heb. 12.14 Ist dat ghy liefde tot malcanderen draecht
 Rom. 12.18. En met neersticheyt na den vrede jaecht
 1. Pet. 2.5. So wert u ghebedt Godt een reucke soet
 Heb. 13.15. En een Offerhande die hem behaecht,
 Luc. 11.13. Met sulc een herte bidt ooc onversaecht
 Rom. 8.15. Om des heylichs Gheests verlichtinghe claer
 Galat. 4.6 Op dat ghy dan meucht // anroepen verheucht
 1 Pet. 1.20. Abba lieve Vader, in dit nieuwe Jaer.

Princesse Gods uytvercoren vriendinne
 Van eeuwichheit voorsien in den beginne
 2 Tim. 2.26. Gedenckt hoe jammerlijck ghy laeght ghevaen
 In s Duyvels ghewelt, verblint van sinne,
 En hoe ghenadich hy u uyt minne
 Luce 1.66 69 Heeft verlost, en d' oghen open ghedaen,
 In 't licht gebracht/ en voor zijn kint ontfaen
 Apoc. 3.18. Nu dat uytvercoren gheslachte sijt,
 2. Cor. 6.18. Dat Coninlijcke Priesterschap gebenedijt
 Dat volck des eygendoms geworden saen
 2. Pet. 2.9. Ghy die geen volck en waert in voorleden tijt
 1. Pet. 1.3. Jacob. 1/6 Maer nu Godts volck goet, deur Christum bevrijt,
 Gala. 4.6. Hy is ons hope, troost, stercke Pylaer,
 Rom. 8/15 Dus met betrouwen, roept int benouwen
 Abba lieve Vader, in dit nieuwe Jaer.

Dit cleyn vermaen, jonstich ghedaen, om te ontgaen, swaer, grief,
 Wilt wel verstaen, in danck ontfaen, voor een nieuw' Jaer brief,
 En gade slaen, u sonder waen, heb ick voorwaer, lief.

Verbeyt, met lydtsaemheyt, en in hopen sijt, verblijt,
 Alle dinghen saen, vergaen, en zynen tijt deurlijt.

G.V.E.

History-Liedt van Job,

op de wyse: Gheeft my te drincken nae mynen dorst, etc.

DAer was een man in den lande Hus
 Gheheeten Job, die vroeck en spade
 Slecht ende recht was, en aldus,
 Godt vreesde en vermijdde t' quade,
 Seven sonen van zynen zade,
 Ende drie dochteren hy wan,
 Oostwaert en woonde door Gods ghenade,
 Gheenen soo eerlijcken Man.

Hy hadde seer veel vees in 't velt,
 Seven duysent Schapen en Bocken,
 Drie duysent Kemelen ghetelt,
 En zijn Ossen die ploeghen trocken,
 Die waren tot vijfhondert jocken,
 En hadde menich Ezelin,
 Jae tot vijfhondert in zijn belocken,
 Daer toe een seer groot huysghesin.

Zijn Sonen als men mercken mach,
 Hielden maeltyden al met vrede,
 Elck in zijn huys op zynen dach,
 Noodden hare drie Susters mede,
 Des anderdaechs met neerstichede,
 Is Job altijd vroeck opghestaen
 Nae zijns kindren ghetal hy dede,
 Godt den Heere Brandt-offer saen.

Job heeft aldus ghedaen eenpaer,
 Dinckende, mijn kinderen t' samen
 Mochten hebben ghesondicht swaer,
 Gode ghelastert teghen t' betamen,
 Maer als Gods kinderen eens quamen
 En traden voor den Heere vry,
 Onder haer quam Satan by namen,
 De Heere sprack, van waer comt ghy?

Ick hebbe sprack Satan het landt
 Rontom doorloopen, doen sprack de Heere
 Saecht ghy niet Job, mynen knecht vailliant
 Niemand en is tot gheenen keere

Zijns ghelijcke, dat hy soo seere
 Slecht ende recht is, en Godt vreest,
 En schoudt dat quaet t' zynen vermeere,
 Daerop antwoorde Satan den Gheest.

Meent ghy dat Job Godt vreest om niet
 Zijn Huys en goet menigherhande
 Hebt ghy bewaert, alsoo men siet,
 Ghezeghent t' werck van zynen hande,
 Zijn goet verbreyt hem in den lande,
 Maer steeckt u handt al aen zijn goedt,
 So sal hy u met onverstande,
 In 't aenschijn lasteren onvroet.

De Heere gaf Satan t' gehwelt,
 Al wat Job hadde niet te sparen,
 Maer moest hem laten onghequelt,
 Terstont is Satan wech ghevaren,
 Op den dach als Jobs kinderen waren
 Tot haren oudtsten Broeder fijn,
 En droncken wijn, seer quade maren,
 Tot Job eylaes ghecomen sijn.

Een Bode sprack met groot verdriet,
 Die ossen ploegden, daer beneven
 Weyden die Ezelinnen siet,
 Die van Arabien beseven,
 Namen de beesten, oock het leven
 Van uwe knechten met groot dangier,
 En ick alleen ben overghebleven,
 Om u de mare te brenghen hier.

Eer desen van spreken ophiel,
 Quam daer een ander van Jobs knapen
 En sprack, het vier uyt den Hemel viel,
 En heeft verbrandt alle die Schapen,
 Ick ben 't alleen ontvloden breet
 Op dat ghy meucht door my betrapen,
 De bootschap en t' rechte bescheet.

Als die noch sprack, quam seer t' onvreen
 Daer noch een ander in ghelooopen,
 En sprack hoe dat haer die Chaldeen,

Hadden ghestelt al in dry hoopen,
 Om al die Kemelen af te knoopen,
 U Knechten, sonder ick alleen,
 Die moestent met den zweerde becoopen
 Sprack hy, de mare com' ick verbreen.

Als die noch sprack, quam een seer snel,
 En seyde, u Kinderen ghepresen
 Die waren al ter maeltijt wel,
 Tot den outsten Sone, in desen
 Quam eenen stercken windt gheresen,
 Dat huys viel nieder, zy bleven doot
 De Jonghelinghen, om dat sou wesen
 U ghebootschapt, ick 't alleen ontvlood.

Job zijn cleederen in stucken track,
 Ende heeft zijn hoofd gheschoren, Job. 1/21. 27.19.
 Hy viel ter Aerden aenbadt en sprack,
 Ick was van Moeder naeckt gheboren Psal. 49/18
 Naeckt moet ick henen, wats dan verloren Eccl. 5/14.
 Godt gaf, Godt nam, ghelooft sy doch Eccl. 11/10
 Des Heeren name uytvercoren, 1 Tim. 6/7
 Job en heeft niet ghesondicht noch.

Satan met Godts kinderen tradt,
 Voor den Heere, die ginck hem vraghen,
 Hebt ghy gheen acht op Job ghehadt,
 Hoe hy noch blijft ten allen daghen,
 By zyner vroomheyt na mijn behagen
 Maer ghy hebt my daer toe verweckt,
 Dat ick hem aldus soude plaghen,
 Sonder oorsaecke die daer toe streckt.

Satan antwoorde vel om vel,
 Eenen mensche salt al met eenen,
 Verlaten voor zijn leven snel,
 Maer tast hem aen zijn vleesch en beenen Pro. 13/8.
 In 't aenschijn sal hy u vercleenen,
 De Heere sprack tot Satan siet,
 Die macht die wil ick u verleenen,
 Maer en neemt hem het leven niet.

Satan voer wech ende sloegh Job,
 Met boose sweren hy hem benaude,

Van zijn voetsolen, tot aen den top
 Job 2/9. Van zynen hoofde, Job sat en craude,
 Mich. 7/6 Met eenen potscherf als die verflaude,
 Tob. 2/16. Zijn Wijf die hielt met hem den spot,
 mat. 10/36 Om dat hy noch soo seer betraude,
 Al op den Heere zynen Godt.

Zy sprack blijft ghy noch by u vroomheyt
 Vervloeckt Godt en laet u ontlyven,
 Maer Job die heeft tot haer gheseyt,
 Ghy spreeckt ghelijck de dwase Wyven,
 Ontfinghen wy goet om beclyven
 Van Godt, en souden wy niet ontfaen
 Esa. 45/7. Het quaet in dancke, sonder kyven?
 Job met den lippen heeft niet misdaen.

Jobs vrienden hoorden zijn ongheluck
 Zy drie besloten na t' betamen,
 Hem te vertroosten in zynen druck,
 Eliphaz van Theman by namen,
 Met Bildad van Suah te samen,
 Met Sophar van Naema present,
 Maer als zy noch van verre quamen,
 En hebben zy Job niet ghekent.

Weenende scheurde elck daer zijn cleet
 By hem op d' aerde dat zy saten,
 Niemand tot spreken en was bereet,
 Siende zijn smerte boven maten,
 Seven daghen sonder verlaten,
 En seven nachten, doen met gheclach,
 Begonste Job seer te verwaten,
 En vloecken zyner gheboorten dach.

Met vele redenen seer lanck,
 Hebben zijn vrienden hem gaen oorconden
 Dat Godt hem dede sulck lyden stranck
 Om dat hy Godtloos was bevonden,
 Maer Job bewees, dat die in sonden
 Leven, oock hier hebben ghemack,
 Godt heeft Job van smerten ontbonden
 Job. 42/1. In een onweder hy hem aensprack.

Job bekende dat hy was

Al te lichtveerdich in zijn reden,
 Godt sprack dat hy op Eliphas,
 En zijn twee vrienden was t' onvreden,
 Om dat zy met spreken misdeden,
 Job heeft ghebeden voor haer, terstont
 Wert hy ghesont aen al zijn leden,
 Godt heeft hem dobbel zijn goet ghejont.

Verthien duysent Schapen hy vercreech
 Kemelen ses duysent te loone,
 Runders een duyst, dus hy bedeech,
 Met duysent Ezelen ydoone,
 Seven Sonen, en in persoone
 Drie Dochters schoone, ende playsant:
 Want men en vant soo overschoone
 Gheen Vrouwen meer in eenich landt.

Ende Job heeft dat erfdeel haer
 Onder heur Broederen ghegheven,
 Hy leefde hondert en veertich Jaer,
 Naer al dese dinghen voor schreven, Job 42/16.
 Hy sach zijn kinderen daer beneven,
 Kindts kinderen, so de Schrift seyt, Genes. 50/22.
 Tot in 't vierde lidt, oudt sat van leven
 Starf Job den spieghel der lijdsaemheyt. Psa. 128.6

Een is noodich.

Een nieu Liedeken,

na de wyse: Die Werelt is geheel in roere, etc.

EEn liedeken om mijn verstercken, 4. Esd. 14.14.
 En laten quade ghepeysen vlien,
 Christus leert ons op zijn woort mercken Joan. 5/24.
 Aen hem ghelooven en belien, Joan. 6/29.
 Wie my ghelooft, en sal niet sien, de doot mat. 10/32
 Eeuwich te leven sal hem gheschien, Joan. 3/36. 6/47.
 Leert hy Joannis sesse bloot.

Condy ghelooven spreekt Christus selve
 Ghy soudt wel sien Godts eerlijckheyt, Joan. 3/16. 11/25
 Ghelijck wy lesen Joannis elve,
 Hy heeft het teghen Martha gheseyt, Rom. 1/17
 Wie my ghelooft, met goet bescheydt, die sal

Wel leven in der eeuwicheyt,
Al storve hy hier in' Aertsche dal.

Om hier naer eeuwich te verbliene,
Moet men ghelooven onbeswaert,
mat. 16.15 Ghelijck wy lesen Mattheus sestiene,
Daer Christus een vraghe verclaert,
Petrus beleet hem onvervaert, seer ras,
Dat hy zijn eenighe Sone was.

Joan. 1.49. Die door t' gheloove hem can belyden
Als den rechten Nathanael,
mat. 28.20 Houdt zijn Gheboden tot allen tyden,
1. Pet. 2.21. en schout die boose lusten fel,
En wandelt in zijn weggen snel, seer fijn
1. Joan. 2.6. Volstandelijck nae zijn bevel,
Tot den eynde, sal salich sijn.

Matt. 10. 22.24.13. T' gheloove moet, alsoo wy lesen,
Al met die wercken sijn verciert,
Jac. 2.26. Anders sou t' gheloove doot wesen,
Ghelijck Jacobus allegiert,
Dus die ghelooft hem soo regiert, expres
Esa. 56.2. 58.13. Des Heeren Sabbath rechte viert,
Soo hy van hem bevolen es.

In voortyden heeft Godt bevolen,
Deut. 27.27. Wy lesen door Moyses de Wet,
Om die te houden onverholen,
Gala. 3.10 Scherpelijck was hy ingheset,
Niemant conden volbrenggen net, merckt aen,
Act. 7.53. 15.10. Dus sant Godt zynen Sone onbesmet,
Galat. 4.4 En wiert onder de Wet ghedaen.

Mat. 5.17 Om te voldoen is hy ghecommen,
Als een die nae ons welvaert dorst,
Ephes. 2.1 Al deur zijn liefde groot niet om sommen
Colos. 1.21. Heeft hy ons van der doot verlost,
Rom. 8.3. Als Capiteyn, geweldich Vorst, vailiant
Apo. 5.3. Ghedaen dat niemant meer doen en cost
Daeromme dat hem de Vader sandt.

Galat. 4.9 Daer sijn seer vele s Wets figuren,
Colo. 2.20 Als Sabbathen en Ceremonien,

Die wy moeten nae der Schriftueren, Colo. 2.17
 Leven nae den Gheest en bedien, Hebr. 8.5.
 Niemand en werter aengesien, voor Godt
 Dus wilt de wercken der sonden vlien Esa. 66.23
 Want t' is nu daghelijcx Sabbath. Hebr. 4.10
 Den Sabbath moeten wy vieren, 1. Cor. 6.10.
 Souden wy leven nae Gods raet,
 Al die de wercken des vleeschs hanteeren, Gala. 5.21
 Soo in Galaten vyve staet, Ephes. 5.5.
 Hy niet in 't Rijke Godes en gaet, maer sneeft Apo. 22.15
 Als Christelijck gelovich saet, Abac. 2.4.
 Ten rechten uyt den gheloove leeft. Rom. 1.17
 Of yemant seyde ick hebt gheloove, Heb. 10.38
 En ghy de wercken overvloet
 Op dat u die niet en verdoove,
 Tooghen hy zijn gheloove moet, Jaco. 2.18
 Sonder wercken met der spoet, t' is recht
 Ick sal tooghen mijn gheloove goet,
 Wt de wercken Jacobus seght.
 Wt u gheloove wilt deucht bewysen
 Leert ons Petrus openbaer, 2. Pet. 1.5.
 Latet licht voor de menschen rysen,
 Stellet vry op den candelaer Mat. 5.15
 Op dat zy 't mercken allegaer, dat rijst
 Aldus u gheloove voorwaer, 1 Pet. 2.12
 Met die wercken crachtich bewijst.
 Ten rechten heb ick 't noch beseven,
 Deur de Schriftuere die deucht vermeert Tit. 3.8.
 Al die ghelooft die moet wel leven,
 Anders wert zijn gheloof onteert,
 En wandelt op wegghen verkeer, t' mishaecht 2 Pet. 1.9
 Christus, want hy selve heeft geleert,
 Dat een goet boom goe vruchten draecht. Mat. 7.18
 Dus die ghelooft die moet wel dringen
 Leert ons Christus, goe vruchten voort,
 Met leven, wercken, in alle dinghen, Joan. 15.8
 Hem schicken nae des Heeren Woort, Eph. 4.15.
 Om te voeghen soo 't behoort, aen t' hooft
 Als ledekens met goet accoort, Rom. 12/5

Bewysen dat men aen hem ghelooft,
 mat. 5/39. Wt t' recht gheloove moet noch volghen
 Rom. 12/17. Ist dat u yemant wat neemt oft quelt,
 So seere en mach men niet sijn verbolghen
 1. Thes. 5/15. Dat men hem toornich teghen stelt,
 Om te doene eenich gheweldt, men leest
 Luc. 9/54. Niet dat Christus t' sy u vertelt,
 1 pet. 2/23. Sulck een exempel heeft gheweest.

Hebr. 12/3 Wt t' recht gheloove volghen veel saken,
 Die te lanck sijn in het verhael,
 Hier med' wil ick een eynde maken,
 Om besluyten in 't generael,
 Joan. 15/14 Christus leert voor t' principael, die doen
 Al dat ick ghebiede te mael,
 Sal hy al voor sijn vrienden hoen.

Eph. 5/16. Dus als gheloovighe Christen leden,
 Joan. 14/15 14/21. Laet ons den tijdt wel nemen waer,
 Om te houden met neersticheden,
 Zijn gheboden hem volghen naer,
 Op dat wy moghen allegaer, by Godt,
 Verblyden met het Hemels schaer,
 Oorlof vrienden hier mede een slot.

Door J. Jansz.

[Hoe wel ick in 't afwesen]

Na de wyse: *Elas povre Monde, tu es bien abusé.*

Hoe wel ick in 't afwesen
 1. Cor. 5/3. Met t' Lichaem verre sy,
 Col. 2/4. Liefd' is t' uwaert gheresen,
 Wt rechter jonsten vry,
 Vrienden wensch ick daer by,
 Dat Godt Vader Almachtich,
 1. Pet. 1/5. 1/22. Eeuwich beware dy,
 Ende behoude my,
 3. esd. 3/12. Al in sijn waerheyt crachtich.
 Seer noodelick ick achte,
 Dat elck neersticheyt doet,
 Tot Godt roepen met crachte,
 Door 't inwendich ghemoet,

Om toenemen in 't goet,
 Wassen in liefden vierich, 1. Pet. 2/2.
 Als Godts kinderen vroet, 1. Thess. 4/18.
 Al door zijn woorden soet,
 In vreden goedertierich. 1. Cor. 7/5.
 Vreedtsaem met herten reyne,
 Door Goddelijcker aert,
 Om dienen Godt alleyne,
 Als goe knechten vermaert, 2. Cor. 7/4.
 Die draghen goet regaert
 Verwachtende den Heere,
 Hem bidden onbeswaert,
 Dat hyse wel bewaert,
 Als zijn ledekens teere. Eph. 5/30.
 Als een lidt swack ellendich
 Mach ick wel bidden eest,
 Dat Godt my wil inwendich,
 Stercken door zynen Gheest,
 Om blyven onbevreesd,
 In zynen roep ghestadich,
 Die na zynen wille heeft, 1. Joan. 5/14.
 Om troost en hulpe meest,
 Is hy vrienden ghenadich.
 Die bidt na zynen wille, Joan. 16/23.
 Vrienden werden verhoort,
 Zonder twist oft gheschille, 1 Joan. 5/14.
 Met herte onghestoort,
 Die also nae zijn Woort, 1. Tim. 2/8
 Hem aenroepen ootmoedich,
 Zal hy wel leyden voort,
 In vrede met accoort,
 Al op zijn weggen goedich.
 By hem salt niet ghebreken, Apoc. 3/20
 Ist dat wy 't nemen waer,
 Maer men moet t' licht ontsteken, Mat. 5.15
 En latent branden claer,
 Al op den Cendelaer,
 So Christus is verhalich,
 Of yemandt hier of daer,

Liete t' boos leven swaer,
Om hier naer werden salich.

Phil. 2/15. Men moet hem daer toe pynen,
Vrienden tot inden endt,
Om t' licht te laten schynen,
Hier in de Werelt blent,
2. Tim. 2/20. Offer noch hier ontrent,
Waren vaten verceurlijck,
Van goude excellent,
Of voor silver bekennt,
Den Huys-Heer oorbeurlijck.

Laet ons al sonder sneven,
Arbeyden groot en cleyn,
Godt sal ghenade gheven,
Hier in 't Egypische pleyn,
Exo. 3/22. Om omkeeren ghemeyn,
Gulden herten verstandich,
Van 't Egypische volck vileyn,
Wt de Heydens onreyn,
Die leven voor Godt schandich,

Op sulcke menschen puere,
Moeten wy gade slaen,
Die gantsch op de Schriftuere,
En niet op Menschen staen,
1. Pet. 3/15. Vraghen die na de baen,
Laet ons wesen labuerich,
Om wel voren te gaen,
Phil. 2/15. Den wech haer wysen saen,
Tot Godt t' leven geduerich.

Met woort en t' leven wysen,
Als Wercklieden vailliant,
De goey wercken doen rysen,
Col. 4/4. Vrienden aen elcken cant,
Handelen met verstant,
In alle saken dedich,
O Godt biedt ons u handt,
Om blyven in den bandt,
Col 3/14. T' gordel der Liefden vredich.

FINIS.

Een nieuw Schriftuerlijck Liedt,

op de wyse: **Schoon lief light ghy in waecke, etc.**

TGheloof is een seker betrouwen,
 Van dinghen die men hoopt ghewis, Hebr. 11
 En die men niet en can aenschouwen.
 Daer door hadden ghetuyghenis
 De Ouden, door t' gheloove fris,
 So mercken wy expeerdich,
 Dat de werelt gheschapen is,
 Door dat woort Godts eerweerdich,
 Ja wat men siet, uyt niet is veerdich. Genes. 1/1.

Door t' Gheloof Abel Godt dede
 Grooter offer, dan Cain vry, Gen. 4/4.
 Daer hy ghetuyghenis oock mede
 Vercreegh, dat hy rechtveerdich sy,
 Doen Godt van zyner gave bly,
 Ghetuyghenis heeft ghegheven,
 Alsoo dat door dat selve hy
 Spreeckt als noch sijnd' in 't leven,
 Al is hy doot ghebleven.

Door t' gheloof Enoch den vromen,
 Om dat hy niet en soude sien
 De doot, so wert hy wech ghenomen, Gen. 5/24.
 Men vant hem oock niet meer, mits dien
 Dat hem dat Goddelijck ingien,
 Wech nam sonder vertraghen,
 Want hy had al voor dit gheschien,
 Ghetuyghenis nae t' ghewaghen.
 Dat Godt aen hem had een behaghen.

Maer niemant en mach den Heere,
 Sonder gheloove, wat hy doet,
 Behaghen te gheenen keere,
 Want wie tot Godt wilt comen vroet,
 Dat Godt is Godt, ghelooven moet,
 En dat hy seer weldadich,
 Sal wesen een verghelder goet,
 Over sulcke ghenadich,
 Die hem soecken ghestadich.

Gen. 6/18. Noe door t' gheloof heeft Godt Almachtich
 Gheert, end' Arck hy maken ginck,
 Tot salicheyt zijns huys eendrachtich,
 Doen hy t' Goddelijck bevel ontfinck,
 Van dat noch was onsichtbaer dinck,
 En heeft de Werelt by desen,
 Verdoemt en erfde sondelinck,
 De gerechticheyt ghepresen,
 Die uyt t' gheloove comt gheresen.

Door t' gheloof Abraham onderdane
 Gen. 22/4 Wert, doen hy was gheroepen claer,
 Om uyt (in een Landt) te gane,
 Dat hy soude beerven, maer
 Hy ginck uyt, niet wetende waer,
 Door t' gheloove goeder hande,
 Was hy een vremdelingh daer,
 In den beloofden Lande,
 In een vremt Landt als de vaillande.

Hy woond' in hutten slecht van stoffen
 Met Isaac en Jacob ontrent,
 Die oock waren deser beloften,
 Mede erfghenamen bekent,
 Want hy verwachte pacient,
 Op een stadt goet bequame,
 De welcke heeft een fundament,
 Welck timmerman eersame
 Gen. 21/2. En Schepper Godt selfs is met name.

Door t' gheloove heeft ghecreghen
 Sara vruchtbaerheyt ende cracht,
 So dat zy baerde boven t' pleghen,
 Boven den tijdt, en buyten dracht,
 Want zy heeft hem ghetrouw gheacht,
 De belover t'haren beclyve,
 Daerom so sijn der voortghebracht
 Vele uyt desen Wyve.

Gen. 15/8. Van eenen verstorven lyve.

Rom. 4/18 Vele sijnder voortghecommen,
 Als Sterren aen den Hemel claer,
 En als het sandt oock niet om sommen,

Aen den oever der Zee, algaer
 Storven dees in 't gheloove, maer
 En mochten niet ghenieten
 Die belofte, maer saghen haer
 Van verre sonder verdieten,
 Zy haer daer op ghetroosten lieten.

Op Aerden gallen en vremden,
 Beleden zy te wesen, want
 Met sulcx te segghen zy bestemden,
 Oock te soecken een Vaderlandt,
 Maer hadde gheweest haer verstandt,
 Op daer zy uyt sijn ghetoghen,
 Zy hadden wel tijt abundant,
 En hadden ongheloghen,
 Wel wederkeeren moghen.

Maer een beter zy begheerden,
 Te weten, s Hemels Maesteyt, Exod. 3/6.
 Daerom en schaemt hem niet den weerden
 Godt, haren Godt te sijn gheseyt,
 Want hy heeft haer een Stadt bereyt,
 Abraham door t' gheloof vercoren, Gen. 22/4
 Gheproeft sijnd' in verduhdicheyt,
 Offerde zijn eengheboren
 Sone, al sonder teghensporen.

Hy gaf daer zijnen Soon uytghelesen,
 Waer van dat hem beloofd was bloot, Gen. 21/12
 Dat hem het Zaet ghenaemt sou wesen Rom 9/7.
 In desen Soon Isaac minjoot,
 Hy dachte, Godt can van der doot
 Wel wederom doen leven,
 Dus wert hy tot een voorbeeldt groot,
 Hem wederom ghegheven,
 Van Godt den Heere verheven.

Isaac door t' gheloove heeft gheseghent gen. 27/17.
 Jacob en Esau, al van
 Dat namaels soude sijn bejghent,
 Jacob doen hy sterven began,
 So heeft door t' gheloove den Man Gen. 42/19.
 Gheseghent seer voorspoedich

Twee sonen die Joseph ghewan,
 En neyghde hem ootmoedich
 Voor die spitze zijns Scepters roedich.

gen. 50.24 Joseph door t' gheloove vertelde
 Van den uytganck van Israel
 Doen hy sterf, ende hy stelde
 Van zijn ghebeente een bevel,
 Exod. 2/2 Door t' gheloove werdt Moses wel
 Drie maenden lanck verstecken,
 Van zijn Ouderen, als rebel,
 Des Conincx boose treken,
 Om dat een schoon Kint was gebleken.

Exod. 2/12 Moses door t' gheloove niet en wilde
 Den Soon van Pharaos dochter sijn,
 Doen hy groot wert, maer vercoos milde
 Met Godts volck onghemack en pijn,
 Dan wellust der sonden fenijn,
 Tijdelijck te volcommen,
 Want die versmaetheyt Christi fijn,
 Hielt hy voor beter sommen,
 Dan al d' Egyptische Rijckdommen.

Exo. 12/37 Want op den loon sach hy al vooren,
 Door t' ghelooft hy Egypten liet,
 Niet vreesende voor s' Conincx toren,
 Want hy hilt hem aen dien hy niet
 En sach, als saghe hy hem siet,
 Door t' gheloove soo 't behoorde,
 Hilt hy Paeschen en bloet vergiet
 Dat haer niet en verstoorde,
 Die d' eerste gheboornen al versmoorde.

Door t' gheloove waren zy gaende,
 exo. 14/22. Door die roo Zee vry' onghequelt.
 T' welck d' Egyptenaren oock bestaende
 Verdroncken, door s' Gheloofs ghewelt,
 sijn die mueren neder ghevelt,
 Jos. 6/20. Van Hiericho der steden,
 Doen zy seven daghen ghetelt,
 Daer den ommeganck deden,
 Al na des Heeren reden.

Raab die ghemeyne vrouwe Josue. 2.1

Wert door t' gheloove sonderlinck

Behouden, om dat zy ghetrouwe

Die bespieders soo wel ontfinck,

Alsoo dat zy niet en verginck,

Met d' ongheloovighe bende,

Maer soud' ick segghen alle dinck,

Van veel ander bekende,

Den tijdt viele te cort in 't ende.

Den tijdt die soude my wel falen,

Soud' ick van Gideon vailiant Jud. 7.22.

Barak en Sampson verhalen, Jud. 4/15

Jephtah, David triumphant, iud. 12.29

Oock Samuel met goet verstant, 2. Reg. 17.50.

De Propheten bysonder,

Die menich Coninckrijck en landt, 1. Reg. 12.18.

Door t' gheloof brachten t' onder,

Gherechticheyt wrochten en wonder.

Zy creghen die beloftenissen,

Sloten der leeuwen muylen vry,

De cracht des viers deden zy missen, Dan. 6.22

Des zweerts scherpheyt ontvloten zy, Dan. 3.40

Sijn crachtich gheworden daer by 3 Reg. 19.3.

Wt swackheyt cleen te achten,

Sterck in den strijdt vrymoedich bly, Es. 38.5.

Werden zy, ende brachten

T' onder die vreemd' heyr crachten. Jud. 3.28.

Die vrouwen vercreghen haer dooden 1. Reg. 14.15.

Van der verrysenisse reen, 3. Reg. 17.22.

Maer die ander sijn in nooden,

Gheslaghen in stucken verscheen, 2 Mach. 7.22.

Ende zy hebben oock gheen

Verlossinghe aenghenomen,

Op dat hen lieden soude een

Verrysenis toe comen,

Beter tot haerder vromen.

Sommighe hebben gheleden, 2. Mach. 7.1.

Spot, gheesselinghe ende smaet,

Banden, kerckers, wreede seden Jer. 20.1.

3. Reg. 21.13. Ghesteent, ontcleet, seer obstinaet,
 Doorsteken, zweerdich ghedoot, quaet
 Is t' lyden om vertellen,
 Zy ginghen om seer desolaet,
 Met commerlijck bequellen,

4. Reg. 1.8. In Pelsen ende Geyten-vellen.

Veel droefheyt leden zy volherdich
 Met onghemack als Menschen cranck
 Welcke de werelt was onweerdich,
 In ellende was haren ganck,
 Al in de Wildernissen stranck,
 Op Berghen en in holen,

In Aerdsche speloncken bevanck,
 3.Reg. 19.4. Daer mosten zy gaen dolen,
 Deser werelt onstolen.

2. Mach. 6.11. Door t' gheloof hebben des' al vercreghen

Ghetuyghenis dat is ghewis,
 Maer en hebben in gheeneweghen
 Ontfanghen die belofenis,
 Om dat van Godt al voor ons is
 Voorsien een beter sake,
 Op dat hy ons oock niet en mis,
 Maer nae Schriftueren sprake,
 Haer met ons volcomen make.

Nae dien wy sulck een hoop ghetuyghen
 Heb. 12.1. Hebben, laet ons, ons maken quijt
 De sonde en gheheel ons buyghen,
 Onder de Wet Christi subijt,
 Loopen verduldich in den strijt,
 Om de werelt te verwinnen,
 En op Jesum sien altijdt,
 Die daer is sGheloofs beginnen,
 En de voleynder recht van sinnen.

Een is noodich.

Een nieu Liedt,

nae de wijze: Schoon lief, ghy sijt prijs weert alleyne.

Gen. 13.11. Braham den goeden Vader,
 Al scheyden hy en Loth,
 Haer herten bleven vast te gader

Met vrees en liefd' aen Godt,
 Dus nae dat wy, ons tot
 Scheyden nu bereyden Act. 11.23.
 So en laet ons met herten niet scheyden
 Van den Heere en zijn heylich ghebodt.
 Die oudsten der Ephesianen, Act. 20.37.
 Wt rechter liefden claer,
 Gode beval hy haer,
 Ende dat woort eerbaer,
 Zijner ghenaden reene,
 So ick u nu doe Broeders ghemeene,
 En mijn lieve Vrienden allegaer.
 Als wy veel scheydens overlegghen,
 Een sceyden buytertier
 Werdet voor haer die men sal segghen,
 Gaet in dat helsche vyer,
 Alsser van twee, een hier Matt. 25.42.
 Sal blyven als de ontstelde,
 Op dat Bedde, Meulen, en ten Velde Matt. 24.41.
 Och dat scheyden werdt druckich schier.
 Broeders eer wy van hier vertrecken,
 Ick bid u laet ons lien
 Malcander daghelijcx verwecken, Hebr. 3.13.
 Om Gods toorn t' ontvlien, Matt. 3/7
 Laet ons neerstich toetsen,
 Dat ons desen dach alle,
 Als eenen valstrick niet en overvalle, Luc. 21/31.
 Als dat laetste scheyden sal gheschien.
 Hierom laet ons waken volheerdich, Matt. 24.42.
 En altijdt bidden snel,
 Dat wy worden t' ontvlieden weerdich, marc. 13.33.
 Al dese dinghen fel,
 En staen sonder ghequel,
 Voor s Menschen Soon in vreden, Luc. 21/33
 So en laet ons zijn gehoorde stemme heden, Psal. 95/7
 Niet verachten, maer ter herten nemen wel.
 Sijt voorsienich met wien ghy handelt Hebr. 3.7.
 Mijdt lust en boosen schijn, 1. Pet. 2.1.

1. Thess. 5.22. Met wijsheyt eerlijck wandelt,
 Teghen die buyten sijn,
 Colos. 4.4. Werckt met die handen dijn,
 1. thes. 4.11 U eyghen broot wilt eten,
 Heb. 13.16. Wel doen ende mede deelen niet vergeten
 Maer doet Gode offerhanden fijn.

Laet ons malcanderen behaghen,
 Rom 15.2 En ghedincken in 't ghebedt,
 Eph. 6.18. De een des anders last oock draghen,
 Galat. 6.4. Want dat is Christus Wet,
 En niemant gheen belet,
 2. Cor. 6.3. Noch erghernisse gheven,
 Tit. 2.12. Maer Godsalich in dees boose werelt leven
 1. Pet. 3.16. Met een goede Conscientie net.

Eph. 2.19. Adieu Princen Gods huysghenooten
 1. Pet. 2.9. Ghy Conincklijcke gheslacht,
 1 Cor. 4.9. Adieu s werelts gaeyspel verstooten,
 mat. 10.17. Als vuylicheyt gheacht,
 U van die Menschen wacht,
 Eph. 5.17. Sijt wijs ende verstandich,
 Colo. 3.12. Vreedsaem, vriendelick en goederhandich
 1. Pet. 3.8. Staende nae Gods Rijcke in der cracht.

Een is noodich.

Een nieuw Liedt,

op de wyse: De Meysche jeucht, etc.

Joan. 15.1. Inranckens groen,
 Psa. 128/3. Olijf boomen jonck vol virtuyten
 Rom. 11.17. Bequaem saysoen,
 Doet dijn bladerkens al vernuyten,
 Hebr. 6.7. En den reghen van buyten,
 Jos. 14.11. Ontsluyten doet // een jeucht die bloeyt,
 Esaie 40.30. Binnen besproeyt // En vrucht daer groeyt
 Daer bloeyende Fonteynen spruyten.

Joan. 7.38. Reyn Christen jeucht,
 Cant. 1.3. Maechden die t' Lammeken na schryden
 Ap. 14.4. De groote deucht,
 Phil. 3.10. Van Christus Jesus heylich lyden,
 Om u ghebenedyden

T' allen tyden, wensch ick dijn,
 t' Verrysen fijn // Deelachtich sijn,
 Voor eenen groet, om u verblyden.
 Kinderkens ghy, Jere. 31.3.
 Gods Sonen en dochteren mede, 2 Cor. 6.18.
 Die daer staen vry, Joan. 8.32.
 Deur die waerheyt in s Heeren vrede,
 Schoon jonghe jeucht nae Christus zede
 Van die nieu Stede Jerusalem, Gal. 4.26.
 Wesende tem// Kinderen Sem, Rom. 3.16
 Gheen zaet van Chanaan vol booshede.
 Der jonckheyts lust,
 Boos en quaet wilt niet volbrenghe, 2. tim. 2.22.
 U sterck toerust, Eph. 6.11
 Dat ghy den boosen meucht bedwinghen 1. Joan. 2.13.
 Volght nae die vrome Jonghelinghen,
 In goede dingen // merckt op Abel,
 Joseph, Samuel // En Daniel, 1. Joan. 3.12.
 Die recht den wech des Heeren ginghen.
 Exempel dan Genes. 39.13.
 Neemt an, twee die Joannes hieten,
 Want van jeucht an, I. Sam. 2.18.
 Zy dese Werelt achterlieten,
 Om t' Hemelrijck te ghenieten, Dan. 1/11.
 Sijt niet als rieten, ofte ghelijck Luce 1.57.
 Den Jonghen rijck // Die om dit slijck, Matt. 4.29.
 Hem Christus woorden liet verdrieten.
 Doet niet aldus, Matt. 19.22.
 Maer wilt ghelijcken den ghepresen Timotheus, 2. Tim. 3.15
 Van joncx de heylighe Schrift lesen,
 Om ter salicheyt onderwesen
 Te sijn by desen, in elck termijn,
 Wilt sober sijn // niet drincken wijn 1. Tim. 5.23.
 Dan om der maghen te ghenesen.
 s Werelts jeucht boos
 Sijt niet ghelijck, want haer affeeren
 Sijn Goddeloos,
 Nae t' ydel vleeschelijck begheeren,

4. Reg. 2.23. Want vloecken, spotten, sweeren
Is haer gheneeren, als dat ontmoet,
Bethels ghebroet // Soo niet en doet
Ghedinckt de straffe door twee Beyren.

Maegdekens jonck,
Ghesproten duer des Geests bedouwen
Al uyt den tronck

1. Pet/3.6. Van de oude heylighe Vrouwen,
Wilt u met Dina niet betrouwen,
Gen. 34.1. Maer u aenschouwen, hebt op Sara,
Tob. 3.15. Volght Susanna // en Maria,
Susan. 1. Ootmoedich door den Gheest wilt bouwen.

Luce 1/44. Ghy Meyskens net.
Cant. 1.12. Der Cantijcken, oeffent u sinnen,
In de vrye Wet,

Jac. 1.25. Aenmerckt u wesen wel van binnen,
Wilt neerstelijck beginnen,
Te minnen u Bruydegom,
Apo. 14.4. Jesum Christum // volght hem alom,
Duer hem meucht ghy den strijt verwinnen.

Dreaght zynen Naem,
Can. 1.2. Als uytghestorte salve alleene,
Reuckich bequaem,
Vol soeticheyt hem int ghemeene,
Voor een busselken Mirrhe cleene,
Cant. 1.12. Tusschen u reene borsten hangt,
Na hem verlangt // Zijn woort ontfangt
Jaco. 1.21. In sachten gronde niet van steene.

U reyn verciert,
Als Coninx dochters in persoone,
Wel ghemaniert,
Spr. 6.31. Stelt op de wijsheyt voor een Croone,
Die gherechticheyt tot uwen loone,
Spr. 27.11. Ooc voor een schoone, cleeding aentrect
Esai. 1.16. Sijt ghy beverleckt, Wascht u perfeckt,
Matt. 3.8. Doet vruchten des berous ydoone.

Scheyt u eer lanck,
Ephe. 6.15. Om t' Euanglie nae te jaghen,
Dat uwen ganck

Den Bruydegom wel mach behaghen, Cant. 1.7
 Dient hem oock al u daghen,
 Voor al wilt draghen der liefden bandt, Colos. 3.16
 Die vierich brandt // In 't herte want 1. pet. 2.22
 Hy gaet te bouen alle baghen. 1. Pet. 3.4.
 Als Maechden cloeck,
 Verwacht die toecomste des Heeren, Mat. 25.1
 Doet hier versoeck, Jaco. 1.27
 Weduwen, Weesch, in 't verseeren,
 Wilt suyverlijck verkeeren,
 U cleeren niet nemen en laet, 2. Cor. 5.3.
 Gods woort wel vaet // Het quade haet, Apo. 16/15
 Wat goet doen is, wilt neerstich leeren. Rom. 12.9
 Voor een Oorlof,
 Cederboomen vruchtbaer plantsoenen,
 Die den Voorhof Psa. 92.13
 Van onsen Godt lustich vergroenen,
 Wilt u in die hope vercoenen Rom. 12.12.
 Niet te wijcken voor gheenen noot,
 Om zweert noch doot, den loon is groot. Rom. 8/35
 Voor alle Christen Campioenen. Luce 6.23.35.

Een is noodich.

Een nieu Liedt,

op de wyse: La douce face, oft, Ick hebbe ghemint den tijdt is leden, etc.

AChab over, Israel verheven,
 Regeerde binnen Samaria 3. Reg. 16.22.
 Veel Afgoderye heeft hy bedreven,
 Jerobams weggen die volghd' hy nae,
 Noch gaf hy zijn trouwe,
 Een Heydensche Vrouwe,
 Gheheeten Jesabel,
 Baal hy eerde // Ende verkeerde,
 Dat Huys van Israel.
 Elias die was van Godt ghesonden,
 Om over al zijn boosheyte zwaer
 Hem een felle straffe te vermonden,
 Hoe dat binnen dat selve Jaer,

Daer Godt gheenen
 Reghene verleenen
 En sou noch dauwe niet,
 T' welck Godt so dede // En daer volghde mede
 Dieren tijt en verdriet.

Maer den Heere die zijn volck can troosten
 en zijn ghenade wel bewijst,
 Deed' Eliam vluchten nae den Oosten,
 De Raven hebben hem ghespijst
 Aen eener Beke,
 Maer by ghebreke
 Van reghen over al,
 T' water verdroochde // na Sarepta poochde
 Hy hem, soo Godt beval.

Daer vant hy een Wedu goet van aerde
 Buyten de poorte van der Stadt,
 Die daer hout raepde en vergaerde,
 Om eenen dronck waters hy haer badt,
 Zy ginck ghewillich,
 En onverschillich,
 Om wat te halen, maer
 Siet den Prophete // Heeft om een bete
 Broodts noch ghebeden haer.

Zy sprac, so waerachtich als in 't leven
 Uwen Godt is, een hantvol meel,
 Dat en is my maer overghebleven,
 En in een kruyck oly niet veel,
 En siet ick sochte
 Hout dat ick mochte
 Voor mynen Soon en my
 Wat gaen bereyden // Om alsoo te scheyden
 Wt dese Werelt vry.

Elias die sprack, gaet doet u saken,
 Maer wilt voor my wat brenghen eest,
 Dan sult ghy voor u beyden wat maken
 Maer en wilt niet sijn bevreest:
 Want nae s Heeren spraken,
 Niet en sal laken
 U meel noch oly jent,

Tot dat den waerden // Godt op der Aerden
Weder den reghen sendt.

Zy heeft also ghedaen, dus hebben geeten
Elias, zy, en haer ghesin,
Wat zy uyt haer maten heeft ghemeten
Oly oft meel, t' wert niet te min,
Langhe na desen
Sandt Godt ghepresen
Tot Achab Eliam,
Maer onder wegghen // Eliam teghen
Achabs Hoofmeester quam.

Want hy was ghesonden aen alle hoecken
By Beken en Fonteynen saen,
Hoy om s' Conincx peerden te gaen soecken,
Dat t' Vee niet al en sou vergaen,
Als hy nu kende
Eliam, ende
Als Elias sprack schier,
Seght uwen Heere
Met snellen keere,
Siet Elias is hier.

Hy heeft dat gheweyghert, en vertelde
Datter gheen Volck noch Landt en was,
Achab die en had, als die onstelde,
Aldaer doen soecken Elias,
Ghedoodt, verbeten
Heeft Godts Propheten,
Jesebel onghespaert,
Maer uytghesondert, heb icker hondert
In speloncken bewaert.

Want u knecht die vreest den Heere seere,
Van zijn jeucht aen, hierom indien
Dat ick nu tot mynen Heere keere,
En segh ick hebbe dy ghesien,
Ter selven wylen
Soude veel mylen
Gods Gheest wech voeren dy,
Voor vast ick houde // Achab die soude
Daerom doen dooden my.

Elias zwoer, hy soude sonder falen
 Voor Achab hem vertoonen vroet,
 Dus ginck den Hoofmeester verhalen,
 Achab die quam hem in t' ghemoet.
 En vraeghd' Elias,
 Of hy den Man was,
 Die door al zijn voorstel,
 Aen alle zyden // Sonder vermyden,
 Verwerde Israel.

Elias die sprack, Ick en verwerre
 Israel niet door gheen abuys
 Maer het wort verwerret wijt en verre
 Door u en door uws Vaders huys,
 Dat ghy ghevloten
 Sijt de gheboden
 Des Heeren Sebaoth,
 Ende mishandelt // So dat ghy wandelt
 Na Baal den Afgodt.

Dus laet nu gheheel Israel versamen,
 Op den Bergh Carmelus, ende al
 Die Propheten van Baal by namen,
 Vier hondert vijftich in 't ghetal,
 Jae die Propheten,
 Al die daer eten,
 Aen Jesabels tafel,
 Dus t' eender sommen, Sijn zy ghecomen
 Op den Bergh van Carmel.

Elias die vraechde t' volck hoe langhe
 Dat zy over beyde zyden manck,
 Wilden blyven gaende even stranghe,
 Is de Heere Godt, gaet zynen ganck,
 Maer is het Baal,
 Wandelt hem nae al,
 Noch deed' Elias daer
 Brenghen twee Ossen // Om t' volck te lossen
 Wt haer dolinghe zwaer.

Hy liet den Propheten, Baals eenen
 Wtkiesen, om offeren fijn,
 Welcks Godt met vier soude verleenen

Antwoordt, die soude Godt sijn,
 Baals Dienaren,
 Die leyden haren
 Osse, daer op dat hout,
 Ront om zy liepen // Spronghen en riepen
 Tot Baal menichfout.

Van den morgen vroeck hebben zy geroepen
 Verhoort ons doch, o Baal Godt,
 Maer op geen antwoord' en was daer te hopen
 Elias die sprack tot haer uyt spot,
 Roept buyten spele,
 Met luyder kele,
 Want het mach wesen wel,
 Dat hy nu lichte // Slaept ofte dichte,
 Oft yet te doen heeft el.

Luyde ghinghen zy roepen ende tieren,
 Met messen en priemen haer lijf,
 Tot den bloede hicken en pickieren,
 Al nae der Heydenen bedrijf,
 Tot na den noene
 Als men te doene
 Spijsofferhande plach,
 Maer geen antwoorde // Men daer en hoorde,
 Van Baal, noch en sach.

Elias die ginck in t' volcx aenschouwen
 Des Heeren ghebroken Altaer,
 Met twelf steenen wederomme bouwen
 Romtom een vore maeckt' hy daer,
 T' hout hy bereyde
 Daer op hy leyde
 Den Osse metter spoet:
 Ende hy hieten // Driemael begieten
 Met water overvloet.

Elias die sprack en heeft ghebeden
 Godt Abrahams ghebenedijt,
 Isaacx en Israels, toont heden,
 Dat ghy Godt in Israel sijt,
 En ick u knecht, vry,
 En dat ick recht, my

Droech nae u heylich Woort:

Op dat O Heere // Dit volck bekeere,

Doch mijn ghebedt verhoort.

Doen sant den Heere t' vyer sonder vertoeven

Dat al den Brandtoffer verslont,

Steenen, Aerd', en water in der groeven,

Als t' volck dit sach, het viel terstont

Ter Aerden neder,

Keerende weder

Al tot den heer eerbaer

Den Heere crachtich // Is Godt waerachtich

Beleden zy algaer.

Die valsche Propheten al verslegghen

Werden van Elia vailliant,

En door zijn gebedt, sant Godt den regen

Van den Hemel wederom op t' Landt,

Als voorby waren

Gheheel drie Jaren,

En ses maenden ghetelt,

Datter met allen // Gheenen gevallen

En had, op d'Aerdse velt.

Gheestelijcke Israelsche bende,

Gheenen Baal in u hert' en stelt,

Dat u Godt altijd den reghen sende

En u met droochte niet en quelt,

Uwen Elias,

Christus Messias,

T' levende water gheeft,

Voor niet en wensche // Hier elcken mensche

Die hem vyerich aencleeft.

Een is noodich,

Een nieu Liedt,

Op de wyse: Ontwaeck o Israel, doet open u ooren, etc.

Ps. 34/20. Een gebroken hert na Gods behaghen

Esa. 57.13 66/2. Om nae te jaghen, den vrede soet,

Voor die woorden Gods een vertsaghen,

Rom. 5/1. Met een verslaghen, oprecht ghemoet

Esa. 66/2. Wensch ick u t' samen voor eenen groet,

Daer toe den goet, gesicht altijdt,
 Dat ghy meucht mercken // door 's Gheests verstercken
 Waer af dat ghy ghevallen sijt.

Goudt dat doorviert is sonder beswijcken Apoc. 2/5.
 Coopt om verrijcken, doch niet en swicht, Apo. 3/18.
 Coopt Zalve om u ooghen bestrijcken,
 Dat u mach blijcken, een claer ghesicht, 1. pet. 2/10.
 Dat u verschyne, dat wonderlijck licht, 2. Pet. 2/5.
 Wort so ghesticht, dat ghy subijt Jude 20
 Mocht sien van binnen, met hert en sinnen Apoc. 2/5
 Waer af dat ghy ghevallen sijt. 1. Cor. 3/2.

Ghy die Godts timmeringhe reene, 1. Pet. 2/4.
 Met ons ghemeene, voortijds waert, Eph. 2/19.
 Keert weder tot den verworpen steene, 1 cor. 3/11.
 Christus alleene, gheopenbaert, Esa. 28/16
 Tot eenen vasten grondt vermaert, Joan. 10/1
 Met hem vergaert, dat hy niet wijt Apoc. 2/5.
 U en verstroye // keert t' zijner koye, Hebr. 6/5.
 Waer af dat ghy ghevallen sijt. Esa. 55/1.

Coemt ende smaect die Hemelsche gauen, Joan. 7/37.
 En wilt u lauen, aen die fonteyn, Apo. 22/17
 En wilt u niet als arm Slauen, Jer. 2/10.
 Slijckputten grauen, in swerelts plein Joan. 8/33
 Die sonder water sijn onreyn, Rom. 6/18 8.2
 Maer in den treyn, den waerheyt bevrijt
 Schickt hier u ganghen, peyst met verlanghen Apoc. 2/5.
 Waer af dat ghy ghevallen sijt. Psal. 133.1

Hoe lieflijck ist wanneer Godts Sonen Eccl. 25/2.
 En Dochters wonen, in goet accoort, Eph. 4/3.
 Dat wil ons Godt den Vader lonen, Ier. 31/9.
 Met alle den ghonen, die gheern hoort 2. cor. 6/18
 Dat Goddelijcke suyver Woort,
 Dus van nu voort, om u profijt, Joan. 8/47
 So wilt ghedachtich // sijn eendrachtich, Psa. 18/31
 Daer af dat ghy ghevallen sijt Apo. 2/5.

Het Lam en heeft maer een ghetrouwe Apo. 21/9.
 Bruyt voor huysvrouwe, in swerelts dal Cant. 6.9.
 Een is zijn Duyve, so ick aenschouwe, Esa. 28/20.
 Het bed is nauwe, en t' deksel is smal,

Eze. 37/24 Een kudde, een Herder, en een Schaepstal
 Joan. 10/16 Isser voor al, na Schrifts belijdt,
 Matt. 16/13. En een Ghemeente, op Syons ghesteente
 Waer af dat ghy ghevallen sijt.

1. Pet. 2/3. Verloren Schaepken kranck ende teere
 Apoc. 2/5 Ten rechten keere, ghy wel behoeft,
 Luc. 15/4. Verloren penninck, een Vrou met eere
 Luc. 15/8. Die is so seere, om u bedroeft:
 Luc. 15/32. Verloren Sone, niet en vertoeft,
 Hongherich proeft, met grooter blijdt,
 Apoc. 2/5. In uwer herten // met droeve smerten,
 Waer af dat ghy ghevallen syt.

4. esd. 9/10 Daer is noch plaetse voor den aftreder
 Om keeren weder, ter vreden bant,
 Rom. 2/5. Sijt ghy verheven hooch als den Ceder
 1. Pet. 5/6. Buyght u doch neder, met u verstandt,
 Onder Godts almachtighe handt,
 Dat in den bandt, der liefden verslijt,
 Twistich afgrysen // dat vrede mach rijzen
 Waer af dat ghy ghevallen sijt.

Ghy hebt verlaten de eenichede,
 Den rechten vrede, hebt ghy ghemist
 Rom. 2/8. Liefd' en ghenade en heeft gheen stede,
 By u, oock mede door desen twist,
 Dus hebby des Vaders goet ghequist,
 Den s Vyandes list, gheworden quijt,
 Sijt ghy u Croone, ende pandt schoone,
 Wair af dat ghy ghevallen sijt.

Wie hy hem selven wel meent te stane
 1. Cor. 10/12. Heeft gae te slane menighertier,
 Dat hy niet valt uyt die bane,
 Mat. 7/14. Die om te gane, so smal is hier,
 1. esd. 7/7. Aen d' een zy water, aen d' ander zy vier
 Vol van dangier, aenvecht en strijdt,
 Dus den voorleden, wech wilt treden,
 Waer af dat ghy ghevallen stijt.

Jere. 6/16. Dit seght de Heere, treedt op die weggen
 Maer siet ter degen, voor u wel,
 Vraecht waer den goeden wech is ghelegen

Dien sijnde vercreghen, sonder uytstel,
 Wandelt daer in, t' is Godts bevel,
 U ziele snel, sal rusten verblijdt,
 Helpt so des Heeren // ghetal vermeerden,
 Waeraf dat ghy ghevallen sijt. Jere. 6/6.

Moyses die heeft hem selven gheboden Matt. 11/29.

Te laten roden, uyt s Levens boeck,
 Oock Paulus van ghelijcker moden, Exod. 32/32.
 Al voor die Joden, uyt liefden cloeck,
 Om die te verlossen voor den vloeck,
 In dat versoeck u oock niet en mijdt, Rom. 9/3.
 Neemt aen u eeste // liefde dits t' meeste, Apoc. 2/4.
 Waer af dat ghy ghevallen sijt.

Barmherticheyt wil ick van uwen hande Osee 6/6.
 En gheen Offerhande, dit woort insiet, mat. 22/7.
 Hadt ghy gheweten als die vaillande,
 Ten rechten verstande, zijn bediet,
 Den ontschuldighen en hadt ghy niet,
 Sonder verdriet, vermalendijt,
 Maer hadt ghebleven // Godts woort beneven
 Waer af dat ghy ghevallen sijt.

Oorlof hier mede, wilt des Heeren mat. 11/29
 Saechtmoedicheyt leeren, met herten ootmoet
 Tot rust' der Zielen, vry van verseeeren, mat. 11/30
 Wilt u bekeeren tot zijn Jock soet,
 Blijft niet beraden met vleesch en bloet,
 Neemt dit voor goet, t' is uyt gheen nijt,
 Maer om met tranen // u te vermanen,
 Waer af dat ghy ghevallen sijt.

Een is noodich. 1585.

Een nieuw Liedt,

na de wyse: Staet op Heer toont u onversaecht, etc.

Rlist uyt den slaep, ghy s Heeren knecht mat. 25/21
 U rekeninghe ouerlegt
 Wilt neerstich ouersommen,
 Of all' uwe saken staen recht, mat. 25/48
 Maer in u herte niet en seght,
 Mijn Heere vertreckt te commen,

Wilt so niet commen, als versteent,
 Zijn comste alsment niet en meent,
 Sal haestelijck gheschieden,
 mat. 8/12. 13/42Neemt waer den tijdt u hier verleent,
 Op dat ghy namaels niet en weent,
 Maer weerdich sijt t' ontvlieden.

Den Heere comt die eeuwich leeft,
 Esa. 3/12.Daer 't al voren verschrickt en beeft,
 Jude 14.Om te oordeelen crachtich,
 Elck sie dat hy goe reden gheeft,
 mat. 12/36Van elcken worde dat hy heeft
 Ghesproken onvoordachtich,
 Bidt eendrachtich na zijn vermaen,
 Luc. 21/33.Dat ghy dan voor hem meucht bestaen,
 mat. 16/27Als hy elcken sal loonen,
 Rom. 2/6.Nae dat hy sal hebben ghedaen,
 2. cor. 5/10Tsy goet oft quaet, ende niet aen
 Apoc. 2/23Sien eenighe persoonen.

Siet oft ghy hebt ghedaen profijt,
 Met t' pont dijns Heeren nu ter tijdt,
 mat. 25/15En of ghy als ghepresen,
 Luc. 19/12.Vruchtbaer in Godts kennisse sijt,
 En oft ghy hebt met al u vlijt,
 2 Pet. 1/6.In 't Gheloof deucht bewesen,
 In desen bescheydenheyt vroet,
 Maticheyt, en lijdsaemheyt goet,
 Godtsalicheyt eersame,
 En broederlijcke liefde soet,
 Met der ghemeener liefden gloet,
 Overvloedich bequame.

2. Pet. 1/11Ist so u werdt seer autentijck
 Ontsloten overvloedelijck
 Den inganck sonder falen,
 Tot des Heeren schoon lustich Rijck,
 Daer niet besmeurt met sondich slijck
 In comt, na Schrifts verhalen,
 Gal. 6/9.En wilt niet dwalen, Broeders, want,
 In dat eeuwich beloofde Landt,
 Josue 5/2.En comt gheen onbesneden,

Welck besnyden in reyn verstandt,
 Gheschiet door Godts Gheest sonder handt Col 2/11.
 Aen d' inwendighe leden. rom 2/29.

Anders t' besnyden niet en ghelt,
 Daer moet sijn (so de Schrift vertelt)
 Een nieuwe Creatuere, Gala. 6/17
 Dus strijdt dat ghy behoudt het velt,
 En t' Rijck in nemet met ghewelt,
 Als Christus u Figuere, Luc. 16/16
 Zijn puere voetstappen eerbaer,
 Cruysliefdich ghesint volghet naer,
 In woorden en in wercken, Luc. 24/25
 Door veel verdriet en lyden swaer, Act. 14/22.
 Gaetmen in 't Hemelrijcke claer,
 So wy aen Christum mercken.

Princelijck Knecht weest wel bedacht mar. 13/35
 Houdt t' alder ure goede wacht,
 Want uwen Heere ydoone mat. 34/43
 Sal comen met al zijn Heyrcracht, 2. pet. 3/10
 Ghelijck eenen dief in der nacht, Apo. 16/15
 Waect ghy, tot uwen loone,
 De Croone sal wesen u deel, Apo. 2/10
 Een onvergankelijck Juweel,
 Dat eeuwich leven jeuchdich,
 Volcomen blijtschap al gheheel, Joan. 16/24.
 Al in dat lustich schoon preeel,
 Wert u ghegheven vreuchdich.

Een is noodich.

Een nieu Liedt van Magdalena,

op de wyse, van Jonas.

Iesus die quam gheganghen Luc. 10/38
 Tot binnen Bethania,
 Daer werdt hy wel ontfanghen
 Van een Vrouwe Martha,
 Dat was de Suster van Maria
 Magdalena,
 So ick versta,
 Die wilde weder keeren van den qua.

Zy sat aen Jesus voeten,
 En hoorde de woorden aen
 Christi, niet om versoeten,
 Maer Martha was belaen,
 Al om den Heere wel t ontfaen,
 Zy heeft ghedaen
 Haer werck seer saen
 Ghinck zy tot Jesum met een sulck vermaen.

Heere neemt ghy gheen achte,
 Hoe dat mijn Suster vry
 Gheseten soet en sachte,
 Alleene laet dienen my,
 Seght haer dat zy oock doende sy,
 En my stae by,
 Nu hoort Christi
 Antwoorde, Martha, Martha seyde hy.

Ghy sorght voor vele saken,
 En hebt veel moeyte swaer,
 Een dinck (wilt dit wel smaken)
 En is van noode maer,
 Maria heeft vercoren claer,
 T' goet deel eerbaer,
 Het welck voorwaer,
 Oock niet en sal ghenomen sijn van haer.

Vrienden laet ons verkiesen,
 Dat over goede deel,
 Dat wy niet en verliesen,
 dat costelijck parceel,
 Dat Euangelij schoon Juweel,
 Volghen gheheel,
 In s' Gheests prieel.
 So werdt des Heeren naem ons een Casteel.

Een is noodich.

Een nieuw Liedt

na de wyse: Venus der minnen Goddinne, etc.

Tob. 4/1. Tobias om sterven gheneghen,
 Riep zynen Soon, en sprack daerteghen
 Mijn kindt // Bemint,

Hoort met accoorden,
Alle mijn woorden.

Als Godt mijn Ziel heeft wech ghenomen
Mijn Lichaem in een graef laet comen,
En wilt // Oock milt,
U Moeder draghen,
Jonst al u daghen.

Houdt haer in weerden en in eeren,
Dinckt op t' perijckel en t' verseeeren,
Hoe zy // Droech dy
Met grooter smerte,
Onder haer herte.

En als zy sal ghestorven wesen,
Begraeftse nevens my, by desen
Altijdt // Met vlijdt,
En neerstich pooghen,
Hebt Godt voor ooghen.

Draeght in u herte Godt Almachtich,
So dat ghy hem altijdt ghedachtich,
Sijn meucht // van Jeucht,
Tot s' levens enden,
T' hemwaerts u wenden.

Siet dat ghy niet t' enighen stonde,
U en bewillicht in gheen sonde,
T' ghebodt // Van Godt
En wilt versteken,
Noch gheensins breken.

Van uwen goede helpt den armen,
Aensiet hem lieden met ontfarmen,
By dien // Aensien
Sal u ghestade,
Godt met ghenade.

Helpt neerstich die behoeflich leven,
Hebt ghy vele, wilt vele gheven,
En doet // Oock goet,
Met herten reynich,
Al hebt ghy weynich.

Gheeft trouwelijk al sonder sparen,
So sult ghy rechten loon vergaren,

Ter noot, Die doot,
En zonden lossen,
De Aelmossen.

Aelmoessen vol charitate,
Is in der noot een groote bate,
En troost // Altoost,
Seer groot beeven,
Voor Godt verheven.

Mijn Sone wilt u oock vermyden,
Van hoererye, laet die bezyden,
Hebt een // Wijf reen,
Wilt daer beneven
Gheen aencleven.

De hooverdye en gheeft gheen stede,
In u herte noch woorden mede,
Van in // T' begin,
Wracht zy t' bederven,
Daer wy om sterven.

En alle die om u arbeyden,
Terstont wilt haren loon bereyden,
En houdt // niet stout,
Van gheen persoonen,
Verdiende loonen.

En doet oock gheen menschen gheschieden
Dat ghy nood' hadt van ander lieden,
Ter noot, U broodt,
Deelt t' allen tyden,
Die hongher lyden.

Wilt om den naeckten te bedecken,
Van uwen cleederen aentrecken.
Maer meest // Die gheest-
lijck sijn begraven,
Deelt uwe gaven.

Met den Sondaren vol vermeten
So en wilt oock drincken noch eten,
Maer gaet // Om raet,
Den wysen vraghen,
T' allen daghen.

Danckt altijt Godt en bidt eendrachtich

Dat hy u wil regieren crachtich,
 Dat fijn // Al dijn,
 Voornemen blijcke,
 Zijn woort ghelijcke.

En sorght niet mijn Sone verheven
 Al leyden wy een arm leven,
 Voorwaer // hier naer,
 Wy hebben sullen,
 Van als te vullen.

Indien dat wy ten allen tyden
 Godt vreesen en de zonden myden,
 En goet // Doen vroet,
 Na recht wy souden,
 Dit wel onthouden.

Een is noodich.

Een nieuw Liedt,

na de wyse: Der Philistynen stam quam, etc.

Ick weet ons noch een Liedt, siet,
 Van die Susanna hiet,
 Helchias dochter schoone,
 De Croone, ongheblaemt,
 Haer wel betaemt,
 Zy is versaemt,
 In t' Houwelijck ydoone,
 Met Joachim befaemt.

Zy wiste Moyses Wet, net,
 Godt vreesde zy te bet,
 Haer man was rijck en machtich,
 Woonachtich in Babel,
 Al Israel
 Versaemde snel,
 Tot zynen huise eendrachtich,
 Om raet te houden wel.

Twee boose Richters oudt, stoudt,
 Saghen haer menichfout,
 Al in den Boomgaert groene.

Den noene, seer ontrent,
 Vermeyen jent,
 So zy ghewent
 Was daghelijcx te doene,
 Dus werden zy verblent.

Al deur der liefden brandt, want,
 Elck hem ter plaetse vandt,
 Daghelijcx in 't aenschouwen,
 Der Vrouwen, soet aenschijn,
 Zy seyden fijn,
 Wy twee wy sijn
 Deur liefd' in swaer benouwen,
 Wat reat op dit termijn.

Zy sloten haren raet, quaet,
 Susanna delicaet,
 Quam haer weder vermeyden,
 Gheleyden sach men haer,
 Maeghden eenpaer,
 Die zy van daer
 Sandt, om haer wel bereyden,
 Om haer te wasschen claer.

Susanna om haer behoet, goet,
 Van haer twee Maeghden soet,
 Dede den Boomgaert sluyten,
 In muyten, daer in 't pleyn,
 Laghen d' onreyn
 Ouders vileyn,
 Seer snel liepen die guyten,
 Tot t' schoon vrouwelijck greyn.

Doet hier nu onsen wil, stil,
 En sijt in gheen gheschil,
 In u liefde wy blaken,
 Dit spraken zy daer by,
 Alleen sijn wy,
 Van elcken vry,
 Maer weyghert ghy de saken,
 Daerom sterven suldy.

Wy sullen blijcken doen, coen,
 Dat wy op dit saysoen,

Met overspel in zonden,
 U vonden, hebben hier,
 Susanna schier,
 Sprack goedertier,
 Ick ben ten desen stonden,
 In angst en groot dangier.

 Doe ick dees boosheyt snoo, soo
 Ist recht dat men my doo,
 Maer myd' ick dese schanden
 In banden, deur t' bedroch,
 Soe com' ick noch,
 Eylaes siet och,
 Ick en mach uwe handen,
 Nu niet ontvlieden doch.

 Nochtans in desen noot, groot,
 Heb ick liever den doot,
 Te sterven seer verduldich,
 Onschuldich sonder quaet,
 Dan deur misdaet,
 Na uwen raet,
 Verbelghen menichvuldich,
 Den Heere mijn toeverlaet.

 Zy als die seer ontschiep, riep,
 Een van dees Boeven liep,
 Die deur' hy open dede,
 Terstede quamen daer,
 Na dit misbaer,
 De knechten, maer
 De Ouders vol booshede,
 Spraken schande van haer.

 Smorghens brachtmense voort, hoort,
 Zy tuyghden met accoort,
 Dat zy met eenen Jonghen,
 Ontspronghen sijnde saen,
 Hadde misdaen,
 Daer sachmen staen,
 Deur dese valsche tonghen,
 Susanna seer belaen.

 Susanna op dat pas, ras

Ter doot verwesen was,
 Zy aenriep Godt almachtich,
 Die chrachtich t' onghewis,
 Ghetuyghenis
 Ded' blijcken mis,
 Door Daniel, tweedrachtich
 Sulck woort bevonden is.

Want hy noch jonck ghejaert, baert,
 Godts Geest van goeder aerdt,
 Onder wat Boom zy 't saghen,
 Dus was zijn vraghen jent,
 Elck sprack present,
 Heel different,
 Haerlieder valsche laghen,
 Die werden daer bekent.

Daniel die verwan, dan
 Dees Ouders, maer Susan
 Is vry ghegaen by desen,
 Gheresen, seer verbeent,
 Is al t' Ghemeent,
 Seer haest ghesteent,
 Moesten die boeven wesen,
 Nae werck Godt loon verleent.

Lof Princelijcken Godt, tot,
 Die leeft na u ghebodt,
 Sijt ghy vol Charitaten,
 Verlaten, sult ghy niet,
 Die u ontsiet,
 Wat hem gheschiet.
 Met troost comt ghy te baten,
 U kinderen in 't verdriet.

Een is noodich. 1584.

Een nieu Liedt,

op de wyse T' vlas is van den rocken ghewaeyt, etc.

De Historie van den Afgodt Bel./N Babylon, met onverstande,
 Eerde men Bel den Afgodt stom,
 Men dede hem daghelijcx offerhande,
 Twaelf mudden Taruwen-meel oft blom

En veertich schapen t' eender som,
 Drie amen wijns dat was zijn proven,
 Cyrus de Coninck quam hem loven,
 Daghelijcx met zijn Edeldom.

Maer Daniel aenbadt den Heere,
 Zynen Godt, met groot ootmoet,
 De Coninck sprack ten selven keere,
 Hoe comt dat ghy Bel gheen eer en doet?
 Gheen Afgoden, sprack Daniel vroet,
 En dien ick, maer ben Godt van waerde
 Schepper van Hemel en van Aerde,
 Doen sprack de Coninck metter spoet:

Houdt ghy dan Bel (dat is mijn vraghe)
 Niet voor een levende Godt loyael,
 Siet ghy niet dat hy alle daghe,
 Eet ende drinckt so menich mael?
 Daniel loech om sulck verhael,
 En sprack, Heer coninck ghy moet weten
 Dat desen Bel noyt en heeft gheeten,
 Hy is ghegoten van Metael.

Dit dede s' Coninck tooren rysen,
 Bels Priesters deed' hy comen snel,
 En sprack, condt ghy my niet bewysen,
 Dat dese spysen etet Bel,
 So sult ghy die doot sterven fel,
 Maer cont ghy wel, voor my doen blijcken
 Dat Bel met al dit goet, gaet strijcken,
 So sal dan sterven Daniel.

Want groote lasterlijcke dinghen,
 Teghen Bel heeft ghesproken hy,
 Daniel en de Coninck ginghen,
 Ten Tempel waert, den Priesters by,
 Die seyden, Heer Coninck stelt ghy
 Selve de spyse, wy gaen buyten
 Ende wilt self die dore sluyten
 En zeghelen toe met uwen rinck vry.

De Coninck volghde dit exempel,
 Daniel dede zijn knechten saen,
 Met asschen bestroyen al den Tempel,

Die dore bezeghelt was toeghedaen,
 Die Priesters sijn in der nacht ghesgaen
 Met al haer Kinderen en Vrouwen,
 Tseventich waren die Rabouwen,
 Zy en lieten aldaer gheen spyse staen.

De Coninck quam vry onverdroten
 Met Daniel des morghens vroeck,
 De deure beseghelt stont noch ghesloten
 Men dede die open met ghevoech
 De Coninck haest zijn ooghen sloegh
 Nae Bel, en riep nae zijn vermoghen,
 Bel ghy sijt groot, een Godt onbedroghen,
 Maer Daniel die stont en loech.

Hy sprac, Heer Coninck merckt hier beneden
 Op die voetstappen groot en smal,
 Die Coninck sprack, hier hebben ghetreden
 Mans, Wijfs, en Kinderen over al,
 De Coninck toornich beval,
 Bels Priesteren met groot verstranghen,
 Wijfs ende kinderen te vanghen,
 Daer quamen zy een groot ghetal.

Zy moesten wysen die speloncken,
 Daer zy deur quamen inder nacht,
 En hadden al gheeten en ghedroncken,
 Dat daer ter Tafel was ghebracht,
 De Coninck lietse dooden onsacht,
 In Daniels macht wert Bel ghegheven,
 Die wert ghebroken daer beneven,
 Al zynen Tempel cleene gheacht.

Die van Babel eerden een Drake,
 De Coninck roemd' op dat Serpent,
 Daniel sprack, Coninck ist sake,
 Dat ghy my wilt gheven consent,
 Sonder sweert oft sulck instrument,
 Sal ick die Drake wel doen sterven.
 De Coninck liet hem macht verwerven.
 Hy dede bersten de Drake jent.

Die van Babel sijn opgheresen,
 Teghen den Coninck openbaer.

Zy namen Daniel ghepresen,
 En wierpen hem by de Leeuwen daer,
 Hy lach daer in ses daghen, maer
 De Heere en heeft hem niet vergheten,
 Door Abacuck sandt hy hem t' eten,
 De Enghel bracht hem by zijn hayr.

De Coninck quam om te beweenen,
 Daniel op den sevensten dach,
 En hy sach in den Cuyl met eenen,
 Daer hy Daniel sitten sach,
 Hy riep luyde sonder verdrach,
 O Daniels Godt ghy sijt bevonden,
 Alleene Godt groot om vermonden,
 Alsoo men wel oorconden mach.

Daniel track men uyt den Cuyle,
 Maer die hem wilden bringhen ter doot
 Die wierp men in der Leeuwen muyle,
 Zy werden al haest verslonden bloot,
 Aldus is Godts ghenade groot,
 Over die hem met al haer sinnen,
 Vreesen, betrouwen en beminnen,
 Godt en verlaetse in ghenen noot.

Een is noodich.

Een nieu Liedt,

na de wyse: Hy mach wel blydelijck wesen, etc.

*H*Oor toe met sanghe wil ick vertellen Dan. 3/1
 Van Nabuchodonosor wreet,
 Hy dede maken en stellen
 Een gulden Beelde, tsestich ellen,
 Was dat hooghe, en sesse breed.

Dat Beelt, stondt in 't landt tot Babel
 Daer opgherecht, groot int aensien,
 De Coninck (ten is gheen fabel)
 Die ontboot al zijn Notabel,
 Datse t' Beelt souden comen wien.

Een Heraut ginck daer verhalen,
 T' bevel des Conincx legghen uyt,
 Dat alle volcken en talen,

Souden aenbidden sonder falen,
In 't aenhooren des spels gheluyt.

Noch verhaelde hy daer boven:
Wie niet en viele snel,
Om t' Beeldt t' aenbidden en loven,
Werpen in den gloeyenden Oven
Soude men dien als rebel.

Als men nu om svreuchts verscherpen
Met Basuynen heeft ghespeelt,
Met Trompetten, Luyten, Herpen
Zy ginghen haer neder werpen,
En aenbaden des Conincx Beeldt.

Terstont soo quamen verheven,
Caldeusche Mannen aldaer
Godt wil u o Coninck gheven,
(Seyden zy) langhe te leven
En verclaecheden de Joden zwaer.

Aldus, en alsoo gheboden
Hebt ghy, o Conincklijck zaedt,
Nu sijn daer Mannen der Joden,
Die en eeren niet uwe Goden,
Maer verachten al u mandaet.

Desen Joden die haer soo poochden
Te verachten u groot ghewelt
Dat sijn die ghy in hoochden,
Hebt over des Landtschappen voochden
Binnen Babylon ghestelt.

De coninck sprack met verstooren,
Haeltse hier t' mynen ghebo,
Drie Mannen bracht men hem vooren,
En haer namen mach men wel hooren
Sydrach, Misach, Abdenago.

De Coninck ginck haer ghebieden
t' Beeldt t' aenbidden, t' sy lief of leedt,
Als t' spelen soude gheschieden,
Of men soude stracx henlieden
Werpen in den Oven heet.

Laet sien sprack hy midts desen,
Wat Godt sterck en vailiant

Dat daer sal moghen wesen,
 Die u lieden sal ghenesen,
 En verlossen uyt mijn handt.

Onsen Godt die wy ootmoedich,
 In eeren houden (spraken zy)
 Die can ons wel behoedich,
 Wt den vierighen oven gloedich,
 En van uwer handt maken vry.

En al liet hy ons in 't verseeeren,
 So en willen wy nochtans,
 U Afgoden niet eeren,
 Noch ons na u Beelde keeren,
 Om t' aenbidden, seyden dees Mans.

De Coninck om dese saken,
 Was seer toornich vergramt,
 Hy dede den oven blaken,
 Ja seven mael heeter maken,
 Dan hy eerstmael hadde ghevlamt.

Hy dedese werpen ghebonden,
 Van zijn Krijghslieden sterck,
 Ghecleedt also zy stonden,
 In den oven gloedich bevonden,
 Maer Godt tooghde aldaer zijn werck.

Men wierp daar in den oven
 Solpher, peck, en rysers drooch,
 Die vlamme is uytghestoven,
 Wt t' Forneys en schier daer boven,
 Neghenenveertich ellen hooch.

En die vlamme vry sonder sparen,
 Die verbrande daer die Chaldeen,
 Die voor den oven waren,
 Maer die Mannen Godts dienaren,
 In den Oven gheen pijn en leen.

Want de Enghel Godts ghetrauwe
 Verdreef die vlamme seer wijt,
 Wt des ovens beschauwe,
 Dat daar coel was als den dauwe,
 Zy loofden Godt met jolijt.

De Coninck menighertiere,

Was verwondert, ende sprack: ick sie
 Vier Mannen in den vyere,
 Gaen en staen los van dangiere,
 De vierd' al anders dan de drie.

De Coninck riepse met namen,
 Sydrach, Mysach, ende oock
 Abdenago, zy quamen
 Sonder hinder aen haer lichamen,
 Haer cleet oock na gheen vyer en roock.

De Coninck die heeft ghepresen
 Godt den Heere, die in den noot,
 Zijn knechten hulp heeft bewesen,
 Wie hem soude lasteren, desen
 Te doen sterven hy ghebodt.

Lof Godt, hy can zijn vrienden,
 Bystaen in haer verdriet,
 Die hem uyt liefden dienden,
 Hy en sal die tot hem vlieden
 In den noot verlaten niet.

Een is noodich. 1585.

Een nieu Liedt,

op de wyse: Ick roep u Hemelsche Vader aen, etc.

Tit. 3/8. PAulus doet ons een goet vermaen,
 Tot Titum daer wy mercken,
 Dat alle die ghenomen aen
 Hebben t' gheloove saen,
 Moeten neerstich voortgaen,
 In alle goede wercken.

Al hadt ghy een gheloove so groot,
 Dat ghy berghen verstedet,
 1. cor. 13/2. En waert sonder de liefde bloot,
 Ten baet u niet ter noot,
 Jac. 2/26. t' Gheloof is sonder wercken doot,
 Hierom het niet en gheldet.

Maer dat daer ghelt in Christo claer,
 Is t' gheloove ghestadich,
 Galat. 6/6. D'welck niet en is verstorven zwaer,
 Stil ende ledich, maer

Dat neerstich is eenpaer,
Door de liefde weldadich.

T' gheloove dadich dach ende nacht,
Door liefd' in Godes gheboden,
Hebt ghy dat vast in u ghedacht,
Ghy sijt van Godts gheslacht,
Indien ghy sijt met cracht,
Des werelts lust ontvloden.

So ghy die lust der werelt blent, 2. Pet. 1/5.
Ontvloden nu mispryset,
Door dat ghy Christum Jesum kent,
Al u neersticheyt went,
Dat ghy deucht diligent,
In u Gheloove bewyset.

Bewysen oock in der deucht men moet
Wetenschap, en in desen
Soberheyt ofte maticheyt vroet,
En in maticheyt goet, 2. Pet. 1/9
Verduldicheyt soet,
Met een Godtsalich wesen.

In der Godtsalicheyt noch sy
De Broederlijke liefde,
Daer toe ghemeene liefde vry,
Elck mach nu sien, of hy,
al dit rijckelijcken by
Heeft, ghelijck Petrus briefde.

Petrus briefde, wien in 't ghetal,
Dit rijckelijck is beneven,
In s Heeren kennisse niet smal,
Hy vruchtbaer wesen sal,
Maer die 't niet en heeft al
By hem, is blindt beseven.

Blindt is hy, en tast met der handt,
Van zijn voorleden zonden,
De reyninghe schoen en playsant,
Gaet al uyt zijn verstandt,
Hierom Broeders vaillant,
Wilt neerstich sijn bevonden.

Weest neerstich dan om uwen roep soet, 2. pet. 1/10.

Ende verkiesen blyde
 Te vestighen met wercken goet,
 Want als ghy dit al doet,
 Niet sondighen onvroet
 En sult ghy te gheenen tyde.

Dit doende mijn vrienden autentijck
 So sal ulieden
 Werden bereyt overvloedelijck,
 Den inganck in dat rijck,
 Des Heeren magnifijck,
 Amen, dat moet gheschieden.

Een is noodich.

Drie Liedekenst jent,
 Van vrienden bekent,
 Om t' besorghen der Armen,
 Ghevanghen binnen Ghendt,
 Onder t'ghewelt van Parmen.

Een nieu Liedt,

op de wyse: Met reyne handen hoogh' opgeheven, etc.

2. Cor. 6/4GHevanghen sijn moeten wy dooghen,
 1. pet. 4/15Maer niet om eenich quaet regiment,
 Maer door suspicie van quade ooghen,
 En nydicheyt die menighen schent,
 O Godt ons nu u gratie sendt,
 Weest ons ontrent,
 In druck en noot wilt ons verlaten niet
 Op dat wy vrolijck singhen dit nieuwe liedt.
 Dit nieuwe Liedt van ons ghesonghen
 Niet uyt lichtveerdicheyt en gheschiet,
 Maer door onschult sijn wy ghedronghen
 U hier te claghen al ons verdriet,
 Want Menschen hulpe en is al niet,
 So ons bediet
 Psa. 118/8David in zynen Psalmboeck excellent,
 psa. 146/1.O Godt in alle benouwen u tot ons went.
 Wendt u om ons hulpe bewysen,

Dat wy volherden in desen strijdt,
 Die ons aencomt door het afgrysen,
 Van Cains zaedt, dat ons benijt
 Hierom, O Heere ghebenedijt,
 Ons nu bevrijt
 Van alle gheveynstheyt en quaden schijn,
 Op dat wy vroom belyden den name dijn.

Wie uwen name aenroept, O Heere, Joel 2/32.
 Sal salich sijn, so Schrift verclaert, Act. 2/21.
 En die volghet de rechte leere Rom. 10/13.
 Wedergheboren na Christus aerdt, Joan. 3/4.
 Sult ghy niet houden als een bastaert, Heb. 12/8.
 Maer seer vermaert,
 Als u kindt, en gheven een erfdeel schoon
 Met u in u Rijck en eeuwichen Throon.

Desen troon der eeren wert ghegheven
 Die Christum volghen uyt liefden reyn,
 Ende haren Naesten niet laten sneven,
 Maer hulpe bewysen als leden ghemeyn
 Van die is Christus het hoofd certeyn,
 En sal oock pleyn Prou. 19/29.
 Dobbel verghelden, wat elck hier verleyt,
 En haer ghebenedyden in eeuwicheyt. Luc. 6/38.

Eeuwich barmhertich sal Godt wesen Mat. 25.34.
 Die hier barmherticheyt hebben ghedaen
 Want die barmherticheyt ghepresen Mat. 5/7.
 Beroemt haer jeghen het Oordeel saen,
 Dus wilt nu hooren Christus vermaen, Jac. 2/13.
 Seer wijs beraen,
 Dat ghy van u goeden den armen spyset Luc. 12/33.
 Al vermeucht ghy maer twee myten liefde bewyset. Luc. 21/1.

Bewijst liefde tot allen stonden,
 Aen alle Menschen die arme sijn, Gala. 6/12
 Maer wie gheloovich wort bevonden,
 En wilt verlaten op gheen termijn,
 So sult ghy aenschouwen Gods blijd' aenschijn,
 En vroylijck sijn.
 Ghespijst met dat verborghen Hemels broot, Apoc. 2/17
 Dus wilt *van Mammon, maken* u vrient in noot. Luc. 16.9.

In noot o Heer wilt ons verlichten
 Nu ende oock op elck saysoen,
 Met straffe gaetmen ons bevichten,
 Om dat wy volghen u woorden coen,
 En den armen bystandt doen,
 Nae ons bevroen,
 Sijn wy gehaet, versmaet, en seer veracht,
 Ghelastert en gescholden van t' boos geslacht.
 O Prince Godt voor 't concluderen,
 Verclaert haer ooghen die siende sijn blent
 Op dat zy recht examineren
 Uwen goeden wil, o Heere bekent,
 Ende dien volghen seer reverent,
 En afghewent
 Van alle boosheyt quaet ende ghewelt,
 Esa. 9/5. Wilt hier toe gratie gheven ghetrouwe Helt.

Een nieu Liedt,

op de wyse: Aenhoort o Israel, etc.

MEt droefheyt groot
 Mach ick tot Godt wel claghen,
 Het jammer ende swaer verdriet,
 Dat nu gheschiet,
 So dat den noot
 Apoc. 16. * Der seven laetste plaghen,
 Daer Apocalips af bediet,
 Apo. 20/7. Commet nu siet,
 En dat de draeck, om doen zijn saeck,
 Nu is bevonden, te sijn ontbonden,
 En brengt tot strijdt, met haet en nijt,
 Gog en Magog vol zonden,
 mat. 10/13 Dat druck begint, al na Christus vermonden
 mar. 13/18 Dat den Vygheboom knoppen ghewint,
 Luc. 21/27 Dit wel versint.
 Versint u wel,
 mat. 10/17 Ghy gheloovighe gronden,
 mar. 13/11 De handen salmen aen u slaen,
 Luc. 21/27 Nemen ghevaen,
 Joan. 16/3 En leyden fel,
 Apo. 2/10. In den Kercker ghebonden

Ofte ghesloten seer belaeen, mat. 24/9.
 Sult ghy daer staen, mar. 13/9.
 Om Christus Naem, so wert u faem Luc. 21/11
 Seere mispresen, veracht midts desen,
 Ende ghy sult, al sonder schult,
 Seere ghehatet wesen,
 Van Heeren groot
 Wert ghy seere begresen,
 Beveelt Godt u aenvallende noot, Ps. 55/23.
 Tot in de doot.
 Krijgh doodelijck
 Is nu in dese Landen, 4. Esd. 13/31.
 Dat d' een volck teghen d' ander staet,
 Seer obstinaet, mat. 24/7.
 Haer doen publijck
 Is rooven ende branden,
 Verraderye nu omme gaet,
 Nydich en quaet, Mat. 24/12.
 D'ongherechticheyt, so Schrift uytleyt,
 D' overhant ervet, liefde verstervet,
 T' bruyssen der Zee, met vrees en wee, Luc. 21/24
 s' Menschen herte doorkervet,
 So dat versmacht
 Menich en bedervet,
 Verschrickt van dinghen onsacht,
 Die men verwacht. Luc. 12/36.
 Verwacht den Heer, Tit. 2/12.
 Die wellust elck versake, mat. 25/13.
 Sober, rechtveerdich weest bereyt, Luc. 12/40
 So Christus seyt,
 O Syon teer,
 Staet op de eerste wake,
 En van de deure niet en scheidt,
 Also verbeydt
 Den Coninck schoon, die u tot loon Luc. 12/43
 Zijn Rijck zal gheven, dat eeuwich leven, Mat. 26/40.
 Waeckt ende bidt, dat ghy besit,
 Anders comt ghy in sneven, Heb. 12/15.
 Doch versuymt niet gen. 27/38.

Gods ghenade verheven,
 Heb. 12/17Op dat u Esaus verdriet
 Niet en gheschiet.

T' gheschiet, nu siet
 Dat men seer veel erreuren
 Dus siet onder de Menschen quaet,
 Ende verstaet,
 Dat zy om niet
 D' onschuldige doen treuren,
 Die willen volghen Christus raet,
 Comen in smaet,
 Apo. 22/17Satan vol spijt, heeft cleynen tijt,
 Bedrijft zijn keuren deur zijn labeuren,
 Door leughens bloot, en valscheyt groot,
 Breght hy t' volck in doleuren,
 t' Lams Bruydt seer soet,
 Die moet het oock beseuren,
 O Prince Godt, u Volck behoedt
 Voor quaet ghebroet.

Een nieu Liedt, om over handt te singen,

Na de wyse: Gheeft my te drincken na mynen dorst, etc.

Exo. 15/18O Eeuwich Godt van machte groot
 1. Tim. 1/17.Ghy sijt een Coninck wijs van rade
 Ghy condt verlossen uyt den noot,
 1. Tim. 6/15.Onmetelijck is u ghenade,
 U goetheyt duert vroech ende spade,
 Apo. 19/16Zy reyckt tot aen des Hemels eyndt,
 Rom. 16/26.Wilt doch Syon bevryen voor shade,
 Dat zy mach blyven ongescheynt.
 Psa. 106/136/1.Door uwen Gheest wilt doch bystaen
 U alderliefste Bruyt vercoren,
 Want zy is met lyden bevaen,
 Cant. 2/2.Ghelijck een Roos onder den doren,
 Want Satan coemt met grooten toren,
 Apo. 12/17Uwe vriendinne hy benijt,
 O Heere wilt haer claghen hooren,
 Helpt haer verwinnen in den strijdt.
 Strijdt vroom mijn alderliefste Bruyt,

Grijpt moet en wilt u niet vertzaghen,
 Ghy moet (t' is waer) ter poorten uyt,
 Om mijn versmaetheyt te helpen draghen Hebr. 13/13
 Wilt cloeckelijck u leven waghen,
 Vreest niet de menschen die t' lichaem doon, Esa. 51/7.
 Loopt eenen loop sonder vertraghen. mat. 10/28
 Ghy sult ontfanghen des levens Croon. Heb. 12/13
 Des levens Croon, in s Hemels throon
 Sal ick u schincken uyt liefden reyne, Apoc. 2/10
 En dienen aen mijn Tafel schoon, Luc. 12/27
 Mijn goeden worden u ghemeene,
 O Bruydt mijn jonst en is niet cleyne,
 Die ick u draegh' in 't herte mijn,
 Ghy sult drincken uyt slevens Fonteyne
 En werdt bevrijdt van s doots ghepijn. Apo.21/4.
 U beloften Bruydegom soet,
 Sijn my een troost in druck en lyden,
 Waerdoor ick my verblyden moet,
 Bereyt sijnde met u te stryden,
 Maer t' vleesch is cranck tot allen tyden, Matt. 26/40.
 Den gheest ghewillich om voort te gaen,
 Weest my Heere ter rechter zyden,
 Dat my leven noch doot mach schaen.
 T' leven in desen quaden tijt
 Is vol verdriet, zwack ende teere,
 Hierom, O Heere ghebenedijt,
 Sterckt ons in u oprechte leere,
 Och en verlatet nemmermeere,
 U Duyveken reyn ghemaniert,
 Gheeft dat haer stem u altijd eere, Cant. 2/12.
 Ende noch dach noch nacht en viert. Esa. 62.6.
 O Syon teer vreest niet een hayr,
 Merckt wel op die tyden voorleden, Deu. 32.7.
 Waren zy oyt verlaten zwaer
 Die betrouden, en hielden mijn reden?
 Met die heb ick altijd ghestreden,
 En als mijn oogh-appel bewaert,
 Den duyvel wil ick onder u treden,
 En niet laten wesen bezwaert.

Esa. 54/8. Mijn trouwe groot, o Bruydt eersaem,
 Mic. 7/19. Sal ick u houden sonder mincken,
 Matt. 10/32. Voor Godt belyden uwen naem,
 Dat eeuwich Rijck sal ick u schincken,
 Matt. 13/43. En als de Sterren (wilt dit bedincken)
 Blincken aen s' Hemels firmament.

1. Cor. 15/42. Hoochweerdich Bruydegom expeert,
 Voor u moet buyghen hier beneven,
 Esa. 45/23. Alle knyen, in uwen name weert,
 Joan. 1/4. 6/51. In u alleen vinden wy t' leven,
 d' Enghelen staen voor u met beven,
 1. Joan. 3.3. Ghy sijt reyn, heylich, onbevleckt,
 1. Pet. 1/16. Maer wy hebben veel quaets bedreven
 En sijn bevonden onperfeckt.

Thien duysent pondt is onse schult,
 Matt. 18/24. Wy en hebben niet om te betalen,
 O Heere hebt doch met ons ghedult,
 Met u ghenade wilt ons doorstralen,
 Esth. 4/4. Daerom met Esther wy neder dalen,
 Voor uwe groote Majesteyt,
 Psal. 51/1. Neemt wech, O Heere sonder falen
 Ons zonden, door u ghenadichey.

Ist dat ghy my van herten vreest,
 En liefhebt uyt al u vermoghen,
 Esaie 44/22. Ick sal u sonden minst en meest
 Wech nemen, ende doen verdrooghen,
 En u aensien met ghenadighe ooghen,
 Esa. 1/18. Al sijn u zonden bloet root onreyn,
 Wt liefden wil ick u verhooghen,
 Dat zy werden sneeu wit certeyn.

Syon aenschout de ghenade bloot,
 Die ick u doe, mijn Vriendinne,
 Cant. 2/5. Om u verlossen vander doot,
 Was ick ghedoot t' uwen ghewinne,
 Want ick was cranck uyt reynder minne
 Uwe liefde heeft my deurstraelt,
 Dat ghy u sijt mijn Coninginne,

Daerom heb ick u schult betaelt.

Lof, eer, en danck moet u gheschien,
 Prijs-weerdich Coninck vol ghenaden,
 Dat ghy my uyt s' Duyvels bespien,
 Hebt bevrijdt, van sonden ontladen,
 Der Hellen poorten moghen niet schaden
 Duyvel noch doot noch t' helsche tempeest Matt. 16/18.

Zy sijn verwonnen door uwe daden,
 Dus com ick tot u vreuchden-feest. Colo. 2/15

Ter eeren van u Maiesteyt, Esa. 40/9.
 Wil ick vertellen uwe deuchden, 1. Pet. 2/9.

Want door uwe ghenadicheynt,
 Sijn wy vervolt met grooter vreuchden,
 O bloeyende Roede vol jeughden, Nu. 17/8.
 Vruchtbarich vol barmherticheyt,
 Die Heylighen in u verheuchden,
 Als zy dijn lof hebben verbreyt.

So ghy altijd na t' goede staet,
 Verciert met deuchden t' myner eeren,
 So sal ick u Bruyt delicaet
 Vercieren met blinckende cleeren,
 Dan sult ghy eeuwich domineeren,
 En triumpheren, op mynen stoel, Apo. 3/21.
 Maer u vyanden sal ick verneren, Apo. 21/8.
 En werpen in den vyerighen poel.

Dan sult ghy staen met groote vreucht
 Vrymoedich jeghen u vyanden, Sap. 5/1.
 De welcke dan om haer ondeucht,
 Werden ghestrafft met grooter schanden
 Suchtende, wringhende haer handen, Mat. 8/12.
 Knerssen der tanden, met grooter noot, Matt. 13/42.

Want zy sullen dan eeuwich branden,
 Haer quale werdt die tweede doot. Luc. 13/26

O Godt u Bruyt altijd bewaert, Apo. 21/8.
 Datz' onbezwaert, blijft in u zede,
 Neemt op u hoopken goet regaert,
 Croontse met u ghenadichede,
 Schenckt haer dat erfdeel in u stede,
 Die vol is van goeden playsant, 4. Esd. 7/6

Gheeft haer den rechten leyder mede,
Na het heerlijk beloofde Landt.

O Prince Godt ons Hooftman vroom
Wilt u Ghemeente nu op bouwen,
Waeckt altijdts voor u eyghendom,
Wilt haer met uwen Gheest bedouwen,
Dat zy u love in't benouwen,
Want ghy alleen lof weerdich sijt,
Looft Godt al die op hem betrouwen,
Verbreyt zijn eere t' aller tijt.

Een nieu Liedeken,

na de wyse: Wy die rommen te syne, etc.

Gen. 4/6. Tot Cain sprack de Heere
Vrienden verstaet,
Waerom wort ghy so seere
Toornich quaet,
Dat u ghelaet
Verandert onbequame,
Sijt ghy niet aenghename,
Als ghy doet vrome daet.

Maer so ghy van labeure
Niet vroom sijt claer,
So rust dan voor u deure,
De zonde, maer
En comt niet naer
Haren wille te doene,
Maer wederstaetse coene,
En heerschapt over haer.

Gen. 6/5. Godt sach der Menschen wegghen,
Als onverheucht,
Hoe zy waren gheneghen
Al van haer jeucht,
Niet tot der deucht,
Maer teghen zijn vermonden,
In boosheyt en in zonden,
Hadden een ydel vreucht.

Beter is soo wy mercken,
Den Man ghesint,
Verduldich, dan den stercken,

Noch men bevindt, Pro. 16/32
 So Schrift ontbindt,
 Dat die zijns moets een Heer // is,
 Al veel te prysen meer // is,
 Dan die steden verwint.
 Christus los van gheschille Matt. 20.28.
 Als knecht onvry,
 Dede zijns Vaders wille, Phil. 2.7.
 So moeten wy, Mat. 26.38.
 Hem dienen, hy
 Is een Heere ghepresen Joan. 5/30.
 Van den Sabbath by desen, Mat. 12/8
 Laet ons hem blyven by. mar. 2/28.
 Want na des Schrifts verstanden,
 Eenen rust-dach
 Isser als noch voorhanden, Hebr. 4/8.
 Daer niemant mach Gen. 2/3.
 Doen, so hy plach,
 De vleeschelijcke lusten, Galat. 5/9
 Van onser wercken rusten,
 Moeten wy met verdrach. Rom. 6/12.
 En laet ons met t' lichame
 Niet wesen saen
 De zonde gehoorsame,
 Noch onderdaen,
 Maer vyerich slaen, Eph. 6/13.
 En wel ghewapent vechten,
 Als vrome strijdtbaer knechten,
 Den vyandt wederstaen.
 Laet ons gheheel verlaten, Apo. 18/4.
 Babels belock,
 Aflegghen ende haten, Jude v/23
 s' Vleeschs vuylen rock,
 Der zonden jock
 Van onse halsen dwinghen,
 En goede vruchten bringhen, Joan. 15/1
 Aen Christum den wijnstock.
 Wy sullen wel beclyven,
 In vruchtbaer keest, Gala. 3/16

1. Pet. 2/11 Als wy vast in hem blyven,
 En in den Gheest,
 Wandelen meest,
 So dat wy niet en dwalen,
 De rechte Haven falen,
 Deur vleeschelijck tempeest.

Want Godt doch gheen becoren
 Yemandt aendoet,
 Jaco. 1/13. Maer elck tot quaet oorboren
 Wert overvloet,
 Becoort onvroet,
 Als hy werdt afghetoghen,
 Aenghelockt en bedroghen,
 Door lust van vleesch en bloet.

Als die lust heeft ontfanghen,
 Consent en macht,
 De zond', een zaet der slanghen,
 Baert zy ter dracht,
 En dan met cracht,
 Baert die sonde versmadich,
 De doot der Zielen schadich.
 Wanneer zy is volbracht.

Rom. 8/13 Wie na t' vleesch leeft sal sterven,
 T' is waer bediet,
 Eeuwich Godts rijcke derven,
 Met groot verdriet,
 Godt en wort niet
 Bespot, wat wy hier saeyen,
 Sullen wy namaels maeyen,
 Dus elck wel voor hem siet.

Al die om zijn vertroosten
 Saeyt op t' vleesch mal,
 Luc. 16/25 De verderffenis oogsten
 Gal. 6/9. Van t' vleesch hy sal,
 Maer die hier smal,
 Saeyt op den Gheest becleven,
 Oogsten dat eeuwich leven
 Sal hy van den Gheest al.

Rom. 8/13 Ist dat ghy als den stercken,

Door s' Gheests ghehult
 De vleeschelijcke wercken,
 Door menichvult,
 Leven ghy sult,
 Dus Broeders na den heesche, Rom. 8/12
 Te leven van den vleesche,
 En hebben wy gheen schult.
 Want na des Schrifts ghewaghen,
 Gheen Menschen fijn,
 En moghen Godt behaghen, Rom. 8/8.
 Die vleeschelijck sijn,
 Vriendekens mijn,
 Hier mede laet ick 't blyven,
 Godt wil u alle dryven,
 Door zynen Gheest divijn.

Een is noodich.

Een nieuw Liedt,

op de wyse: Die Werelt is gheheel in roere, etc.

SALomon een wijs Coninck rijcke, 3. Reg. 10/23.
 Ghebruyckte swerelts lusten planteyt,
 Noyt mensch in weelden zijns ghelijcke 2. Par. 9/22.
 Maer als hy 't al heeft overleyt,
 Hy sprack het is al ydelheyt, en pijn, Eccl. 8/25.
 Niet en is beter in elck termijn, Eccl. 2/1.
 Dan weldoen en vrolijck sijn. Eccl. 3/13.
 Laet ons vrolijck houden feeste,
 Verblyden in den Heer onsen Godt,
 Want sulcke blyschap in den gheeste, Phil. 4/4.
 Is een dierbaer deel ende lot, 1. Thess. 5/16.
 Jae boven goet en ghelt in pot, of schrijn
 Niet en is beter in elck termijn,
 Dan weldoen en vrolijck sijn.
 T' vrolijck sijn wort seer ghepresen,
 Maer t' weldoen meest bezyden staet,
 De werelt in haer ydel wesen,
 Die siet men na svleesch lust en raet,
 Verblyden in haer zondich quaet fenijn Pro. 2/14.
 Niet en is beter in elck termijn, Rom. 2/31.

Dan weldoen en vrolijck sijn .

Die wel doet mach hem wel verblyden
 Met een goe consicency bloot,
 T' goede na volghen aen allen zyden
 2. cor. 1/12.En gheestelijck verheughen groot,
 Heb. 13/18.Comt over een ghelijck als broot, en wijn:
 Joan. 6/29.Niet en is beter in elck termijn,
 Jere. 7/3.Dan weldoen en vrolijck sijn.

Mat. 3/2.Wel doen dat is Christum ghelooven,
 Eccl. 6/16Den Sone Godts en zijn heylich Woort,
 Jere. 6/16.Maer alvooren weerdighe schooven,
 Van rechte boete brenghe voort,
 Matt. 11/28.Treken in s' Heeren jock accoort, een lijn
 Matt. 13/41/25.3.Niet en is beter in elck termijn,
 Dan weldoen en vrolijck sijn.

Het quaet doen sal de Heere wreken
 Matth. 7/23.Met eeuwich lyden en verdriet,
 Den quaetdoenders sal hy toe spreken,
 Luc. 13/25.Gaet al van my, ick en ken u niet,
 Als men de Schrift al over siet, divijn:
 Niet en is beter in elck termijn,
 Dan wel doen en vrolijck sijn.

Die quaet doen haer is toegeschreven
 Joan. 5/29.Het eeuwich sterven, druck, angst en wee,
 Rom. 2/7.Maer die goet doen het eeuwich leven,
 Joannis vyve, Romeynen twee,
 Dus om doorvaren dees fel Zee, vol brijn
 Esa. 57/18Niet en is beter in elck termijn,
 Dan weldoen en vrolijck sijn.

Tit. 2/12.Laet ons sober ende rechtveerdich,
 Godtsalich wandelen ghemeen,
 Phil. 1/27Den Euangelio Christi weerdich,
 Als die ghewasschen sijn en reen,
 1. Cor. 6/11.Niet keeren tot dat slijck als een, vuyl zwijn
 Niet en is beter in elck termijn,
 2. Pet. 2/22.Dan weldoen en vrolijck sijn.

Laet ons den Heere niet vergheten,
 Luc. 31/31.Deur gheenerley Afgoderie,
 Rom. 13/13.Het sy met drincken of met eten,

Toesiende dat ons niet en gheschie,
 Ghelijck als Israel in de Woestijn, Exo. 32/6.
 Niet en is beter in elck termijn, 1. Cor. 7.
 Dan weldoen en vrolijck sijn.
 Deur disputeren en argueren,
 Wordt niet vermeerdert des Heeren lof, 1. Cor. 1.20
 Meest elck de ander wil blameren, 1. Tim. 2/4.
 Hem quelt den balck en siet het stof, 2. Tim. 2.16.
 Wat baet sulcke geveystheyt of quaet schijn
 Niet en is beter in elck termijn, Tit. 3.9.
 Dan weldoen en vrolijck sijn.
 Neemt my ten besten doch dit singhen
 T' is om verlichten elcx herte zwaer, Mat. 7.5.
 Want die Menschen in vele dinghen Psa. 27.4.
 Becommert sijn t' blijktt openbaar Luc. 12.41.
 Nochtans siet een is noodich maer, ten fijn
 Niet en is beter in elck termijn,
 Dan weldoen en vrolijck sijn.

Een is noodich.

Een nieuw Liedt,

nae de wyse: Alle die in Syon sijt.

REyn Maegdelijck pylaer,
 Des Lams Bruyt en huysvrouwe
 Zedich eerbaer, 1. Tim. 3.14.
 Den Bruydegom bekent, Apo. 21.10
 Blijft totter doot ghetrouwe, Apo. 2.10.
 In voorspoet als in rouwe,
 Al schijnt gheent
 Vervolch, lydens torment,
 T' listich serpent, Genes. 3.1.
 Toont u seer delicaet,
 Alle rijcken der werelt // claer, Mat. 4.8.
 Schoon en heerlijk bepeerelt // maer, Luce 4.5.
 De werelt die vergaet, 1. Joan. 2.17.
 Met al haer lusten quaet.
 D' eerste werelt eylaes, Genes. 6/7
 Die hadde vreucht in dinghen, Mat. 24/37.
 Ydel en dwaes,

Luc. 17.26 Die van Cains gheslacht,
 Den ruymen wech in ginghen,
 Genes. 4.2 Eten, spelen, en singhen,
 Dach ende nacht,
 Was hier haers levens pacht,
 Maer als men acht
 Op sulck een wesen slaet,
 Men siet hoe zy ghevaren // sijn,
 Al die wellustich waren // fijn,
 1. Joan. 2/17. De Werelt die vergaet,
 Met al haer lusten quaet.

Gen. 13.10 Het Landtschap Sodoma,
 Was water rijck ghepresen,
 Seer lustich jae,
 Genes. 19. Ghelijck een Paradijs,
 Maer om haer Godtloos wesen
 Is gheworden midts desen,
 Eenen poel afgrijs,
 Sap. 10.7. Roockende noch propijs,
 Tot een bewijs,
 Der boosheyt obstinaet,
 Aldus men s werelts rijcken // siet,
 Onghestadich ghelijcken // riet,
 De werelt die vergaet,
 Met al haer lusten quaet.

Esa. 13/19 D' alderschoonste Babel,
 Door zondighe abuysen,
 Is worden snel,
 Een woonstede seer vuyl,
 Voor Draken ende Struysen,
 In paleysen en huysen,
 Daer singt den Wl,
 T' is eenen woesten cuyl,
 Vreeslijck ghehuyl,
 Is daer sonder verlaet,
 Den torn Gods verdrooghen // doet,
 Den opgeblasen hooghen // moet,
 Esa. 13.11. De werelt die vergaet,
 Met al haer lusten quaet.

Waer is Tyus die Stadt, Ezec. 27.3
 Met al haer schoon catheylen,
 Rijckdom en schat,
 Coopmanschaps have groot,
 Op haer marckten te deylen,
 Die voer met zyden zeylen.

Door wederstoot,
 Wert eenen steenhoop bloot, Ezec. 26.4
 Al waer ter noot,
 Den visscher metter daet,
 Om drooghen uyt zijn netten // spant,
 Hier is wel op te letten // want,
 De werelt die vergaet,
 Met al haer lusten quaet.

Hier om o Syon, wilt Eph. 6.16
 Neerstich sijn niet om verwinnen, Joan. 16.11
 Met zweert en schilt, Ephes. 2.2
 Den Vorst der werelt loos, Joan. 1.15
 En wilt oock niet beminnen,
 De werelt noch daer binnen,
 Haer dinghen boos,
 Maer soo u Godt vercoos,
 Neemt waer altoos, Ephes. 3.1.
 Der beproevinghen graet,
 Wilt door t' gheloove wercken // deucht,
 Want so ghy wel aenmercken // meucht,
 De werelt die vergaet,
 Met al haer lusten quaet.

Recht op die handen slap, Heb. 12.12
 Die losse knyen wilt styven,
 U Borgherschap, Phil. 3.20
 Is in den Hemel soet,
 Ghy en hebt hier gheen blyven,
 Dus soeckt door des Gheests dryven, Heb. 13.14
 Een Stadt daer goet, Heb. 11.10
 Van als is overvloet,
 Jae wat ghy doet,
 Nae t' eeuwich leven staet, Luc. 12.31.
 Want die Gods Rijcke derven // sal

Wat baet hem hier te erven // al,
De werelt die vergaet,
Met al haer lusten quaet.

Der booser heerlijkheyt,
Is dreck en eenen worme,
2. Mach. 2.62.Dus staet bereyt,
Nae Christus forme,
Want met haestighen storme,
Wert op een cort,
Apo. 18.21T' groot Babel uytghestort,
Als dan en wort,
Vreucht, spel, dierbaer chieraet,
In haer meer ghevonden // schoon,
Veroordeelt tot der sonden // loon,
De werelt die vergaet,
Met al haer lusten quaet.

Die appelen van haer
Apo. 18.14Zielen, lustich begheeren,
Sullen eenpaer,
Van haer nemen de vlucht,
Zy sal moeten ontbeeren,
Al haer ydel gheneeren,
Wert sonder vrucht,
mat. 10.38.Als Christus in der lucht,
Syr. 37.19Met groot gherucht
Luce. 13.3Alle der Slanghen zaedt,
Van hem zijner onweerdich // drijft,
Want om dat onboetveerdich // blijft,
De werelt die vergaet //
Met al haer lusten quaet.

O Princelijcke Maeght,
Wilt uwen Heer aencleven,
In als u draecht,
Nae zynen wille ghy,
Soo werdt u ghegheven,
1. Joan. 2.17.Met hem eeuwich te leven,
Ghelijck als hy,
1. Cor. 15.49.Gheheel volcomen vry,

De werelt sy, Phil. 3/22
 Die u droech grooten haet, 1. Joan. 3/2
 Die sal dan wesen moeten // schier,
 Asschen onder u voeten // hier Mich. 4/3
 De werelt die vergaet,
 Met al haer lusten quaet. 1. Joan. 2.17.

Een is noodich.

Een nieu Liedeken,

Na de wyse: Alsoo t' begint.

Ick dancke Godt Almachtich, Joan. 3/16
 O Vader delicaet, Rom. 5/8.
 Van uwer liefden groot en crachtich
 Die 't al te boven gaet,
 Dat ghy my niet en hebt gheslegghen,
 In mijn boos leven quaet, 1. Joan. 4/9.
 Want ick in alle wegghen,
 Dede na t' vyandts pleghen,
 Seer boos en buytertierich,
 In dronckenschap seer fel,
 In overspel seer onmanierich,
 In vechten seer rebel,
 Dat waren meest al mijn affeeren,
 Met een nydich opstel,
 Al na s vyandts begheeren,
 Veel goets hielp ick verteeren,
 Als een arm ellendich vat:
 Noch deed' ick boose keuren,
 Wijf, Kinders deed' ick treuren,
 In zwaer doleuren, o Heere vergheeft my dat.
 Babel liet my alsdan met vreden,
 In haer ghemeente coen,
 Dat sijn meest al haer zeden,
 En haerlieder bevroen,
 Maer als ick quam tot den verstande,
 En niet en wilde doen,
 Voor haer mijn offerhande,
 Doen moest ik uyt den Lande:
 Ick viel in een jammerlijck suchten,

En in een zwaer verdriet,
 Dinckende waer sal ick henen vluchten
 Want die te voren siet,
 Veel vrientschap my plach te betooghen
 Midts dat ick haer verliet,
 1. Pet. 4/4Keerde van my haer ooghen,
 Ick en wilde met meer pooghen,
 Tot sulck vleeschelick leven bloot,
 Want ick vandt claer gheschreven,
 Rom. 8/13Die naden vleesche leven,
 Worden verdreven, al in d' ewighe doot.
 Luc. 23/28Ick roepe als een zware sondare,
 Heere wilt my ontfaen,
 Doet my als den Moordenaere,
 Luc. 18/13.Want als den Publicaen,
 So belyde ick Heere mijn sonden,
 Luc. 10/34Wilt my ter noot bystaen,
 Giet oly in mijn wonden,
 Dat ick uwen lof mach verconden:
 Heere tot u maeck ick mijn ganghen,
 Toont my u schoone Stadt,
 En met een hertelijck verlanghen,
 Soeck ick den rechten padt,
 Heere wilt mijn herte regieren,
 1. Reg. 16,7.Dat ick mach uwen schat
 Bewaren in al mijn hantieren,
 Psal. 7/10.ghy ondersoeckt de nieren,
 Jer. 11/20. 17.10.Ende oock des Menschen herte fijn,
 Wilt my doch henen leyden,
 Apo. 2/23.In de oprechte weyden,
 Mijn ziele gheleyden, als een goet Medecijn.
 Of ick my als de levende stenen,
 1. Pet. 2/5.Also vonde bereyt,
 So soude ick al swerelts vercleenen,
 Lyden met danckbaerheyt,
 En my van herten wel verblyden,
 In druck en zwaer arbeyt,
 Na Petrus belyden,
 Nu en tot allen tyden:

So soud' ick my verjubileren,
 Hooren de soete stem,
 Maeckt u op sonder cessen,
 Ghy stadt Jerusalem, Esa. 52/1.
 Staet op ghy ghevanghen teere,
 Van uwe banden snel,
 Want also spreeckt de Heere,
 Ghy sijt in grooten verseere,
 Vercocht waerlijcx om niet,
 Om niet voor alle saken,
 Sal u verlossinghe naken,
 Met een so vierich haken, uyt al u verdriet.

Mijn lieve bruyt weest nu vol feesten
 Verblijt u nu certeyn,
 Over welcke alle tempeesten Esa. 54/11
 Gaen, gheacht sijnde cleyn,
 Siet ick wil u steenen veerdich,
 Legghen als chieraet reyn,
 Om dat ghy blijft volheerdich
 By myne woorden eerweerdich:
 Al sijt ghy hier in zwaer ellenden
 Vreest niet ghy cleyne Bruyt,
 Al ist dat zy het lichaem schenden,
 Door afgrysich besluyt,
 Betrouwt op my voor alle dinghen,
 Met een blyde gheluyt,
 Suldy t' nieuwe Liedt singhen,
 Als ghemeste calveren springhen, Mat. 4/2.
 U droefheyte sal worden een groote vreucht Joan. 16.20.
 Siet een eeuwighe Croone,
 Wil ick u t' uwen loone,
 Al in mijn rijcke schoone, gheven reyn suyver jeught. Apoc. 2/10

Mijn Bruydegom, o Godt sucadich,
 Die my ghereynicht heeft,
 Deur t' waterbadt in 't woort ghenadich, Eph. 5/26
 O Broodt daer 't al afleest,
 Ghy die my hebt met uwen bloede Act. 20/28
 Ghecocht, ende noch gheeft Eph. 1/17.
 U woort tot mynen behoede,

Apoc. 1.5.O troost in mijn aermoede:
 1 Cor. 6.20.Ghy sijt het reyne Woort des Vaders
 Die my dier heeft ghecocht,
 1. Pet. 1.18Ende waert onder de misdaders,
 Esa. 53.15.Gherekent en versocht,
 Marc. 15/28Mijn kranckheyt hebt ghy selfs ghedraghen
 Luc. 22.37.T' verloren Schaep ghesocht,
 Luce 15.4.Nae u Vaders behaghen,
 U lof wil ick ghewaghen,
 Ghy sijt dat rechte fundament,
 Ghy sijt den wech tot vrede,
 1. Cor. 3.1.Dat eeuwich leven mede,
 Joan. 14.6. 15.1.Wijngaert vol soetichede, van myner zielen jent.
 Princelijcke Bruydt vol trouwen
 Nae dat ghy my bemint,
 Joan. 14.15.Soo wilt doch mijn gheboden houwen
 De werelt niet versint,
 1. Joan. 2.15.Maer wilt my voor de Menschen prysen
 Siet toe dat ghy verwint,
 Vreest niet Babels afgrysen,
 In my wilt verjolysen:
 Ick sal seer haestelijck comen,
 Apo. 22.12.En mynen loon met my.
 Deu. 7.16.Men sal u dat heylich volck noemen,
 1. Pet. 2.9.Verloste des Heeren vry,
 Ghy sijt liefelijck van aenschyne,
 Ick verblyde my in dy.
 Cant. 6.3.Seght vry tot desen termyne,
 Jere. 31.9.Hy is mijn Godt, en ick ben zyne
 2. Cor. 6/18Blijft vast in mijn gheboden vroet,
 Ghy sult de stemme hooren
 Als mijn lieve tresooen.
 Mat. 25 34.Comt hier mijn uytvercooren,
 Besit mijn rijcke soet.

Een nieu Liedt,

op de wyse: O Vlaenderlant edel Landouwe soet.

Cant. 6.9.EEn is alleen, mijn reen, duyve minjoot
 Cant. 8.6Hier gheacht cleen, maer gheen
 Voor my soo groot,

Sterck als de doot, is liefde stranck,
 Ick was ter noot, van minnen kranck,
 Als ick u schanck, den dranck, seer excellent Cant.2.6. 2.10.
 Schoone Bruyt jent bekent,
 Doet mijn verlanck, den ganck
 Te mywaert went.

Schoon onghelaeckt, volmaeckt,
 Is mynen Man,
 Mijn herte waeckt, en blaeckt, in liefden dan Cant. 5.10 5.8.
 Ghy Dochters van Jerusalem,
 Spreeckt mijn vrient an, en segghet hem.
 O lief u stem, seer tem, maectt my verheught,
 Gheeft my cracht, deucht, en jeucht,
 Dat ick oplem, niet strem,
 By u in vreucht.

Toont my nu dijn aenschijn, vriendinne soet,
 U Borsten sijn, als wijn, liefelijck goet, Cant. 2.14
 Der liefden gloet, heeft groot vertuyt, Cant. 8.7.
 Gheen watervloet en bluscht haer uyt,
 Komt uyt, dat ruyt, besluit,
 Der Leeuwen wreet, Cant. 4.48.
 Doet aen u cleet bereet,
 Maeckt u reyn spruyt, mijn Bruyt, Esai. 52.1.
 Wt liefden heet.

Met wanghen vocht, u socht,
 Ick lief minnaer, Cant. 5.6.
 Och of ick mocht, ontknocht, Van lyden swaer,
 Vry cussen daer, buyten versint, Canti. 8.1.
 U die eenpaer, mijn Ziele bemint, Joan. 16.21.
 Want als die Kint begint, te baren wel,
 Mijn pijn is fel, maer snel,
 By u troost vindt, men in 't 2.Cor. 1.51
 Cruys en ghequel.

Heft op u hoeft, ghelooft, Luc. 21.26.
 Mijn woort ydoon, Apoc. 3.11.
 Dat u verdooft, en rooft, niemant de croon
 In mynen troon, wert ghy ghebracht,
 T' is daer so schoon van my ghewracht,

Noyt ooghe en sacht, dus lacht,
 1. the. 5/16. Inwendich meest,
 Apo. 17.13 Blijd' in den Gheest, die Beest,
 Matt. 10/28. Met haer gheslacht, haer macht,
 Doch niet en vreest.

Joan. 3/29. O Bruydegom mijn rom, sijt ghy altijd
 U eyghendom, daerom, wert seer benijt,
 Esa. 65/15 Maer in den strijt, doet my bystant,
 2. Cor. 11/1 Breedt ende wijt, u stercke handt,
 Deut. 7/9. 32/4. Men vint int lant, niemant, getrouw als ghy.
 Dus blijf ick by, u vry, vast ingheplant, ja want,
 Esa. 41/7. Twee een sijn wy.

Luc 18/8. Princesse saen, vergaen, sal u verdriet,
 Apo. 7/17. 12.4. Want elcken traen, of dwaen, sal ick u siet
 En twijffelt niet, maer op my bout,
 4. Esd. 16/76 Dat ghy als riet niet en verflout,
 Mijn woort aenschout, betrou, op mij gepast,
 Zach. 2/8 Wie u in last, bringht vast, quelt of benout, seer stout,
 Dan. 12/2 Mijn oogh' aentast.

4. esd. 15/9 Princelijck Heer, wan/veer oordeelt ghy recht,
 Luc. 18/7. Met valsche Leer, men seer, teghen my vecht
 Apoc. 6.2. 19.2. Elck wederseght, my als ghestoyrt,
 Veel listen leght, die Slanghe aen boort
 Act. 28/22. Maer lief u woort, accoort, is een licht vat,
 Psal. 119/105. Op mynen padt, op dat ick door de poort, ga voort,
 Apo. 22/14 Binnen de Stadt.

Een is noodich.

Een nieu Liedt,

op de wyse: Ick dancke u Godt, Almachtich.

Esa. 52.1. O Syon delicaet // zaet,
 Doet aen al u chieraet,
 Matt. 10/22. Die hier in smenschen haet // staet,
 Godt is u toeverlaet,
 Mar. 13.13. Dus slaet ten Hemelwaert eendrachtich,
 Crachtich, u ooghen al.

Want hem seer haest vertooghen sal Apo. 22/12
 Uwen Bruydegom Almachtich, Mat. 9/15 25.1.
 Neerstich weest hem verwachtich:
 Voordachtich, bidt en waeckt,
 Opdat ghy niet onsachtich, 2. Cor. 5/3.
 Klachtich/ Bevonden naeck, Apo. 16/15.
 En smaect, tot uwer schanden, Psal. 60/5.
 Den kelck die vierich blaect, Esa. 51/22
 So maeckt, als vol verstanden, Jere. 25/15
 Dat u Lampe blijft branden, Mat.25.1
 En wijckt niet vanden ploeghe snel, Pro. 26/11
 Want siet door traghe handen Luc. 9/62.
 Vallen balcken en wanden, Hebr. 6/5.
 Doet offeranden die Godt ghenoeghen wel.
 Niet al te seer sucht // ducht
 Niet voor eenich gherucht, Matt. 24/6. 24.20
 Als men hooch in de lucht // vlucht,
 Al uyt dit aertsch ghehucht,
 Laet vrucht, aen u doch vinden,
 Al in den Somer tijt,
 Van vroom noch vromer sijt, Phil. 3/12.
 Waeyt niet met alle winden, Apo. 22/11
 Snel sal uwen versinden,
 Doen binden t' oncruyt snoot, Matt. 13/30.
 Dat sal het vyer verslinden,
 Niet min den Acker bloot,
 Die niet ter noot, voortbringhet,
 Goet cruyt den Bouwer groot, Hebr. 6/8.
 Ter doot, werdt hy ghesinghet,
 Hierom niet en ghehinghet,
 Dat ghy u minghet, met t' ghemeyne cruyt,
 Oft ghy daer me verginghet, Deu. 13/6
 Wie quaet is van u dwinghet, 1. Cor. 5/12
 Vruchtbaer ontspringhet,
 Als reyne spruyt.
 Een weynich heve zwaer // maer
 Versuert dat deech algaer, Exod. 13.3
 Suyvert reyn uyt eenpaer // claer, 1. Cor. 5/5.
 Dat suere deech wel naer, Galat. 5.9

Neemt waer, d' onreyne leden,
 Deut. 13/5 Die heden, soudén coen,
 U in den Gheest vercoude doen,
 Matth. 5/29. 18.7. Weert die van u gesneden,
 Wilt in u reyne zeden,
 Voort treden Maghet schoon,
 1. Cor. 7/15 Uwen roep hier beneden,
 Is in vreden ydoon,
 Apo. 3/11. U Croon, claer uytghelesen,
 Wilt houden t' uwen loon,
 Jacob. 2/1 Persoon, aensien mispresen,
 Werpt wech van u verknesen,
 Levi 19/15 Maeckt u in desen, svleesch jonste vry:
 Na dien ghy sijt ghenesen,
 En van der doot verresen,
 Rom. 6/4. In 't Hemelsche wesen, u wonste sy.
 Eph. 5/14. Princesse excellent // jent,
 Colos. 3/1. Wijckt niet van t' Fondament,
 2. cor. 5.16. Nae t' vleesch niemant als blent // kent,
 Gen. 3/6. Wacht u voor 't oudt Serpent,
 2. Cor. 11/5 11.16. Het sendt, Wolven voor Knapen,
 In Schapen, cleders loos,
 Deut. 13.1 Valsche verleyders boos,
 Mat. 7/15 Die om verscheuren gapen,
 Rom. 16/16. Hierom en wilt niet slapen,
 Maer rapen, eenen moet,
 1 Joan. 4/1 En laet u niet betrapen,
 2. cor. 13/4 Sonder wapen, onvroet
 Eph. 6/13. Maer om een goet verweeren,
 Dat Harnas Godts aendoet,
 Esa. 35/9. T' ghebroet boos in 't gheneeren,
 Sap. 11/18 Leeuwen, Wolven noch Beeren,
 Schaden noch deeren, en sullen dan,
 1. Pet. 3/13 Doet ghy na Godts begheeren,
 Deu. 4.24 Beveelt hem u affeeren,
 Heb. 12/29 Die 't al verteeren, en vervullen can.

Een is noodich.

Een nieu Liedt,

na de wyse, van Bataillie Pavenne.

O Mensche // ghy
 Die nu Gods heylich Woort // hoort
 Ten wensche // vry, Joan. 15.8.
 Brenght vruchten in accoort // voort, Phil. 1.11.
 Verduldich // lijdt, Rom. 12.12.
 Ghehuldich // strijdt,
 Verblijt in s Heeren Jaco. 5.8.
 Cruyce vol eeren: 1. Tim. 6.12.
 Als Godt zijn kint, bemint, sorchfuldich smijt,
 Onschuldich quijt, hy 't door t' verseeren
 Van t' Hensch, swaer, misbaer, maer den sondaer,
 Die moet hier naer 1. Pet. 2.10
 Lyden eenpaer, Matt. 25/42.
 In t' vyer, t' is claer
 Dus wee die haer, Rom. 2.5.
 Niet en bekeeren.
 Onlanghe, duert Psal. 30/6
 Der beproevinghen vier // hier, Sap. 3/5.
 Die banghe // truert, 2. Cor. 4.17.
 Een Lachen goedertier // schier,
 Met vreuchden // vloet, Pro. 31.25
 In jeuchden // soet, Luc. 6.21.
 Eeuwich nae desen,
 Salt al ghenesen, mat. 26.41
 Bidt en waeckt, en maeckt, verheuchden moet, mar. 13.33
 In deuchden // goet, 1. The. 5.17
 Looft Godt ghepresen, Phil. 4.4.
 In 't foreest, en vreest, eest geen tempeest
 Gods Woort ghekeest, Jac. 1.21.
 Ter herten meest, Mat. 13.23.
 Alsoo 't wel heest,
 Laet in den gheest, Luce 8.15.
 Vruchtbarich wesen.
 Den stercken // schilt Eph. 6.10.
 Des Gheloofs neemt nu an // dan, Hebr. 15.2.
 Aenmercken // wilt,
 Christum uwen Hooftman // van,
 Zijn weggen, bloot,
 Door teghen-stoot,

En wilt niet wijcken,
 Genes. 19.26.Noch oock ghelijcken
 Loths Wijf, wiens lijf, heeft cregen noot
 Luc. 17.29.Verslegghen, doot,
 Door 't ommekijcken,
 Wert zy een soutsteen, geen, teecken cleen
 Sap. 10.7.T' welck zy ghemeen,
 Wel moghen reen,
 Trecken te been
 Om in t' gheween
 Niet te beswijcken.
 Nae t' eeuwich // Landt,
 Volght Christum als een slecht // knecht
 Strijdt leeuwich // want
 Die verwinnende recht // vecht,
 Niet derven // sal,
 Apoc. 21/7Maer erven // al,
 t' Rijck ende Croone,
 Tot zynen loone,
 Gala. 5/16Laet den heesch, van t' vleesch, verwerven // val
 2. Pet. 2.11En sterven // smal,
 Joan. 2.17De werelt schoone,
 Die vergaet, in t' quaet, staet, zy haer daet
 List ende raet,
 Van u wech slaet,
 Draeght vroech en laet,
 t' Goddelijck zaet,
 2. Cor. 4.7.In 't hert' ydoone.
 In 't aerden // vat,
 Soo den Prince behaeght // draeght,
 Den waerden // schat,
 Rom. 12.18.Nae vrede onvertsaeght // jaeght,
 In smeecken // sijn,
 Hebr. 12.14Wilt weecken // dijn,
 Bedd' en slaepstede,
 Psal. 6.7.In den ghebede:
 Als Paulus, doet dus, in treecken // pijn,
 Nae teecken // fijn //
 Phil. 3.13.Met neerstichede,

Dach en nacht, hebt acht, wacht, nae u macht, Marc. 13.37.
 Die met heyr cracht,
 Comt onverdacht, 2. thes. 1.7.
 Op dat ghy lacht, 1. Thes. 4.16.
 By hem ghebracht,
 Eeuwich in vrede.

Een is noodich.

Een nieu Liedt,

nae de wyse: Lof sy o Godt hoogsten Regent, etc.

O Christus lief minnare // soet, 1. Pet. 1.19
 Die my schinckt u dierbare // bloet,
 Nae u verlanght my t' allen uren, Luce 18.7.
 Soo den Hert sijnd' in vare // doet, Psal. 42/2
 Nae de Fonteyne clare // vloet,
 In dorstich pijnlick besueren,
 Ick leve in sware dolueren
 Hoe langhe, Lief, sal dit ghedueren
 Wanneer sal ick uyt rouwen, sijn,
 Wanneer sal ick aenschouwen, dijn
 Aenschijn, schoon boven naturen? Psal. 42.3
 O lief, in s werelts wijcke // niet
 Van my in gheen versijcke // vliet,
 Maer helpt my, dat mijn teere leden,
 Niet en buuyghen ghelijcke // riet,
 Maer van u soete Rijcke, siet
 My hier in dit dal beneden.
 Want ick vinde my bestreden,
 Van den Prince der duysterheden,
 De werelt in t' verstranghen // quaet,
 Alle dat nydich Slanghen // zaet,
 En laet my niet met vrede.
 Jonstich voor my gheneghen // hecht,
 Leydet my in uwe weggen // recht,
 door uwen Gheest, o Lief verheven,
 Want siet ick ben bedeghen // slecht, Luce 3.34.
 Een teecken daer elck teghen // seght,
 Voor raserye acht men mijn leven, Act. 28.22.
 En ick nochtans becleven

Sap. 5.4. Wt uwe zyde sonder sneven,
 U lief, u Bruydt, u Kercke // reen
 Ick doe door u, O stercke // steen,
 Matt. 16/18. Die Helsche poorten beven.
 O Prince der Princieren // jent,
 1. Tim. 6.15. Ghy die herten en nieren // kent,
 Aenhoort mijn bitter claghen,
 Jere. 17.10. Uwen Gheest goedertieren // sendt,
 Dat hy door zijn regieren // went
 Mijn ledekens nae u behaghen,
 Want t' sijn nu quade daghen,
 Eph. 5.16. Hierom, o Lief moet ick u vraghen,
 Sal ick van al dit lyden // vry,
 Met u niet haest verblyden // my,
 En s Levens Croone draghen?

Een is noodich.

Een nieu Liedeken,

Nae de wyse: Willem van Nassauwen, etc.

Eph. 5.27. Als men aen 't reyn eersame,
 Lichame, Christi net,
 Wil wesen ten betaeme,
 Een aenghename ledt,
 Hebr. 6.2. Het is al eerst van noode,
 Van doode wercken men moet,
 Doen boet, dan van den broode,
 Deut. 8.3. Crijght men een smake goet.
 Gods woort seer goet van smaken,
 Can maken fraey ghesont,
 Sap. 16.26. De Ziel in alle saken,
 De spraken, uyt Gods mont,
 Mat. 4.4. En condit, ghy niet verwerven,
 Sterven, de sonde vry,
 Joan. 7.17. Moet ghy, u lusten derven,
 Doen dat Gods wille sy.
 Eze. 18.23. Godt wil dat elck hem wende,
 1. Tim. 2.4. Wt blende, weggen glat,
 1. Pet. 2.9. Op dat elck met amende,
 Kende de waerheyt plat,

En dat, elck ghenerealich,
 Salich, soude sijn, want
 Hy sandt, ons principalich, Joan. 3.17.
 Daerom zijn liefste pandt,
 T' lief pandt zynen Soon eenich,
 In 't weenich, dal hier quam, Matt. 20.28.
 Als een dienstknecht vercleenich,
 Dit reenich, suyver Lam, Phil. 2.6.
 Dat nam, swerelts misdaden, Joan. 28.
 Gheladen, op hem ghetast: Apo. 5.12.
 Gheen last, en mach ons schaden,
 Ghelooven wy hen vast. Rom. 8.1.
 In t' gheloove verstyven,
 Beclyven, moet men eest,
 In Christus woorden blyven,
 Dryven, sal dan Gods Gheest,
 Maer waer men vreest, t' verenschen
 Den Menschen, wanckelbaer:
 Volcomen naer Gods wenschen, 1. Joan. 4.18.
 En is gheen liefde daer.
 Maer daer de liefde opspruyten,
 Met haer virtuyten // sal,
 Daer moet de vreesse buyten, Rom. 13.10.
 Besluyten wat Godt beval.
 Can liefde al te gader,
 Den Vader, de liefde is,
 Door Christum ons ontlader,
 Gheopenbaert ghewis.
 De liefde is wel te prysen,
 Bewysen moet men haer,
 Met werck in verjolysen 1. Joan, 3.27.
 Doen rysen, vierich claer:
 Maer, die de liefde falen,
 Die dwalen, onghestilt,
 Godt wilt, dat wy betalen,
 Zijn groote liefde milt. 1. Joan. 4.19.
 Liefde moet men besteden,
 In vreden soo't behoort
 Aen Gods ghehoorsame leden, Gal. 6.12.

Die treden, na zijn woort,
 En voort, aen yghelijcken,
 Dat blijcken, mach daer by,
 Dat wy, sonder afwijcken,
 Sijn Broederen Christi.

Heb. 10/35 Christen Broeders wilt bouwen,
 Deur s' Gheests bedouwen, schoon,
 Werpt niet wech u betrouwen,
 Aenschouwen, wilt den loon,
 Abac. 2.4. De Croon, wert u ghegeven,
 Becleven sal Godts Knecht,
 Den rechtveerdighen leven,
 Rom. 1.17. Zijns gheloofs, so Schrift seght.

Heb. 10.38 De Schrift seght goederhandich,
 So wie vaillandich hier
 Blijft tot den eynd' volstandich,
 Brandich, in liefden vyer,
 Matt. 10.22. Sal schier, ghegeven wesen,
 T' ghepresen, salich lot,
 Voor t' slot vrienden midts desen,
 Blijft al bevolen Godt.

Een is noodich.

Een nieuw Liedt,

na de wyse: O Menschen excellent, etc.

Eccles. 1/1. Salomon die belijdt,
 Alle dinck heeft zynen tijdt,
 So men oock daghelijcx siet,
 Des vergarens jolijt,
 Scheyden dies seker sijt,
 Oock met der tijdt gheschiet,
 Hierom nu een scheydt-liedt,
 Schenck ick voor een presente
 Mijn Broeders generael,
 En vrienden principael,
 Die my wel sijn bekent.

Och vrienden delicaet,
 Na dien dat op 't scheyden staet,
 Een vriendelijcke be,
 Mat. 24/4. Bidd' ick u, doet na mijn raedt,
 U niet verleyden laet,
 Maer staet altijd na vre,
 Heb. 12.14 Haet tweedrachimcheyt me,
 Mijdt strijdt, twistich ranckuer,